

UNITATEA CREȘTINĂ

GHID DE STUDIU

DIN ÎNȚĂIA EPISTOLĂ
CĂTRE CORINTENI

1 CORINTENI

Ghid de studiu

S Z I R E D C

Săptămâna 1

1 Corinteni 1:1-9 Salutări și rugăciune

pag.
1

Săptămâna 2

1 Corinteni 1:10-17 Avem o problemă?

pag.
10

Săptămâna 3

1 Corinteni 1:18-2:5 Imnul crucii

pag.
18

Săptămâna 4

1 Corinteni 2:6-3:9

Două tipuri de înțelepciune

pag.
28

Săptămâna 5

1 Corinteni 3:10-4:21

Lección despre slujitorii spirituali din biserică

pag.
36

Săptămâna 6

1 Corinteni 5:1-6:11

Lipsa înțelepciunii a dus la păcate grave

pag.
51

Săptămâna 7

1 Corinteni 6:12-20

Fugiți de curvie și proslăviți-L pe Dumnezeu

pag.
66

Săptămâna 8

1 Corinteni 7:1-40 Căsătoria creștină

pag.
79

Săptămâna 9

1 Corinteni 8:1-13 Libertatea creștină

pag.
92

Săptămâna 10

1 Corinteni 9:1-27 Slujirea creștină

pag.
101

Săptămâna 11

1 Corinteni 10:1-11:1 Sfințenie și dragoste

pag.
112

Săptămâna 12

1 Corinteni 11:2-34 Câteva aspecte ale închinării corecte

pag.
123

Săptămâna 13

1 Corinteni 12:1-31 Darurile Duhului și credințioșii Împărăției

pag.
138

Săptămâna 14

1 Corinteni 13:1-13 Dragostea - Calea mai bună

pag.
150

Săptămâna 15

1 Corinteni 14:1-40 Închinarea publică

pag.
163

Săptămâna 16

1 Corinteni 15:1-58 Învierea Domnului și a noastră

pag.
177

Săptămâna 17

1 Corinteni 16:1-24 Îndemnuri finale

pag.
190

Unul din cele mai fascinante și mai apologetice aspecte în ce privește autenticitatea Sfințelor Scripturi este realismul cu care sunt scrise. Acest realism, pe alocuri chiar dureros, demonstrează o dată în plus faptul că nu avem de a face cu niște scrieri atent ticluite, menite pentru a crea iluzii false despre oameni și evenimente. Epistolele 1 și 2 Corinteni, în care vom păși în perioada următoare, sunt o mărturie a realismului scriptural inspirat și păstrat de Duhul Sfânt pentru noi. Spre dezamăgirea celor ce tind să idealizeze biserica primului secol, aceste epistole prezintă o radiografie dureroasă în care putem observa zbaterile reale ale unei biserici multiculturale în care existau și greci și romani și o comunitate semnificativă de iudei convertiți la creștinism. O biserică situată în unul dintre cele mai prospere orașe port ale imperiului Roman, un oraș faimos prin imoralitatea și aroganța locuitorilor săi. Un oraș care, asemenea multora din acea vreme, adăpostea o mulțime de temple idolatre (unii au numărat 26 de temple diferite).

Toate aceste elemente au constituit provocări și premise pentru problemele despre care citim în epistole. Astfel identificăm în mijlocul corintenilor probleme de dezbinare, dificultăți în relaționarea la cei cu diferite convingeri

în ce privește consumul anumitor alimente, segregare pe bază de clase sociale, curvie, incest, lipsă de disciplină și haos în închinare, ba chiar și probleme doctrinare (negarea învierii)...

Cu siguranță nu putem să generalizăm această imagine cu privire la întreaga biserică a primului secol. Trebuie însă să renunțăm la o imagine idealistă și falsă, în același timp, cu privire la aceasta. Biserica locală nu a fost niciodată perfectă, ea este însă iubită de Dumnezeu și se află într-un continuu proces de sfințire și desăvârșire.

Poate simți că biserica în care ești nu e ce ți-ai dori sau ce ți-ai imaginat. Poate nu te așteptai să găsești anumite atitudini sau păcate printre oamenii din ea. Poate ești nemulțumit sau chiar profund dezamăgit. Această epistolă ne poate învăța cum să iubim o biserică locală imperfectă alcătuită din oameni imperfecti și mai ales cum putem contribui împreună la sfințirea și unirea în dragoste a comunității în care ne-a pus Dumnezeu.

Facă Dumnezeu, ca acest studiu să aprindă în noi o dragoste tot mai mare față de El și față de biserica în care ne-a pus!

Septembrie 2024

Echipa pastorală

VIZIONEAZĂ
© BibleProject

SĂPTĂMÂNA 1

SALUTĂRI ȘI RUGĂCIUNE

LUNI

1 Corinteni 1:1-9

PRIVIRE DE ANSAMBLU

OBSERVĂ:

Citește tot pasajul săptămânii! De câte ori se face referire la persoana Domnului Iisus Hristos? Subliniază în text!

MEDITEAZĂ:

Pavel dorește ca biserica din Corint, și alături de ea toți credincioșii, să fie ancorați în singura Stâncă pe care merită să zidești: Domnul Iisus Hristos. Tocmai de aceea este foarte explicit că:

- el este trimis de Hristos
- credincioșii sunt sfințiți în Hristos
- credincioșii se identifică cu Hristos.

Hristos este sursa noastră de har și pace, în El am fost îmbogățiți cu tot felul de daruri spirituale, pe El Îl așteptăm și El ne întărește. Vom fi cu El în eternitate. Vom vedea pe parcursul epistolei că sunt multe aspecte de corectat în biserica din Corint, dar Pavel ne provoacă de la început să înțelegem măreția lucrării Domnului Iisus Hristos. El este Totul! Să nu uităm acest adevăr esențial!

APLICĂ:

Această centralitate a lui Hristos poate să devină pentru noi un simplu concept teologic. Ce implicații are aceasta în viața ta de închinare, în ascultare, în deciziile morale luate, în mărturie?

Rostește astăzi o rugăciune de închinare înaintea Celui care este plinătatea Dumnezeirii, venit în trup la noi.

MARȚI*1 Corinteni 1:1-3***AUTORUL, DESTINATARUL ȘI SALUTUL****OBSERVĂ:**

Cine este autorul? Cui se adresează?
Care este conținutul salutului?

MEDITEAZĂ:

Autorul este Pavel, chemat la slujba de apostol al Domnului Iisus Hristos, iar coautor este Sosten, despre care nu știm prea multe. Unii fac presupunerea, foarte plauzibilă, că Sosten ar fi un fost fruntaș al sinagogii din Corint convertit ulterior. (*Faptele Apostolilor 18:17*: „Atunci au pus toți mâna pe Sosten, fruntașul sinagogii, și-l băteau înaintea scaunului de judecată, fără ca lui Galion să-i pese.”) Să observăm că autorul se adresează bisericii din Corint și **„către toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Iisus Hristos, Domnul lor și al nostru”**.

Pavel scrie unei biserici locale specifice, dar menționează că se adresează tuturor credincioșilor. Această mențiune este unică în epistolele pauline. Temele dezvoltate de Pavel privesc credința creștină de oriunde și oricând.

Corintul¹ era una dintre cele mai importante cetăți din zona mediteraneeană, un port important, gazdă a jocurilor istmice (care concureau cu jocurile olimpice) și o amestecătură de etnii. Pavel a locuit și a înființat biserica de aici. Vezi Faptele Apostolilor 18.

1 Iată cum descrie Dio Chrysostom, un filozof născut pe la 40 după Hristos, atmosfera din timpul jocurilor istmice din Corint:

„Mulțimile de sofiști nenorociți, în jurul templului lui Poseidon, strigând și înjurându-se unii pe alții, iar discipolii lor, cum erau numiți, se luptau între ei, mulți scriitori citind cu voce tare operele lor stupide, mulți poeți recitându-și poeziile în timp ce alți îi aplaudau, mulți jongleri își arătau trucurile, mulți ghicitori prezicând viitorul, nenumărați avocați care pervertesc judecata și nu puțini vânzători ambulănți care vindeau tot ce se întâmpla să aibă.” (citată din PPOM)

Sunt două mari realități, asupra cărora trebuie să medităm, în salutul autorului:

- credincioșii (1) sunt cei care cheamă Numele lui Iisus Hristos, Domnul lor; ei depind cu tot ce sunt de Hristos, (2) sunt sfințiți și chemați să fie sfinți.
- Dumnezeu este sursa harului și a păcii noastre. Harul ne amintește de cum suntem primiți, iar pacea este rezultatul relației în care am fost puși prin har.

Notă: Grecii obișnuiau să se salute cu „chairein” (echivalentul latinescului: Ave), iar salutul „charis” (har) este foarte apropiat. „Shalom” (Pace vouă!) este un salut tipic evreiesc. Așadar, pe lângă conținutul teologic, avem aici și o apropiere atât față de evrei, cât și față de neamuri.

APLICĂ:

Ce înseamnă pentru tine că ești chemat să fi sfânt? la un domeniu din viața ta și notează ce înseamnă sfințenia, în mod concret.

Roagă-te să vezi harul cu o înțelegere proaspătă, care să-ți dea pace în domeniile unde ești neliniștit și temător!

MIERCURI

1 Corinteni 1:4, 1:9

DUMNEZEU ESTE CREDINCIOS

OBSERVĂ:

Vom aborda puțin diferit înțelegerea acestui text. Observați cum aceste două versete formează o envelopă care pune accent pe ceea ce face Dumnezeu. Ce afirmă aceste versete? Pentru ce mulțumește Pavel în versetul 4? Sintetizează în două propoziții simple.

MEDITEAZĂ:

Pavel nu mulțumește pentru ce fac sau ce sunt corintenii, ci unii spun că într-un gest de diplomatie mulțumește pentru harul pe care l-au primit. Poate ne-am obișnuit cu acest termen, dar haideți să ne uităm la viețile noastre. Nu avem motive să ne închinăm pentru bogăția de har care ni s-a arătat? Să mai observăm că harul vine de la Dumnezeu și ne este dat în Hristos. Cum ar spune Ioan: „*harul și adevărul au venit prin El*”.

Versetul 9 îmbogățește perspectiva cu realitatea că Dumnezeu este credincios, fidel promisiunilor și legământului Său. El ne-a chemat la comuniune cu Domnul Iisus Hristos. Este inițiativa Lui.

Să sintetizăm:

- **versetul 4** - Dumnezeu ne dă har (în Hristos).
- **versetul 9** - Dumnezeu este credincios (El a intrat în legământ cu noi, chemați să fim cu/în/împreună cu Hristos).

APLICĂ:

Nu uita că viața ta de credință se bazează pe cine și cum este Dumnezeu! Caută să-L cunoști pe El! Vino cu închinare pentru tot harul de care ai beneficiat!

JOI

1 Corinteni 1:5-7

CREDINCIOȘII ÎNNOBILAȚI CU DARURI DE LA DUMNEZEU**OBSERVĂ:**

Ce transmit cuvintele: „toate”, „orice”, „niciun fel”?
Cine este Cel ce dăruiește? Cine sunt receptorii?

MEDITEAZĂ:

În textul de ieri am văzut că Dumnezeu arată har și este Cel care ne cheamă. Astăzi vom învăța că cei credincioși nu sunt doar primiți și chemați la comuniune cu Fiul, dar și că harul lucrează concret în viețile lor aici și acum. Așa că suntem:

- îmbogățiți în toate privințele, (**afirmație generală**)
 - cu orice vorbire și cu orice cunoștință. (**detaliu**)
 - În felul acesta, mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; (**rezultat**)

așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Iisus. (*concluzie*)

Este important să conștientizăm faptul că Pavel vorbește despre o comunitate, nu despre lupi singuratici și autosuficienți. Care este efectul darurilor în prezent?

- Mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru: El este capul bisericii, El este central, cu El trebuie să ne asemănăm, de prezența Sa trebuie să fim conștienți, El este mesajul nostru.
- O așteptare ancorată în arătarea Domnului Iisus Hristos.

APLICĂ:

Care este efectul darurilor spirituale pe care le ai? Te aduc mai aproape de Hristos? Este biserica locală mai conștientă de prezența Sa? Roagă-te să fii un astfel de om!

VINERI

1 Corinteni 1:8

DUMNEZEU NE ȚINE

OBSERVĂ:

La ce eveniment din viitor face referire Pavel?
Care este promisiunea?

Ce știm despre ”performanța spirituală” a corintenilor?

Care cuvânt se găsește atât în versetul 6, cât și în versetul 8?

MEDITEAZĂ:

Dumnezeu face ceva cu noi acum. Este o acțiune continuă până la final. El ne întărește, El ne ține. Așteptarea Domnului nu este o stare de crispăre, un soi de nevroză. El ne dă resursele și El ne întărește pentru viața noastră spirituală. Astfel, versetele 5-7a vorbesc mai mult despre prezent, în timp ce versetele 7b-8 privesc spre viitor.

Am putea sintetiza această parte finală a salutului în felul următor:

- Dumnezeu ne dă har (în **Hristos**).
 - Credincioșii primesc daruri (ca să Îl cunoască pe **Hristos**, întăriți în El).
 - Credincioșii așteaptă și sunt întăriți (să fie fără vină la venirea lui **Hristos**).
- Dumnezeu este credincios (ne-a chemat la comuniune cu **Hristos**).

Cât de mare ar trebui să fie recunoștința noastră și siguranța că tot ce avem este darul Său, că El ne ține și ne apropie de Sine!

APLICĂ:

Închină-te mulțumind și citind acest salut la persoana întâi!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Cum împăcăm situația deloc bună din Corint cu conținutul așa de încurajator al salutului?
2. Ce aplicații personale ați identificat?
3. Ce înseamnă la nivel concret centralitatea persoanei Domnului Iisus Hristos într-o zi de lucru?
4. Ce înseamnă pentru noi că El ne va întări și că este credincios?

SĂPTĂMÂNA 2

AVEM O PROBLEMĂ?

LUNI

1 Corinteni 1:10-16

PRIVIRE DE ANSAMBLU

OBSERVĂ:

Citește tot pasajul săptămânii!

Care este cea mai evidentă realitate care reiese din acest pasaj?

MEDITEAZĂ:

Corintenii nu sunt perfecți, chiar am putea spune că au multe neajunsuri. Aflăm din întreaga epistolă că tolerează imoralitate grosolană, că sunt mândri și se laudă cu darurile spirituale generând mai mult haos, că unii nu cred în înviere etc.

În pasajul care urmează imediat salutului vedem că s-au creat grupuri care se consideră superioare altora, certurile fiind o consecință evidentă. Această realitate dezvăluie o problemă și mai profundă: o mândrie nesăbuită și lipsa înțelegerii mesajului crucii.

Așa că Pavel va scrie în continuare cu pasiune și măiestrie despre cruce, arătând centralitatea lucrării lui Hristos și înțelepciunea desăvârșită a lui Dumnezeu care nu se supune valorilor și standardelor lumii.

Să ne întoarcem la două întrebări care reies din acest pasaj. Care ar fi motivele ca noi să ne considerăm superiori altora? De ce simțim această nevoie? Să ne cercetăm inimile!

APLICĂ:

Identifică domeniile din viața ta în care te vezi și te simți superior altora din biserica locală. Cere-I Domnului să aducă lumină în inima ta, ca să te poți lăsa schimbat de El.

MARȚI

1 Corinteni 1:10

ÎNDEMNUL

OBSERVĂ:

Observați că textul începe cu un set de îndemnuri. La ce autoritate face apel Pavel?

MEDITEAZĂ:

Cuvântul “vă îndemn” (gr. parakaleo) este același cu cel folosit în pilda fiului risipitor, când tatăl îl roagă pe fiul cel mare să se alătore sărbătorii. Este o rugămintă adâncă, o pledoarie caldă.

Pavel îi roagă în Numele Domnului nostru Iisus Hristos. Această formulare apare în capitolul 1 de patru ori și reapare în epistolă abia în capitolul 15. Ea subliniază nevoia, dar și mijlocul unității noastre: Hristos! În El avem o credință, un botez și un Domn!

Sunt trei îndemnuri corelate:

- puneți-vă de acord în ceea ce spuneți (a potrivi niște obiecte împreună)!
- feriți-vă de dezbinări (gr. skhisma)!
- fiți uniți la nivel de scopuri, intenții, obiective (unii traduc aici „într-un gând și într-un cuget”)!

Trăim într-o lume a bulelor, fiecare cu adevărul și cu dreptatea lui. Această atmosferă se poate infiltra și în biserică. Oare ce ne ajută să putem trăi aceste îndemnuri? Să nu uităm că unitatea descrisă nu este o dorință a lui Pavel, ci este ceea ce Domnul Iisus Însuși s-a rugat în Ioan 17.

APLICĂ:

Cum te vezi și cum te văd alții: aduci unitate sau mai degrabă dezbinare?
De ce?

MIERCURI

1 Corinteni 1:11-13a

SCHISME ÎN BISERICĂ

OBSERVĂ:

Observă felul în care se identificau grupurile în conflict!

Observ întrebarea retorică din versetul 13a! Ce contrast crează Pavel prin această întrebare?

MEDITEAZĂ:

Unii din Corint (probabil o familie de vază) îi prezintă lui Pavel situația de acasă. Mulți sunt de acord că Pavel a scris această scrisoare din Efes (probabil găzduit în casa cuplului Priscilla și Aquilla).

Ioan Gură de Aur ne sugerează că, fără a numi capii grupărilor în conflict (asta ar fi pus și mai multe paie pe foc), Pavel identifică criteriile pe baza cărora credincioșii s-ar fi scindat. Conform acestei interpretări unii se mândreau cu identitatea și originea lor romană (Corint era cea mai mare colonie romană) și astfel își luau ca emblemă pe Pavel (el însuși cetățean roman); alții erau mândri de originea și cultura lor greacă și îl aveau ca patron pe Apolo; alții erau cei cu origine iudaică și care se identificau cu Petru.

Ca să fie și mai rău, mai exista o categorie care se credea superioară spiritual: aceștia i se uitau de sus, pe motiv că ei se identifică cu Hristos. Este interesant

că Pavel nu le dă apă la moară acestora, probabil pentru că atitudinea și motivele erau egoiste și proveneau din mândrie.

Cât de dureros este când biserica se lasă fărâmițată de asemenea atitudini! Vom găsi ușor, deoarece este în natura noastră păcătoasă, motive să ne credem mai speciali și chiar mai spirituali decât alții. Etnia, cultura, poziția socială, realizările spirituale, familia, capacitatea intelectuală, vârsta sunt doar o mică listă de motive de segregare. Dar ceea ce ne mână în această direcție nu este altceva decât otrava mândriei.

Să ne amintim, când suntem ispitiți, întrebarea lui Pavel: a fost Hristos împărțit?

APLICĂ:

În ultima perioadă care au fost lucrurile care au dat apă la moara mândriei tale? Ai cumva părerea că ești parte a unui grup privilegiat din biserică? Cum crezi că privește Dumnezeu această perspectivă a ta?

JOI

1 Corinteni 1:13

HRISTOS BAZA UNITĂȚII NOASTRE

OBSERVĂ:

Ce fel de întrebări sunt întrebările din acest verset?

Pe cine compară autorul cu Hristos? Oare de ce?

MEDITAȚIE:

Ca să nu creeze posibile interpretări sau motive de ruptură, Pavel se compară pe sine însuși cu Hristos și îi interoghează retoric și vehement pe corinteni, afirmând că Hristos este unic. Ei nu au dreptul să-și ia alt model și altă sursă de identitate în afara lui Hristos. Iar explicația este pe cât de simplă, pe atât de importantă:

- Hristos nu poate fi împărțit: un Hristos al negrilor, un Hristos al albilor etc. Ori suntem în Hristos, ori nu, iar El este absolutul absoluturilor² noastre (etnie, educație, avere etc.): „*Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți*” Coloseni 3:11
- A-L înlocui pe Hristos cu altcineva înseamnă a diminua ceea ce El a făcut pentru noi la cruce, a desconsidera moartea Lui pentru noi. Tocmai de aceea textul care urmează în epistolă este un „imn al crucii”, care este menit să amintească fiecărui credincios însemnătatea crucii lui Hristos: „*Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.*” 1 Corinteni 2:2

2 Expresie pe care am învățat-o de la dr. Samuel Kamelison pe vremea când ne vizita biserica.

- Botezul în Numele lui Hristos nu este o formalitate, este manifestarea vizibilă a unei realități: îi aparținem lui Hristos, El este Domnul nostru!

APLICĂ:

Cum aplici în viața ta realitatea că Hristos este absolutul tuturor absoluturilor tale? Unde îți este mai greu?

VINERI

1 Corinteni 1:14-16

PARANTEZĂ

OBSERVĂ:

Ce înțelegere greșită se bucură Pavel că poate evita?

MEDITEAZĂ:

În această paranteză Pavel jubilează în mod curios că nu a botezat decât niște cazuri izolate. Această mulțumire adresată lui Dumnezeu sună oarecum ironic. Dar, având în vedere avântul pe care l-a luat sectarismul din Corint, el răsuflă ușurat că a botezat foarte puțini din Corint și astfel nu ar avea ideea trăznită de

a se considera botezați în numele lui Pavel.

Este interesant că și astăzi unii dintre noi credem că apropierea de anumite personalități ale lumii creștine evanghelice ne poate da un soi de superioritate spirituală. Să ne dea Domnul ochi curați și inimi care să se lipească de El. Fie ca fundamentul pentru valoarea noastră să fie ancorat în Hristos!

APLICĂ:

Cine te-a botezat pe tine (persoana care te-a botezat)?

În Numele cui ai fost botezat? Sau altfel spus, cu cine te-ai identificat în botez?

Care realitate este mai importantă? De ce?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. Care sunt astăzi motivele de schismă în biserica ta locală? Argumentează!
2. Ce contribuie la creșterea unității în biserica ta locală? Care sunt aspectele care generează diviziune? De ce?
3. Ce ne învață acest pasaj despre temelia unității bisericii?

SĂPTĂMÂNA 3

IMNUL CRUCII

LUNI

1 Corinteni 1:17-20

ÎNȚELEPCIUNEA OMENEASCĂ ESTE INSUFICIENTĂ

OBSERVĂ:

Citește tot pasajul săptămânii 1 Corinteni 1:17-2:5 ca să ai o imagine de ansamblu! Notează care sunt cuvintele care apar frecvent în textul de astăzi!

MEDITEAZĂ:

Textul din această săptămână este de o mare densitate și frumusețe, unii îl numesc imnul crucii. Tocmai de aceea astăzi nu ne vom opri doar la o privire de ansamblu.

Să ne amintim că încă suntem în contextul în care corintenii se certau între ei considerându-se superiori, probabil, datorită etniei sau a moștenirii culturale. Ei erau obișnuiți cu școlile filosofice între care nu apareau doar dispute, ci chiar bătăi în toată regula.

Pavel intervine și arată că această stare de lucruri demonstrează că ei n-au înțeles măreția crucii, care este în contrast cu înțelepciunea și retorica vorbăreților veacului acestuia. Ce bine ar fi dacă am realiza că în categoria vorbăreților sunt și mulți influenceri de astăzi!

Sintetic, pasajul săptămânii ar putea fi prezentat astfel:

1. Înțelepciunea "vorbăreților" este insuficientă
2. Puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu în cruce (ideea centrală a pasajului)
3. Crucea este o necesitate deoarece înțelepciunea "vorbăreților" este insuficientă
4. Trecere spre tema următoare: lucrarea Duhului Sfânt în iluminarea noastră

Pavel explică foarte clar că misiunea lui este să vestească Vestea Bună (Evangelia) și face asta fără să se sprijine, fără să vrea să impresioneze prin arta oratorică sau prin retorică, pentru a nu pune crucea lui Hristos în umbră. Dar scrie toate acestea cu măiestrie și frumusețe. Un comentator chiar, îl compară cu o câștigătoare a concursului Miss Univers care spune că frumusețea fizică este secundară.

Mai mult, Pavel este foarte clar că mesajul crucii este o nebunie pentru cei care nu sunt pe calea mântuirii. De ce? Pentru că este paradoxal și contravine valorilor lumii. În lumea noastră sunt prețuiți cei puternici, bogați, frumoși, deștepți, sănătoși etc. Așa este astăzi și așa a fost întotdeauna. Dar unde ne-a dus toată priceperea și înțelepciunea lumii? La religie moartă, la război, la legea junglei în economie și în politică. Pe scurt, cum cânta formația ABBA: "The winner takes it all" (trad. Câștigătorului i se cuvine totul).

Aici intervine Dumnezeu care prăpădește logica pricepuților. Vedem asta atât de des în Scriptură (de exemplu: în cartea Iov).

APLICĂ:

Ce te impresionează la mesajele pe care le primești? Cum evaluezi dacă ele sunt pe linia înțelepciunii lui Dumnezeu sau altminteri?

MARȚI

1 Corinteni 1:21-26a

DUMNEZEU NE VORBEȘTE PRIN CRUCE

OBSERVĂ:

Care sunt contrastele pe care le identifiți în text?

Ce expresii stranii identifiți?

Ce nu a reușit lumea cu înțelepciunea ei?

MEDITEAZĂ:

Pavel începe acest pasaj de o frumusețe specială, evidențiind un eșec. Omul, pornind de la sine, cu înțelepciunea naturală nu a putut și nu poate cunoaște înțelepciunea lui Dumnezeu. Această afirmație este de mare importanță, deoarece ne spune cel puțin două lucruri:

1. avem nevoie de revelație, ca Dumnezeu să ne vorbească, dacă este să avem o șansă să cunoaștem gândul lui Dumnezeu.
2. înțelepciunea și acțiunea lui Dumnezeu ne vor surprinde deoarece sunt

în afara imaginației și a așteptărilor care izvorăsc din propria noastră înțelepciune - afectată de păcat.

Înțelepții, iudei sau greci (și nu doar ei), vor fi scandalizați de felul în care Dumnezeu a decis să mântuiască omul, prin „nebunia propovăduirii crucii”. Unii se așteptau la o intervenție în forță, la o manifestare a puterii lui Dumnezeu pentru a înfrânge imperiile și a instaura împărăția lui Israel. Ceilalți credeau în mântuirea prin cunoaștere. Astfel că, eticheta pusă de înțelepții lumii pe cruce variază de la a „nebunie” la „inacceptabil” sau “indecent”.

Cum ar fi fost dacă mântuirea noastră ar fi depins de înțelepciunea și cunoașterea noastră? Înțelegem limitările cunoașterii umane și implicația acestui fapt atunci când suntem ispitiți să dăm prea mult credit unor personalități în vogă?

Pavel preia termenul „nebunie” și îl pune într-o nouă perspectivă pe care o vom explora mâine.

APLICĂ:

Să ne amintim contextul pasajului. Corintenii se certau și erau mândri de grupul lor special. Cum te ajută pasajul de astăzi să fii mai smerit?

Cum te ajută să fii alert la mesajele pe care le primești?

MIERCURI

1 Corinteni 1:21-26a

MĂREȚIA CRUCII

OBSERVĂ:

Ce este crucea pentru cei chemați?

Ce expresie echivalentă folosește Pavel pentru cruce? (v.23)

MEDITEAZĂ:

Crucea sau Hristos cel răstignit ne sună astăzi foarte obișnuit. Cultura creștină în care am crescut ne-a familiarizat cu termenii, dar scandalul este imens, de fapt. Și Pavel folosește expresii la limită pentru a scoate în relief diferența între felul în care oamenii s-ar aștepta să fie mântuiți și cum o face Dumnezeu, de fapt. Când spune nebunia lui Dumnezeu sau slăbiciunea lui Dumnezeu, Pavel nu face teologie (în sensul strict al termenului), nu ne spune ca Dumnezeu poate fi slab sau nebun. El ne spune că felul neașteptat, pe dos față de valorile lumii în care trăim, care arată mai degrabă vulnerabilitate și slăbiciune, în care Dumnezeu a decis să ne mântuiască, va fi invariabil în contrast cu puterea și înțelepciunea oamenilor.

Dar, pentru cei care sunt chemați, din orice cultură sau mediu, Hristos cel răstignit este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Și chiar dacă oamenii

ridică din sprâncene batjocoritor sau se opun vehement, nu trebuie să uite că și atunci când Dumnezeu acționează în slăbiciune, rămâne Dumnezeu. Incomparabil cu creația, deci și cu oamenii.

Și totuși, câtă înțelepciune și bunătate vedem în crucea lui Hristos! Dumnezeu se apropie de noi în umilință, ca noi, creația Sa, să putem să Îl primim și să fim mântuiți.

Pentru creștin crucea nu este doar un simbol sau un termen teologic, ci este revelația și manifestarea lui Dumnezeu care arată atât puterea Lui de a nu folosi puterea, cât și înțelepciunea Sa insondabilă. Cu cât privim mai adânc la cruce, cu atât realizăm ce mare este înțelepciunea și dragostea Lui.

APLICĂ:

Cum ai explica unui prieten importanța crucii lui Hristos pentru tine?

Închină-te Domnului pentru harul pe care ți l-a dat să fii chemat și să primești ce a făcut pentru tine la cruce!

JOI

1 Corinteni 1:26a-2:2

CE FACE O COMUNITATE SĂ FIE CREȘTINĂ?

OBSERVĂ:

Urmărește contrastele din pasaj!

Cine este înțelepciunea lui Dumnezeu ?

Tema lăudăroșiei continuă. Notează versetele în care este vorba de laudă!

Observi ultimele două versete? Ce se schimbă? Cum se exprimă autorul?

MEDITEAZĂ:

Textul de astăzi curge în continuarea celui de ieri, Pavel arătând că Dumnezeu nu lasă niciun spațiu de laudă nimănui. „Nebunia” Lui este mai mare decât înțelepciunea oamenilor. Mai mult, El a ales o cale neintuită de noi spre a ne mântui, a ales să facă de rușine lucrurile pe care oamenii pun preț și să ridice ceea ce lumea consideră fără valoare.

În greacă, în versetul 26 nu avem cuvintele „printre voi”. Astfel, unii comentatori cred că Pavel nu vrea să le dea corintenilor un prilej de laudă că

ei sunt slabi, dar iată ce impact au în lume. Mesajul ar fi că mulți se consideră înțelepți, puternici etc., dar de fapt nu sunt. Că oamenii cad ușor pradă unora care își crează o imagine, că înaintea înțelepciunii lui Dumnezeu oricum toate aceste realizări pălesc.

Atenție! Pavel nu ne transmite un mesaj antiintelectual. Ar însemna să începem să ne mândrim cu ignoranța noastră. Pavel ne arată că lumea cu înțelepciunea ei nu Îl poate vedea pe Hristos, iar Dumnezeu tocmai așa vrea să ne mântuiască. De ce? Pentru că în El ne-a dat totul.

El a fost făcut pentru noi înțelepciune, adică³: neprihănire, sfințire și răcupărare. Înțelegem astfel de ce nicio înțelepciune (filosofie) omenească nu se poate compara cu harul și adevărul (realitatea) venite prin Hristos (Ioan 1:17-18). Pavel le reamintește cu putere că singura laudă corectă este să ne „lăudăm în Domnul”.

La finalul pasajului Pavel vorbește despre sine, reluând ce spune în versetul 17: Nu am venit cu retorica sau filosofia mea, nu am venit să le fac concurență filozofilor, Hristos nu este în competiție cu Aristotel. Și acest lucru datorită faptului că Iisus Hristos este Dumnezeu venit să ne mântuiască prin jertfa Sa (eveniment istoric, nu o idee filosofică).

Tocmai, de aceea, o comunitate este o comunitate creștină atunci când în centrul ei este Hristos și El răstignit. Adică acolo unde oamenii sunt aduși împreună de neprihănirea, sfințirea și răcupărarea venite prin crucea lui Hristos.

APLICĂ:

Roagă-te ca Duhul Sfânt să te ajute să vezi mai clar măreția lucrării Domnului Iisus Hristos la cruce și asta să te apropie mai mult de El!

3 Particula în greacă „te kai” (τε και) este folosită pentru a descrie componența “a ceva”. Astfel, Hristos, înțelepciunea noastră, include: neprihănirea, sfințirea și răcupărarea noastră.

VINERI

1 Corinteni 2:3-5

EXEMPLUL LUI PAVEL

OBSERVĂ:

Cum descrie Pavel persoana sa când a ajuns la corinteni?

Care sunt lucrurile pe care le pune în opoziție?

Recitește tot pasajul săptămânii și formulează pentru tine ideea principală.

MEDITAȚIE:

Pasajul de astăzi face trecerea la o temă esențială: lucrarea Duhului Sfânt. Să nu uităm, însă, că Pavel vrea să îi ajute pe corinteni (și pe noi) să înțeleagă de ce mândria care stă la baza certurilor dintre ei (vezi și epistola lui Iacov) nu are ce să caute într-o comunitate creștină. Astăzi încheiem primul mare motiv: mântuirea noastră prin cruce, nu prin cunoaștere sau viziune despre viață.

Pavel avea motive și abilități care ar fi putut ușor să impresioneze pe alții și să îi dea motive să privească de sus. Era cetățean roman, evreu cu genealogie cunoscută, educat la cea mai înaltă școală rabinică, cunosător al culturii grecești etc. Măiestria literară pe care o demonstrează în cartea pe care

o studiem este genială. Totuși, nu el trebuia să strălucească, nu oratoria sau înțelepciunea sa, ci Hristos.

Citiți Faptele Apostolilor 18:1-18. Vom observa că accentul nu cade pe minuni, ci pe faptul că Duhul Sfânt a folosit propovăduirea lui Pavel și i-a adus pe corinteni la Hristos. Nu excelența exprimării și filosofia umană i-a convins, ci puterea lui Dumnezeu care i-a atras spre Hristos.

De aceea, orice laudă cu Pavel, Apolo, Petru sau altcineva, ca și cum aceștia ar fi capii unor școli filosofice, este aberantă și blasfemiatoare pentru că pune în umbră lucrarea Duhului Sfânt și puterea lui Dumnezeu manifestată în lucrarea lui Hristos.

Lucrarea lui Hristos în istorie este temelia credinței noastre.

APLICĂ:

Să ne închinăm cu mulțumire datorită faptului că mântuirea noastră nu se bazează pe o superioritate filosofică, pe cât de inteligenți și pricepuți suntem, pe ce lider spiritual urmăm, ci pe întruparea, moartea răscumpărătoare, învierea glorioasă, înălțarea maiestuoasă și revenirea promisă a Domnului Iisus Hristos!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. De ce este important să înțelegem că credința creștină nu este o filosofie superioară, ci ancorarea în ceea ce Dumnezeu a făcut în istorie pentru mântuirea noastră?
2. Cum putem aplica la nivelul grupului și în viața noastră ca indivizi “Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit”?
3. Care este diferența între anti-intelectualism (a preamări ignoranța) și anti-agnosticism (a combate ideea că cunoașterea mântuiește)? Discutați diferențele și riscul care este în a le confunda.
4. Ce învățăm din acest text despre evanghelizare? Care este mesajul central al Evangheliei?

SĂPTĂMÂNA 4

DOUĂ TIPURI DE ÎNȚELEPCIUNE

LUNI

1 Corinteni 2:6-8

ÎNȚELEPCIUNEA TAINICĂ A LUI DUMNEZEU

OBSERVĂ:

Printre cine propovăduia Pavel înțelepciunea lui Dumnezeu?

Cum este descrisă această înțelepciune?

Cu ce scop rânduise Dumnezeu înțelepciunea Sa? (v.7)

Cum este descris Domnul Iisus în v.8?

MEDITEAZĂ:

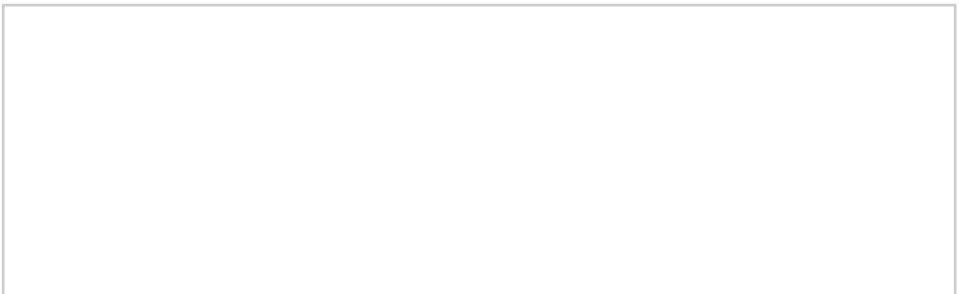
Deși Evanghelia este văzută ca o nebunie în ochii lumii, asta nu înseamnă că ea nu are sens, ci înțelepciunea ei nu aparține acestei lumi. Iată paradoxul: ceea ce este catalogat ca nebunie de către oameni și disprețuit, este de fapt manifestarea în istorie a celei mai Mari Înțelepciuni a lui Dumnezeu, Creatorul întregii lumi!

Când a fost ea ținută ascunsă? Dacă acceptăm Crucea lui Hristos ca punct istoric al revelării înțelepciunii lui Dumnezeu, atunci putem identifica Moartea și Învierea lui Hristos ca moment al „des”-tăinuirii înțelepciunii lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, toată istoria veșniciei până la momentul crucii ar putea fi perioada în care taina lui Hristos a fost ținută ascunsă în sânul Trinității. Profetii au avut Harul de a întrezări câteva raze din această Înțelepciune, însă momentul revelării rămâne Crucea, locul unde Dumnezeu a rămas neprihănit și a socotit neprihănit pe credincios.

De remarcat diferența dintre destinele celor care primesc, respectiv cei care resping Înțelepciunea lui Dumnezeu: primii au o promisiune pregătită încă din veșniciei: Slava, ceilalți au pregătită nimicirea. Crucea lui Hristos a fost gândită de Dumnezeu Tatăl încă din veșniciei pentru glorificarea celor care cred. Drumul Slavei duce și pe la Cruce. Acest adevăr a fost valabil și pentru Domnul Slavei și este valabil și pentru noi, urmașii Lui.

APLICĂ:

Mulțumește lui Dumnezeu pentru Înțelepciunea Lui în mântuirea noastră, revelată la Cruce.

MARȚI

1 Corinteni 2:9-11

DUHUL SFÂNT - CENTRAL ÎN ÎNȚELEGEREA PLANURILOR LUI DUMNEZEU

OBSERVĂ:

Notează paralelele dintre Isaia 64:1-4 și textul de azi.

Cum avem acces la descoperirile pregătite de Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

Pavel aduce un text din Isaia 64:4, care descrie lucrările incredibile ale lui Dumnezeu, pe care El le-a manifestat atunci când Și-a scos poporul din Egipt și S-a arătat lor la Sinai. Nnicând în istoria lumii nu s-a pomenit ca Dumnezeu să-Și scoată poporul din robie în chip atât de minunat și să li Se arate public, în toată Slava Lui! Pavel preia această imagine a Slavei inimaginabile a lui Dumnezeu și o transpune în dreptul promisiunilor păstrate de Dumnezeu celor ce-L iubesc. Însă, pentru a avea acces la Slava nepătrunsă, avem nevoie de Duhul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt nu este o Persoană de neglijat a Sfintei Treimi, ci prezența Sa este vitală pentru a-L putea descoperi pe Dumnezeu. Deși cărțile citite și efortul intelectual sunt importante pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu (El Se revelează celor care plătesc prețul disciplinei studierii Scripturii), fără lucrarea Duhului Sfânt toate aceste eforturi ar fi în van. Pavel

aduce un exemplu uman: „cine cunoaște tainele omului, afară de duhul său care are acces la inima omului, la gândurile lui? La fel și în cazul lui Dumnezeu, nu-L putem cunoaște dacă nu ne smerim inimile înaintea Duhului Său, Singurul Care ni-L descoperă pe Hristos.” (Ioan 16:14)

APLICĂ:

Începe-ți timpul de părtășie cu Dumnezeu, rugându-te ca Duhul Sfânt să îți reveleze mai mult din Slava lui Dumnezeu.

MIERCURI

1 Corinteni 2:12-16

VORBIREA DUHOVNICEASCĂ A OMULUI DUHOVNICESC

OBSERVĂ:

Câte tipuri de vorbire poți identifica în acest pasaj?

Ce sens al cuvântului „a judeca” este utilizat în acest pasaj?

MEDITEAZĂ:

Apostolii au primit Duhul care vine de la Dumnezeu pentru a cunoaște tainele oferite de Dumnezeu, și acest lucru este un Har. Duhul descoperă tainele lui Dumnezeu și tot Duhul oferă puterea de a comunica despre Dumnezeu. Ce înseamnă o vorbire învățată de la înțelepciunea omenească/duhovnicească? Nu cred că se referă la jargoane omenești, ci la un mod de gândire reflectat în cuvinte. Înțelepciunea omenească care duce la vorbirea omenească nu poate concepe Crucea lui Hristos, însă înțelepciunea și vorbirea duhovnicească sunt centrate în jurul Crucii și al Planului de Mântuire al lui Dumnezeu. Respingerea aceasta provine din faptul că omul neregenerat nu poate accepta scandalul Crucii lui Hristos, ele fiind o nebunie pentru el indiferent de modul de comunicare.

Omul duhovnicesc poate înțelege (judeca) lucrurile duhovnicești, însă el nu poate fi înțeles de cei care gândesc omenește. Ce om poate cunoaște modul de gândire și de acțiune al Domnului?, întreabă profetul Isaia în capitolul 40:14, citatul adus de Pavel în text. Crucea este un scandal și va suscita reacții ostile din partea oamenilor. Acest lucru nu trebuie să ne mire (Matei 5:10-12). Prigoana, sub diverse forme, va veni natural atunci când Evanghelia este predicată corect, începând de la Sfințenia lui Dumnezeu și păcatul omului, până la neprihănirea Crucii.

APLICĂ:

Sunt eu Sunt gata să accept suferința care duce la slavă, respingerea din partea oamenilor pentru ceea ce cred? Sunt gata să afirm centralitatea Crucii lui Hristos pentru mântuire, oricât de scandalos este acest adevăr în ochii lumii?

JOI

1 Corinteni 3:1-4

AVERTISMENT

OBSERVĂ:

Cum a trebuit să le vorbească Pavel Corintenilor în trecut? Se schimbaseră corintenii până în momentul scrierii epistolei? (v.2,3)

Care era cauza pentru care corintenii erau ca niște oameni lumești?

MEDITEAZĂ:

Ce mă intrigă în acest pasaj este faptul că înșiși creștinii pot deveni oameni lumești. Ei pot ajunge să nu mai înțeleagă taina crucii și să nu înțeleagă vorbirea duhovnicească. Pavel afirmă acest lucru despre biserica din Corint. A trebuit să le vorbească ca unor oameni lumești (v.3), unor prunci în Hristos, nu mai puteau suferi bucate tari.

Care era cauza acestui mod de gândire? Păcatul. Trăirea în păcat ne face opaci față de înțelegerea Crucii și a Înțelepciunii lui Dumnezeu. „În adevăr, când între voi sunt zavistii (invidii), certuri și dezbinări, nu sunteți voi lumești și nu trăiți voi în felul celorlalți oameni?” Dacă mergem pe firul logic al argumentării lui Pavel de până acum, Crucea lui Hristos poate deveni o nebunie pentru un creștin care trăiește în păcat. Joaca cu păcatul produce schimbări dramatice

în viața lui: Nu mai înțelege Planul lui Dumnezeu, nu mai poate pătrunde în profunzimea tainei ascunse din veșnicii în Dumnezeu, Duhul nu îi mai revelează comorile cerului, Biblia nu se mai deschide, interesul față de planurile lui Dumnezeu este redus. Este un semn de alarmă al unui creștin aflat pe drumul împietririi, care dintr-un om duhovnicesc poate deveni asemănător unui om lumesc.

APLICĂ:

Există în viața mea păcate nemărturisite sau decizii dureroase pe care trebuie să le iau pentru a mă putea apropia mai mult de Dumnezeu?

VINERI

1 Corinteni 3:5-9

CONLUCRĂTORI CU DUMNEZEU

OBSERVĂ:

Cum își descrie Pavel lucrarea sa și pe a lui Apolo?

De Cine atârnă creșterea Bisericii?

MEDITEAZĂ:

Pavel ieșise din duhul concurenței în slujire, fiind conștient că a primit o putere pentru a sluji. El nu era cineva în sine. Fusese un prizonitor al Bisericii și, după cum spune el însuși, nu merita să primească titulatura de apostol (1 Corinteni 15:9).

Metafora îngrijirii unei plante este atent aleasă de Pavel. El sădește și Apolo udă, însă Cel Care dă viața lucrării este Dumnezeu. Fără intervenția Lui, eforturile celor 2 ar fi în zadar, în ciuda darurilor, sau a timpului investit în lucrare. Cel ce sădește și cel ce udă sunt tot una: deși lucrările sunt diferite, cei doi au același statut în ochii lui Dumnezeu. Desigur, răsplata este după osteneală, lucrarea nu te face vrednic de o răsplată mai mare dacă nu te ostenești în ea, însă în final, cei doi nu sunt altceva decât conlucrători cu Dumnezeu. Aceasta a fost dorința lui Dumnezeu încă din Eden, când l-a creat pe om ca să lucreze grădina și s-o păzească. Citește Genesa 2:5,15. Dumnezeu a invitat dintotdeauna omul ca să fie parte a planurilor Lui, să-l implice în lucrarea Sa, în ogorul Lui, să zidească Templul Lui și Planul Lui nu S-a schimbat nici astăzi.

APLICĂ:

Care este lucrarea la care Dumnezeu m-a chemat să Îl slujesc? Există în inima mea dorință de comparare cu ceilalți?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. Notează un gând, un verset prin care Dumnezeu ți-a vorbit în mod special în această săptămână.
2. Împărtășiți reacții pe care le-ați experimentat din partea oamenilor când le-ați vestit Evanghelia.

SĂPTĂMÂNA 5

LECȚII DESPRE SLUJITORII SPIRITUALI DIN BISERICĂ

LUNI

1 Corinteni 3:10-15

SLUJITORII SPIRITUALI – MEȘTERI ZIDARI

OBSERVĂ

Prin ce comparație se prezintă Pavel în versetul 10?

Ce cuvânt, reprezentând o parte din structura unei clădiri, se repetă în pasajul de astăzi? De câte ori?

Ce se spune despre „temelie” în versetul 11?

MEDITEAZĂ

În capitolul 1:12-13 apostolul Pavel descrie înțelegerea greșită pe care o avea biserica din Corint despre cei ce o slujeau cu predicarea Evangheliei și îndrumarea credincioșilor pe Calea credinței:

„Vreau să spun că fiecare din voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!” - „Și eu, al lui Apolo!” - „Și eu, al lui Chifa!” - „Și eu, al lui Hristos!” Hristos a fost împărțit? Pavel a fost răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost voi botezați?”

Pentru a corecta aceasta înțelegere greșită, în pasajul de astăzi el creionează imaginea slujitorilor spirituali ca **meșteri constructori**. Apostolul Pavel este fondatorul („meșter-zidar”) desemnat de Dumnezeu să întemeieze biserica din Corint: „După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat”, v. 3:10. Expresia grecească pentru „meșter-zidar” este „Architektōn” (arhitect), care pe atunci desemna persoana ce coordona construcția unei clădiri de la începerea fundației, până la finalizarea clădirii! În versetul 3:9, Pavel a afirmat că „Biserica lui Dumnezeu care este în Corint” (1 Corinteni 1:2) este „Clădirea lui Dumnezeu” și este un locaș spiritual format din cei credincioși. El nu se referă la construcția fizică, ci folosește termenul “clădire” ca pe o imagine-metaforă! Apoi, în versetele 3:10-15, el continuă să dezvolte această imagine-metaforă a Bisericii locale: „Clădirea lui Dumnezeu”.

Pavel afirmă că, asemenea unui „meșter-zidar ÎNȚELEPT”, care alege să construiască o fundație solidă pentru clădirea pe care o zidește, L-a pus pe Domnul Iisus Hristos ca temelie spirituală a bisericii din Corint. Pavel susține că **Domnul Iisus Hristos e singura temelie** pe care se poate înființa (“zidi”) o biserică locală (v. 3:11). Fundația (temelia) unei clădiri îi delimitează acesteia **dimensiunile, structura, rezistența și stabilitatea**. De aici reiese că Domnul Iisus Hristos trebuie să fie singura sursă a mântuirii fiecărui credincios și toate doctrinele și toate relațiile din biserică trebuie să fie centrate în Hristos și în învățătura Lui, pentru ca Biserica să dăinuiască și să își atingă scopul de a-L glorifica pe Dumnezeu! Ce responsabilitate imensă au cei care pornesc o biserică nouă: să „așeze” biserica pe Hristos și Învățătura Lui, și nu pe ambițiile și învățăturile lor!

Apoi Pavel, dezvoltând ideea de mai sus, afirmă că o fundație solidă și valoroasă presupune o construcție din materiale de valoare (“aur, argint, pietre scumpe”, v. 3:12). Astfel, lucrătorii spirituali care continuă lucrarea după ce biserica a

fost întemeiată sunt zugrăviți ca zidari ce clădesc pe temelia deja pusă, Domnul Iisus Hristos. Pavel îi atenționează, subliniind importanța materialelor pe care le folosesc: prețioase sau ieftine, rezistente sau perisabile. Focul judecății divine din "Ziua Domnului" va testa lucrarea fiecărui slujitor (v.13). Slujitorii bisericii vor primi răsplata în funcție de rezistența și valoarea structurii pe care au clădit-o. Pavel nu abordează în acest pasaj problema mântuirii personale și a pierderii mântuirii, ci a răsplătirii după slujire. Avertismentul pentru credincioși este exprimat direct și clar (v. 10b): „Va fi mântuit, dar ca prin foc.” Ce trist ar fi pentru cineva să slujească o viață întreagă în biserică și apoi să ajungă în Împărăția lui Dumnezeu și să nu aibă nicio răsplată!

APLICĂ

Întreabă-te:

- Sunt sigur de mântuirea mea prin jertfa Domnului Iisus Hristos?
- Sunt membru activ al bisericii în care particip?
- Eu ce slujesc sau cum aș putea sluji în biserică?
- Are slujirea mea în biserică rezultate care vor dăinui în veșnicie?

Roagă-te pentru pastorii și slujitorii bisericii, pentru misionarii bisericii, pentru cei ce fac parte din grupul tău și pentru tine!

MARȚI

1 Corinteni 3:16-23

SLUJITORII BISERICII – LIDERI RESPONSABILI

OBSERVĂ

Ce se spune despre „voi” în versetele 16-17?

Ce afirmă pasajul despre Templul lui Dumnezeu?

Ce avertisment scrie Pavel în versetul 17?

MEDITEAZĂ

În capitolele următoare, Pavel va aborda subiectul locuirii Duhului Sfânt în fiecare credincios, subliniind că cel mântuit este templul sfânt al lui Dumnezeu. Totuși, în pasajul de astăzi, apostolul se referă DOAR la Biserica locală, afirmând în versetul 16 că totalitatea credincioșilor din biserica locală formează un Templu spiritual unic, în care "locuiește" Duhul Sfânt. În Vechiul Testament, Templul din Ierusalim era locul și simbolul prezenței lui Dumnezeu nu doar printre evrei, ci printre toate popoarele. Folosind expresia Templul lui Dumnezeu cu referire la biserica din Corint, Pavel transferă Bisericii locale din Corint, dar și oricărei biserici, din orice colț al lumii, acest rol de manifestare a

prezenței lui Dumnezeu printre oameni.

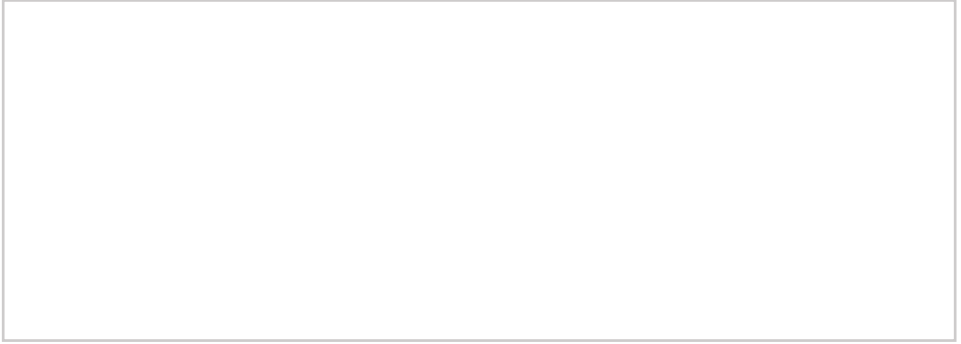
Iată ce responsabilitate imensă au creștinii: aceea de a-L reprezenta pe Dumnezeu clar și fidel, prin relațiile pline de dragoste și prin unitate, înaintea celor ce participă la închinare împreună cu ei!

Alte două aspecte complementare, menționate de apostolul Pavel în pasaj sunt Sfințenia Templului și sfințenia credincioșilor (v. 17). Ce imagine “pictează” Pavel înaintea cititorilor săi: biserica din Corint este un templu spiritual sfânt, format din credincioși sfinți, care trăiesc în mijlocul unei cetăți pline de temple fizice dedicate zeilor păgâni și imorali (v. 17: „Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi!”). Așa cum știm, termenul sfânt are două semnificații: 1. de o calitate morală fără reproș și 2. dedicat lui Dumnezeu, separat de lume, ales și pus deoparte pentru Dumnezeu! Așa ar trebui să fie și cei credincioși, fiecare în parte, pentru a putea fi împreună cu ceilalți Templul lui Dumnezeu!

În versetul 17 apare o atenționare foarte importantă: a distruge biserica este un lucru extrem de grav! A distruge Templul lui Dumnezeu prin „zavistii, certuri și dezbinări”, pornind de la adeviunea față de un predicator sau de la preferința pentru un slujitor spiritual (v. 3) este un lucru serios! A distruge Templul lui Dumnezeu, imaginea lui Dumnezeu între oameni, prin trăire lumească, imorală și prin mândrie nu poate fi un fapt fără urmări! Pavel folosește aici un termen dur: Dumnezeu il va distruge pe un astfel de om! Nu știm ce poate însemna acest lucru, dar prin utilizarea acestui verb, Pavel vrea să creeze o imagine clară a grozăviei pedepsei divine, pe care trebuie să o suporte cel ce distruge biserica locală!

APLICĂ

Meditează la felul în care te porți în biserică. Ești un factor de unitate sau un om ce stârnește certuri? Prin vorbele tale, prin felul în care te raportezi la ceilalți credincioși din biserică și la cei din grupul mic din care faci parte, îi ridici pe alții? Sau îți place să te implicii în certuri și intrigi, distrugându-i și rănindu-i pe alții prin mândrie și lipsă de empatie?

Cum stai cu sfințenia? Trăiești în păcate evidente? Sau reflecti, ca parte a bisericii locale, imaginea lui Dumnezeu iubitoare și sfântă în lume?

Roagă-te câteva momente pentru tine și biserică, având în vedere ce ai învățat astăzi din Cuvântul lui Dumnezeu!

MIERCURI

1 Corinteni 3:18-23

SLUJITORII SPIRITUALI: DARUL LUI DUMNEZEU PENTRU BISERICA LOCALĂ

OBSERVĂ

Ce imperativ apare în prima parte a versetului 18?

Care sunt cele două feluri de înțelepciune care apar în versetul 18?

Ce se spune în pasaj despre înțelepciunea lumii și despre cei înțelepți, dar necredincioși?

Ce imperativ apare în versetul 21?

Observă și subliniază conjuncția “căci”, repetițiile și cuvintele ce afirmă posesie în versetele 21-23!

MEDITEAZĂ

În primele versete ale capitolului 3, Pavel îi avertizează pe credincioșii din Corint în privința certurilor dintre ei, stârnite de afinitățile și azeziunile greșite pe care le au pentru slujitorii lui Dumnezeu. Aceste certuri arată imaturitatea lor spirituală, asemănarea lor cu cei necredincioși în felul de gândire și neînțelegerea statutului celor ce slujesc biserica.

În pasajul de astăzi, apostolul continuă atenționarea și îi provoacă pe credincioșii din Corint să caute să acționeze cu înțelepciune pentru a păstra unitatea bisericii.

Primul motiv izvorăște din Scripturi, din Vechiul Testament. Scripturile citate în pasaj îi avertizează pe credincioși (v. 19) asupra pedepsei lui Dumnezeu pentru cei vicleni (șmecheri, profitori, puși pe ceartă) și le aduc aminte corintenilor (v. 20) că Dumnezeu cunoaște atât gândurile ascunse ale oamenilor, cât și deșertăciunea lor. Îndemnul lui Pavel pentru cei credincioși este să caute să obțină înțelepciunea lui Dumnezeu, cea plină de smerenie și dragoste.

Al doilea motiv care îi îndeamnă pe credincioși la unitate este bogăția binecuvântărilor pe care le-a revărsat Dumnezeu peste ei, în Hristos, binecuvântări dintre care fac parte și slujitorii spirituali din biserică! Dacă, fiind parte a bisericii, credincioșii din Corint au deja tot ce și-ar putea dori, atât în viața aceasta, cât și în veșnicie, dacă Dumnezeu i-a binecuvântat cu oameni care le sunt alături, care îi sfătuiesc și îi îndrumă în Calea spre cer și care veghează la creșterea lor spirituală („fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa”), de ce ar mai dori, „lăudându-se“ cu oamenii, să stârnească certuri și să aibă un spirit partizan? Vezi repetiția din versetele 21 și 22: „toate sunt ale voastre”!

În același context, Pavel subliniază faptul că, la rândul lor, cei credincioși îi aparțin lui Hristos, și astfel lui Dumnezeu (v. 23). Deci, nu mai este fiecare „al lui Pavel” și „al lui Apolo” (v. 3), ci toți sunt de aceeași parte, în aceeași tabără, în același serviciu, al lui Dumnezeu!

APLICĂ

Citește Iacov 1:5 și Iacov 3:17-18. Recitește versetele 21-23 din pasajul de astăzi. Gândește-te la toate binecuvântările pe care ți le-a dat Dumnezeu și la faptul că tu Îi aparții Lui, prin jertfa prețioasă a Domnului Iisus Hristos! Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru tot ce ți-a dat și roagă-L să îți dea înțelepciune sfântă în relația ta cu ceilalți credincioși din biserică, să știi cum să eviți certurile și să fii un om pașnic, smerit și plin de iubire! Mulțumește-I lui Dumnezeu pe nume pentru păstori și pentru fiecare persoană implicată în slujire în biserica Bunavestire, oameni prin care ești binecuvântat și care te ajută să crești în credință!

JOI

1 Corinteni 4:1-13, Matei 5:38-48

LUCRĂTORII SPIRITUALI: SLUJITORI AI LUI HRISTOS,
ADMINISTRATORI ÎN SLUJBA LUI DUMNEZEU,
SPECTACOL “PENTRU LUME, ÎNGERI ȘI OAMENI”

OBSERVĂ

Care sunt termenii prin care se descrie Pavel, ca apostol, în versetul 1?

Caută în Dicționar cuvintele care apar în pasaj și care nu se mai folosesc astăzi în limbajul curent sau pe care nu le cunoști.

Ce așteptări are un om bogat de la ispravnicul lui (versetul 2)?

Subliniază antitezele dintre credincioșii din Corint și apostoli, notate în versetele 8-10.

Cum sunt descriși apostolii în versetul 9 și în versetele 11-13?

Ce verbe apar în versetul 14?

MEDITEAZĂ

Percepția greșită pe care și-au format-o corintenii despre slujitorii bisericii îi determină să se certe între ei: „*fiecare din voi zice: „Eu sunt al lui Pavel!” - „Și eu, al lui Apolo!” - „Și eu, al lui Chifa!” - „Și eu, al lui Hristos!”* (1 Corinteni 1:12).

În capitolul de astăzi, Pavel încearcă să corecteze această percepție greșită, folosind trei imagini. Prima imagine care apare în versetul 1 este aceasta: lucrătorii spirituali din biserica locală sunt „robi” ai lui Hristos. Cuvântul folosit în limba greacă îi reprezenta pe robii care vâsleau pe galere și care ascultau total de comandantul corabiei. Imaginea poate fi actualizată prin cea a canotorilor în formație 8+1 rame: cei care vâslesc trebuie să păstreze ritmul și direcția pe care le dă cârmaciul. Implicațiile acestei imagini sunt că liderii bisericii trebuie să asculte în totul de Hristos și doar de El, cu dedicare, smerenie și atenție, iar credincioșii trebuie să îi respecte pentru aceasta.

A doua imagine care apare în versetul 1, portretizându-i pe cei ce slujesc biserica locală, este aceea de administratori (ispravnici) ai „tainelor” lui Dumnezeu. Accentul nu este pe termenul „taine” (poate fi vorba despre Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu Întrupat), ci pe „ispravnici”. Un ispravnic al unui om bogat din acea vreme avea două responsabilități: prima, să gestioneze cu înțelepciune resursele stăpânului său pentru a produce profit, dezvoltându-le, și a doua, de a-i conduce cu înțelepciune pe slujitorii stăpânului pentru ca fiecare să lucreze eficient și în bună colaborare cu ceilalți (vezi Luca 12:42 și Luca 16:1-2). Imaginea este foarte relevantă: slujitorii bisericii nu sunt proprietarii ei, Dumnezeu este Stăpânul, iar ei sunt doar cei de la care se așteaptă să administreze cu înțelepciune ceea ce le dă El în grijă! Ce li se cere în această poziție este să Îi fie devotați în totul lui Dumnezeu!

Tendința oamenilor este să îi critice pe liderii și pe învățătorii bisericii și să uite că Dumnezeu este Cel care le-a încredințat slujirea și că ei Îi vor da socoteală întâi Lui, ca Stăpân! Pavel subliniază faptul că această critică a oamenilor este irelevantă, cei care o emit nu cunosc motivațiile slujitorilor (versetul 5) și nici

nu pot evalua toate rezultatele faptelor și cuvintelor unei persoane „înainte de vreme, până va veni Domnul” (versetul 5). Adevărata dimensiune a slujirii cuiva pentru Dumnezeu se va vedea doar în ziua când va veni Domnul, „roadele” slujirii sale crescând în alții și în Biserică în decursul timpului! O altă aplicație a acestui fapt este notată în versetul 6, „nici unul din voi să nu se fălească deloc cu unul împotriva celuilalt”. Câte certuri în biserică ar fi fost evitate dacă cei credincioși s-ar fi abținut de la a critica slujirea altora în discuții răutăcioase și părtinitoare! Responsabilitatea fiecărui credincios este să slujească dedicat și perseverent, atent la el însuși, astfel încât Dumnezeu să îl poată lăuda la venirea Sa!

A treia imagine prin care îi descrie apostolul Pavel pe slujitori este în versetul 9. Slujitorii bisericii sunt “privești” (spectacol) pentru lumea spirituală și deopotrivă pentru cea fizică („pentru lume, îngeri și oameni”), iar imaginea este cea a robilor condamnați la moarte și puși să se lupte în arenă pentru distracția și plăcerea celor din tribune! Nu e ușor pentru ei să slujească, sacrificându-și sănătatea, averea, familia și chiar viața! Faptul că sunt „de plâns” nu înseamnă că pot să fie desconsiderați și criticați de credincioși (vezi ironia apostolului Pavel în versetele 8 și 10 – voi sunteți sătui, bogați, împărați, înțelepți, tari, lăudați, puși în cinste, iar „noi” suntem nebuni, slabi, disprețuiți, „gunoiul lumii acesteia”, „lepădătura tuturor”)! Dimpotrivă, sacrificiul apostolilor și al celor care sunt în slujba Domnului pentru răspândirea Evangheliei ar trebui să îi inspire pe credincioși la dedicare față de Dumnezeu și la acțiune pentru a duce lumii Evanghelia!

Exemplul apostolilor este elocvent, fiind aplicarea Predicii de pe munte, rostită de Domnul Iisus (vezi versetele 12b-13a, în paralel cu Matei 5:38-48). Concluzia este limpede: credincioșii ar trebui să se uite cu admirație și respect la apostoli și la slujitorii bisericii, să urmeze exemplul lor (binecuvântând, răbdând nedreptatea, rugându-se pentru cei nedreți) și să lase certurile, păcatul și necinstea (vezi versetul 14)!

APLICĂ

Încearcă să îi cunoști personal pe cât mai mulți dintre cei ce slujesc în biserică! Întreabă-i despre slujirea lor, despre nevoile concrete pe care le au, despre piedicile pe care le întâmpină în slujire!

Roagă-te pentru fiecare slujitor pe nume, pentru nevoile specifice pe care le are în slujirea sa!

VINERI

1 Corinteni 4:14-21

SLUJITORII BISERICII: PĂRINȚI SPIRITUALI ȘI EXEMPLE DE URMAT PENTRU CREDINCIOȘI

OBSERVĂ

Cum sunt numiți credincioșii din Corint în versetul 14 și Timotei în versetul 17?

Care este îndemnul pe care îl dă apostolul Pavel corintenilor în versetul 16?

Ce contrast apare în versetele 19 și 20?

Ce temă majoră introduce Pavel în versetul 20?

MEDITEAZĂ

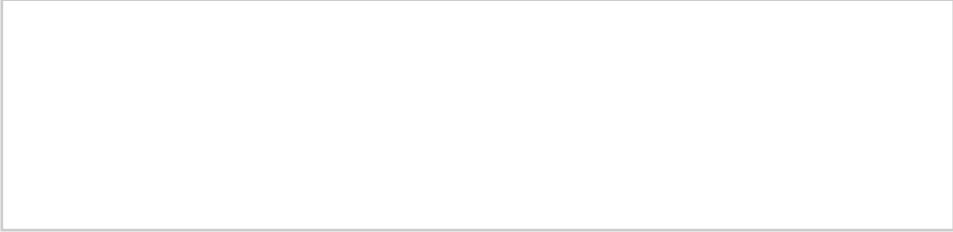
Credincioșii din Corint și Timotei sunt numiți de Pavel „copiii mei”, respectiv „copilul meu”, deoarece au crezut în Evanghelie prin predicarea apostolului, astfel că Pavel este tatăl lor spiritual. Cei care le-au vestit ulterior Cuvântul lui Dumnezeu celor din Corint pot fi numiți „învățători”, spune Pavel. Învățătorii de atunci erau duri și predau fără o abordare emoțională a actului educativ și fără implicare la nivel personal. Diferențele sunt clare! Un tată îndrumă și educă nu numai prin învățatură, ci și prin practică, prin exemplul său în viața de zi cu zi, ghidându-și copiii cu dragoste! Astfel, Pavel le cere corintenilor să îi urmeze exemplul de viață și credință, folosind expresia „călcați pe urmele mele”. El le spune să își aducă aminte de el, privind la purtarea și învățătura lui Timotei („copilul meu preaiubit și credincios în Domnul”, v.17)!

Autoritatea parentală dă o altă greutate cuvintelor de mustrare și îndrumare! Pavel le cere cu autoritatea de „tată” credincioșilor din Corint să își examineze trăirea și atitudinea față de slujitori și să corecteze felul greșit în care abordează viața în Împărăția lui Dumnezeu. Ei trebuie să se corecteze la sfatul lui blând prin epistolă, fără să aștepte mustrarea lui dură, când va ajunge la ei (v. 21).

Pornind de la tabloul trist al celor care stârnesc certuri în biserică prin îngâmfare (v.18), apostolul Pavel ne dezvăluie o altă imagine a Împărăției lui Dumnezeu (versetele 19-20): Împărăția nu se manifestă „prin vorbe”, ci „prin putere” (grecește „dynamis”), o antiteză foarte puternică în text. Împărăția lui

Dumnezeu înseamnă dinamism, viață, implicare, efort și dezvoltare!
Slujitorii bisericii și toți cei credincioși trebuie să aibă o credință vie, dinamică și o slujire înfocată!

APLICĂ

Roagă-te să trăiești frumos credința pe care ai primit-o, fiind asemenea lui Timotei, un exemplu pentru credincioși și pentru cei care te înconjoară zilnic, să poți spune și tu „călcați pe urmele mele” („urmați-mi exemplul”)!

Implică-te în slujire în biserică, vestește Evanghelia, ajută-i pe cei în nevoie, fi un om plin de viața lui Dumnezeu, care aplică ceea ce învață din Cuvântul lui Dumnezeu!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE DIN GRUP:

1. Care sunt câteva dintre implicațiile și provocările imaginii bisericii Bunavestire ca Templu al lui Dumnezeu, așezat pe temelia Hristos, în Bucureștiul secolului 21?
2. Recitiți pasajul cap.4:8-16 și discutați despre suferința și sacrificiile celor prin care am primit credința. Mai sunt astăzi prizonieri creștinii în România? Cum putem să ne încurajăm reciproc la a ne trăi credința în mijlocul societății de azi?
3. Citiți versetele 4:16-17 și discutați despre felul în care ne provoacă la a ne trăi credința în familie.

SĂPTĂMÂNA 6

LIPSA ÎNȚELEPCIUNII A DUS LA PĂCATE GRAVE

LUNI

1 Corinteni 5:1-2

SITUAȚIA DIN CORINT - ÎNTRE VOI ESTE CURVIE

OBSERVĂ:

Citește tot capitolul 5 și subliniază cuvintele cheie ale acestui capitol.

Încearcă să explici în cuvintele tale care era situația prezentată de Pavel în versetele 1 și 2.

Ce îl preocupa mai mult pe Pavel, în acest capitol: omul care trăiește cu nevasta tatălui sau biserica? De ce?

MEDITEAZĂ:

Pavel abordează o problemă gravă în comunitatea din Corint: un păcat atât de grav pe care nici măcar păgânii nu-l tolerează. Această situație a dus la o

imagine negativă asupra bisericii și a demonstrat o lipsă de sfințenie și disciplină în rândul credincioșilor. Versetele de astăzi ne amintesc că sfințenia este un aspect esențial al vieții creștine. Imoralitatea nu a fost o aventură de o noapte urmată de pocăință cu inima zdrobită (care ar fi avut ca rezultat un răspuns foarte diferit de la Pavel). Versetul spune: „Cineva trăiește (un timp prezent continuu), nu „a trăit” (trecut) cu soția tatălui său”. Nu există pocăință și nici fugă de această imoralitate. De fapt, nu numai că nu există pocăință; există mândrie. Ceea ce ne arată versetul 2, este felul cum a răspuns biserica la imoralitatea din sânul ei și cum ar fi trebuit să răspundă.

Lipsa disciplinei într-o biserică este adesea justificată printr-o așa-zisă smerenie: "Cine suntem noi să judecăm sau să disciplinăm pe cineva?" Astfel, se tolerează comportamentul imoral în sânul comunității credincioșilor.

Pe de altă parte, în zilele noastre, dacă o biserică aplică disciplina, aceasta este adesea diagnosticată ca provenind direct din mândria fariseică. Indignarea față de păcat este deseori descrisă ca o mantie pentru nesiguranță și un vâl peste propriile ispite sexuale. Astfel, se insinuează că atitudinea "mai sfânt decât tine" stă la baza indignării, iar aroganța stă la baza disciplinării.

Suntem chemați să fim o lumină în lume și să ne deosebim de cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu. Să ne străduim să trăim în așa fel încât să aducem slavă Numelui Lui.

APLICĂ:

Cum reacționăm noi atunci când aflăm despre păcatele grave ale celor din jur? Este ușor să judecăm și să condamnăm, dar oare suntem dispuși să luăm atitudine și să intervenim în dragoste și spre binele persoanei respective și al bisericii?

Ce ne împiedică să ne mâhnim atunci când auzim de păcatul unui frate sau al unei surori din biserică? Indiferența, teama de conflict sau poate o atitudine permisivă etc?

Cum putem cultiva un spirit de sfințenie în viața noastră și în biserică?

MARȚI

1 Corinteni 5:3-5

SĂ FIE DAT PE MÂNA SATANEI

OBSERVĂ:

Cred că cea ce ne intrigă la acest pasaj este afirmația „să fie dat pe mâna Satanei”. Pentru a descoperi mai multe despre acest subiect, ar fi bine să citești următoarele pasaje:

- **1 Timotei 1:20** - Care era motivul pentru care au fost dați pe mâna Satanei?

- **Matei 18:15-21** - Care sunt pașii pe care Domnul Iisus ne învață să-i practicăm atunci când vedem că cineva nu vrea să se îndrepte? Ce asemănare vezi cu textul nostru din Corinteni?

MEDITEAZĂ

Pavel, deși era fizic departe de comunitatea din Corint, era prezent cu ei în duh. El a luat o decizie fermă, împreună cu biserica, cu privire la acel membru care trăia în păcat. El vorbește cu autoritatea Duhului Sfânt care îi unește și de aceea rostește și judecata, așteptând ca adunarea bisericii să fie imediat de acord cu verdictul său. Această decizie, deși dură, avea ca scop final binele spiritual al persoanei în cauză și al bisericii. Moartea Domnului Iisus și mijlocirea Lui pentru noi oferă soluția necesară și suficientă pentru orice păcat. Deci nu păcatul „ridică probleme” pentru Dumnezeu, ci lipsa de pocăință.

În cazul de față, din pricina neluării de atitudine în problema păcatului, biserica întregă se afla în culpă și, deci, era vulnerabilă în fața răului pe care-l tolera. Dacă cei din Corint ar fi înțeles seriositatea păcatului și a implicațiilor lui, nu s-ar fi fâlit, poate, cu toleranța și acceptarea lor față de cel aflat în situația respectivă, ci mai degrabă s-ar fi mâhnit și ar fi acționat conform poruncii și împuternicirii lui Hristos, dându-l afară pe răul acela din mijlocul lor.

Este deosebit de important să înțelegem termenii în care trebuie să răspundă și să acționeze biserica în astfel de cazuri. Textul de față spune că luarea de atitudine față de păcat este importantă din cel puțin trei motive: (1) de dragul celui în cauză, (2) din pricina implicațiilor păcatului nerezolvat asupra întregii comunități (5:6) și (3) de dragul lui Hristos.

Acțiunea, pentru care Pavel insistă, este în concordanță cu învățătura lui Iisus din Matei 18 unde rolul întregii biserici în a se ocupa de păcatele din mijlocul ei este prezentat foarte explicit ca aici. Cel mai probabil cel care nu se pocăiește este exclus, adică privit de biserică ca un „păgân și ca un vameș”.

Biserica este singura instituție pe care Hristos a întemeiat-o și a promis că porțile Locuinței morților nu o vor birui (Matei 16:18). Credinciosul beneficiază de protecție, atât la nivel spiritual, cât și fizic. (1 Tes. 5:14 și 23), atât timp când acesta stă sub autoritatea divină și în comuniunea bisericii. A da pe mâna Satanei înseamnă a-l lăsa pe cel credincios expus atacurilor distructive ale diavolului pentru a-l trezi la pocăință.

Este important să subliniem că disciplina biblică este întotdeauna însoțită de dragoste, răbdare și compasiune. Scopul final al disciplinei este întotdeauna restaurarea, nu condamnarea.

APLICĂ

Cum pot fi mai prezent în viața celor din jur, chiar și atunci când sunt fizic departe?

În ce măsură sunt dispus să mă implic în viața comunității mele, chiar dacă asta înseamnă să am conversații dificile?

Cum pot să mă asigur că păcatele mele nu afectează negativ pe alții?

Cum pot să ofer speranță și încurajare celor care se luptă cu păcatul?

MIERCURI

1 Corinteni 5:6-8

ALUAT VECHI ȘI NOU

OBSERVĂ

Pentru a înțelege mai bine aceste versete, ar fi bine să citești Exod 12:14-20, 13:4-10 și Levitic 23:5-8, pentru a vedea contextul sărbătorii de Paște și sărbătorii Azimilor.

Ținând seama de ce ai citit în pasajele de mai sus, ce ai descoperit în 1 Corinteni 5:6-8?

Ce le spune Pavel despre răspunsul lor față de situația din biserică și de ce anume trebuie să răspundă astfel?

MEDITEAZĂ

Analogia folosită de Pavel este legată de sărbătoarea Paștelui, aceasta oferind corintenilor o bază teologică a excluderii celui care trăia în păcat.

Astăzi puțini mai fac pâinea acasă, de obicei o cumpărăm de la magazine, dar în vremea respectivă facerea pâinii cu sau fără drojdie, era o muncă zilnică. Rar aveau oamenii drojdie de o calitate foarte bună. În cele mai multe cazuri se păstra o cantitate mică din aluatul care conținea drojdie, ca să fie adăugată unui nou aluat. În timp, când era pus la dospit, aluatul începea procesul de fermentație și foarte repede începea să crească. Eficacitatea aluatului depindea de combinația cu drojdia pură. Având drojdii de diverse calități, care acționau rapid, în special în climatul cald, era nevoie ca aluatul cu drojdie să fie îndepărtat complet din când în când și să fie reluat un nou proces, altfel exista pericolul de îmbolnăvire din cauza condițiilor precare de igienă și contaminare cu alte organisme. Sărbătoarea Azimilor era una din acele perioade când se făcea această curățire. Orice aluat cu drojdie trebuia înlăturat din case timp de șapte zile. Esența acestei sărbători era imaginea separării și răscumpărării poporului lui Dumnezeu din Egipt.

Această sărbătoare, în relație directă cu Paștele, a determinat trecerea de la imaginea aluatului la jertfa de Paște.

Sfințenia și puritatea sunt esența a ceea ce definește o comunitatea creștină: un Dumnezeu sfânt are un popor sfânt, făcut sfânt prin Hristos Iisus. Din acest motiv, a ignora o necurăție, care afectează atât de mult sfințenia adunării, este

un lucru grav. Prin răstignirea lui Hristos păcatul a fost ispășit cu un preț foarte mare, pentru ca Dumnezeu să poată avea un popor sfânt. A ignora păcatul înseamnă, prin urmare, a diminua și chiar a submina întreaga răscumpărare obținută prin moartea sacrificială, învierea și înălțarea la cer a lui Hristos.

APLICĂ

Cum putem identifica „aluatul vechi” în viețile noastre și în comunitatea noastră?

Ce pași practici putem face pentru a ne curăța de păcat și a ne umple cu Duhul Sfânt?

Cum putem crea o atmosferă în biserică care să încurajeze sfințenia și să descurajeze păcatul?

JOI*1 Corinteni 5:9-12***EXERCITAREA DISCIPLINEI ÎN BISERICĂ****OBSERVĂ**

Compară cele două liste din versetele 10 și 11. Ce asemănări și deosebiri găsești?

La ce se referă Pavel când spune "cei din afară" și "cei dinăuntru"?

La cine și la ce crezi că se referă expresia <<măcar că își zice „frate”>> ?

Citește Levitic 17:1-13. Ce asemănări găsiți cu textul nostru de azi?

MEDITEAZĂ

Pavel detaliază ce înseamnă această înlăturare a celui care trăia în păcat. Pavel le reamintește, se pare, ce le-a mai scris în altă epistolă, iar corinteni au înțeles greșit. El nu se referă la legăturile noastre cu cei din lume, ci la relațiile noastre cu cei care pretind că sunt frați, dar trăiesc în păcat ca și cei din lume.

Pavel ne îndeamnă să ne distanțăm de cei care practică păcatul în mod deschis și persistent, chiar dacă sunt membri ai bisericii. Aceasta nu înseamnă să-i urâm, ci să recunoaștem gravitatea păcatului și să ne protejăm pe noi înșine și comunitatea în care trăim.

Exercitarea disciplinei în Biserică nu este opțională, dar ea trebuie exercitată în duhul lui Hristos (Ioan 8:1-11). Legalismul vânează păcatul. Harul îndreaptă ochii păcătosului spre Hristos. Dumnezeu ne iubește așa cum suntem! Dar Dumnezeu ne iubește atât de mult, încât nu ne lasă să rămânem așa cum suntem! Din păcate, de multe ori disciplina este exercitată pentru a scăpa de cineva și nu pentru a-l aduce la pocăință.

Această dureroasă izolare este necesară pentru trezirea celui vinovat la realitate. Dar nu trebuie să uităm nicio clipă faptul că scopul întregului proces nu este eliminarea, ci recuperarea celui păcătos. Acesta este motivul pentru care Pavel le scrie corintenilor în a doua sa epistolă (2 Cor. 2:5-11) să-l reprimească pe cel care, după ce a fost dat afară, s-a pocăit. (Mai multe despre acest subiect vom afla când vom studia 2 Corinteni)

Pentru că dorim ca „duhul lui – a celui care a fost disciplinat – să fie mântuit în ziua Domnului” trebuie să continuăm să ne rugăm pentru el, fără a estompa însă în vreun fel seriozitatea mesajului pe care i l-am transmis, dându-l afară din mijlocul nostru și socotindu-l „ca un păgân și ca un vameș”. Reprimirea trebuie făcută doar în urma pocăinței.

APLICĂ

Există persoane în viața ta care îți influențează negativ credința? Ai curajul să stabilești limite sănătoase? Care sunt acelea?

Cum pot să mă protejiez de influențele negative ale lumii fără să mă izolez de ea?

Dacă există vreo persoană în biserică care trăiește în acest mod și care spune că este credincioasă, ce trebuie să facă biserica, potrivit cu 1 Corinteni 5?

Care crezi că este responsabilitatea bisericii în privința oamenilor care se numesc ei înșiși creștini, dar sunt imorali, lacomi, idolatri, defăimători, bețivi și hrăpăreți? Fii specific în răspunsul pe care-l dai.

Ce efecte practice generează harul lui Dumnezeu în viața ta? Cum sunt influențate valorile, relațiile, purtarea?

VINERI

1 Corinteni 5:11 - 6:11

JUDECATA ÎNTRE FRAȚI

OBSERVĂ

Subliniază cuvântul „a judeca” și toate derivatele lui. Ce ai învățat despre neînțelegeri, nedreptate și judecată?

Citește Matei 7:1-6, subliniază cuvântul „a judeca” și derivatele lui în același mod în care l-ai subliniat și în textul nostru de azi. Ce ai învățat din acest text despre judecată?

Se contrazice textul nostru de azi cu Matei 7:1-6? Motivează-ți răspunsul.

MEDITEAZĂ

Credincioșii din Corint și-au pierdut repede mărturia în oraș. Nu numai din cauza imoralității, dar și a proceselor în care membrii bisericii erau implicați.

Pavel ne îndeamnă să alegem calea înțelepciunii și a reconcilierii în rezolvarea conflictelor, mai ales în cadrul comunității credincioșilor. Pavel este surprins și

îngrijorat de faptul că unii corinteni aleg să-și soluționeze disputele în instanță, în fața celor necredincioși, în loc să apeleze la înțelepciunea și judecata celor sfinți din biserică. Această alegere nu numai că le discreditează mărturia, dar subminează și unitatea comunității.

Pavel aduce trei argumente pentru care disputele juridice între credincioși trebuie rezolvate fără apel la instanțele de judecată deoarece, până la urmă, (1) noi vom judeca lumea și îngerii (6:1-3), (2) noi avem înțelepciunea dumnezeiască (6:4-6) și (3) această acțiune arată nedreptatea lor (7-8).

Creștinii sunt sfinți și comunitatea lor trebuie să reflecte cine sunt. Dezbinările dintre ei și ușurința cu care apelează la sistemul juridic al lumii sunt amândouă greșite. Ca moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu, ei trebuie să reflecte statutul dat de Dumnezeu prin dragostea reciprocă și prin folosirea darului înțelepciunii într-un mod corect în rezolvarea problemelor din instanțe ce ar putea apărea între membri. Suntem chemați să ne iertăm reciproc și să căutăm reconcilierea. Pavel ne îndeamnă să suferim chiar și nedreptățile (aducând aminte aici de cuvintele Domnului Iisus din Matei 5:39-42), dacă este necesar, decât să ne ducem la judecată în fața celor necredincioși cu un frate. Mai bine să pierzi bani sau posesiuni, decât să pierzi un frate și să-ți pierzi mărturia.

Cu siguranță că vor exista dispute sau litigii între creștini, chiar între cei care frecventează aceeași adunare, care vor trebui rezolvate la tribunalele „seculare”. De exemplu, atunci când este nevoie de sentințe legale recunoscute de societate, ce trebuie emise.

Pavel, în încheierea acestui pasaj, le aduce aminte de unde i-a scos Dumnezeu și ce transformare a făcut Hristos în viața lor. În Hristos, „sfinții” care vor judeca, deja au fost judecați și achitați, El i-a spălat, sfințit și socotit neprihăniți. Acesta este statutul lor și al nostru: un popor judecat și găsit drept înaintea lui Dumnezeu datorită (sau prin) persoana și lucrarea lui Hristos, prin Duhul Dumnezeului nostru. Este interesant să observăm menționarea lui Dumnezeu,

a lui Hristos și a Duhului în acest verset. Întreaga Trinitate participă la acest plan și la realizarea lui pentru a crea un popor sfânt pentru El.

Cât de mare a fost iertarea Lui vizavi de neiertarea lor, unii față de alții?
Cât de mult se aseamănă aceasta cu pilda rostită de Domnul Iisus din Matei 18:21-35?

APLICĂ

Există vreun conflict nerezolvat în relația ta cu un alt credincios? Ești dispus să faci primul pas spre reconciliere? Dacă da, caută sfatul înțelepților din biserică și roagă-te pentru înțelepciune în rezolvarea conflictelor.

În ce fel te-a provocat acest pasaj?

Care este cel mai mare obstacol în a-i ierta pe ceilalți?

Cum poți să cultivi mai multă unitate în comunitatea ta?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. În ce fel te-a provocat textul din săptămâna aceasta?
2. Care e tendința ta atunci când auzi de păcatul unui frate sau al unei surori din biserică?
3. Dacă există vreo persoană în biserică care trăiește în acest mod și care spune că este credincioasă, ce trebuie să facă biserica, potrivit cu 1 Corinteni 5?
4. Cum putem crea o atmosferă în biserică care să încurajeze sfințenia și să descurajeze păcatul? Dar în grup?
5. Cum putem identifica „aluatul vechi” în viețile noastre și în comunitatea noastră?

SĂPTĂMÂNA 7

FUGIȚI DE CURVIE ȘI PROSLĂVIȚI-L PE DUMNEZEU

LUNI

1 Corinteni 6:12

LIBERTATEA ARE LIMITELE EI

OBSERVĂ

Care sunt limitele puse de Pavel în acest verset?

Citește Romani 6:12-18 și 1 Cor. 6:12. Cum corelezi cele două pasaje?

MEDITEAZĂ

Dacă ne aducem aminte din ce am studiat săptămâna trecută În 5:1-8, Pavel îl dă pe mâna Satanei pe cel păcătos și face lucrul acesta spre binele lui, al bisericii și spre slava lui Hristos.

În 5:9-13, ni se dau pașii corecți ai disciplinării. Darea celui vinovat pe mâna Satanei trebuie făcută prin scoaterea lui din comunitate, prin izolarea lui de frați: „Nici să nu mâncați cu el!”

În 6:1-11, Pavel pune degetul pe rădăcina problemei din biserică, dincolo de cazul în speță. Problema majoră era a bisericii, nu a păcătosului. Biserica nu

ajunsesse la maturitatea de a judeca și delibera în astfel de situații pentru că nu-și exercitase această responsabilitate nici în cazul lucrurilor de foarte mică însemnătate din mijlocul ei.

Textul de săptămâna trecută se încheie cu eliberarea noastră de sub povara păcatelor noastre fiind spălați, sfințiți și socotiți neprihăniți.

Acum Pavel revine la problema curviei de la începutul capitolului 5.

„*Toate lucrurile îmi sunt îngăduite*” – O bună parte dintre comentatorii cred că această frază reprezintă un citat folosit ca maximă de către mai mulți din Corint. Se pare că ideea eliberării credinciosului de sub Lege era parte din ceea ce credeau cei din Corint. În contextul unei învățături care promova o libertate prost înțeleasă, Pavel se vede obligat să facă o precizare legată de adevărata libertate în Hristos. Într-adevăr, noi avem libertatea să facem tot ceea ce nu interzice Legea, dar trebuie să ținem cont de atenționările apostolului – „*nu toate sunt de folos*” (6:12a), „*nimic să nu pună stăpânire pe mine*” (6:12b) și mai târziu, în această epistolă, găsim „*nu toate zidesc*” (10:23) – atenționări care ne obligă la o restrângere a sferei libertății noastre.

Ideea „de folos” poate fi interpretată în mod egos (pentru interesul meu), dar apostolul Pavel ne lămurește mai bine la ce se referă când spune acest lucru în 10:24, dar și în 13:5, când vorbește despre dragoste. Sfințenia comunității va fi una reală numai atunci când biserica (și creștinul) înțelege că principiile „zidirii și ale dragostei” și acțiunile în beneficiul comunității trebuie să primeze.

Noi nu am fost eliberați pentru a intra într-un nou tip de sclavie! Ca și creștini, trebuie să ne întrebăm: **„Această activitate mă va înrobi? Este într-adevăr această activitate folositoare pentru viața mea spirituală?”**

Avem libertate în Hristos, dar această libertate nu este pentru a face orice ne trece prin cap. Ca și credincioși, suntem eliberați de legea păcatului și a morții. Nu mai suntem sclavi ai păcatului, ci copii ai lui Dumnezeu. Această libertate ne aduce o bucurie și o pace pe care lumea nu le poate înțelege. Cu toate

acestea, libertatea noastră nu este o scuză pentru a trăi în libertinism. Suntem chemați să trăim vieți sfinte, care aduc glorie lui Dumnezeu. Fiecare decizie pe care o luăm, fiecare acțiune pe care o facem, ar trebui să fie filtrată prin prisma relației noastre cu Hristos.

APLICĂ

Evaluează-ți viața. La care din acțiunile tale ar trebui să renunți?

Ce înseamnă pentru tine libertatea în Hristos? Cum ai experimentat această libertate în viața ta?

În ce fel ai putea fi tentat să abuzezi de libertatea ta creștină? Care sunt acele zone în care simți că trebuie să fii mai vigilent?

Cum poți să te asiguri că nimic nu va pune stăpânire pe viața ta, în afară de Hristos? Ce obiceiuri sau discipline spirituale te-ar putea ajuta?

Care sunt unele dintre consecințele negative ale alegerilor pe care le-ai luat în afara voii lui Dumnezeu? Cum te-au afectat astfel de decizii în trecut?

MARȚI

1 Corinteni 6:13-14

AI FOST CREAT PENTRU DOMNUL

OBSERVĂ

Ce paralelisme observi în acest pasaj?

Care sunt contrastele?

MEDITEAZĂ

Legea vizată în acest context este legea cumpătării. Dar imediat după aceasta, Pavel subliniază o altă realitate, în care îngăduința și cumpătarea nu mai sunt operante. Îngăduința și cumpătarea pot opera în sfera mâncărilor și a pântecelui, dar nu în sfera imoralității sexuale.

Asemănarea pe care o putem observa este modul de gândire pe care Pavel îl folosește. Pavel argumentează problema curviei folosind logica unei zicale pe

care cei din Corint o știau. (v13a).

Mâncărurile sunt pentru pânțele și
pânțele este pentru mâncăruri.

Dumnezeu le va nimici

el(trupul) este pentru Domnul și
Domnul este pentru trup.

Dumnezeu ne va învia.

Stomacul și hrana sunt asociate cu un scop specific până când Dumnezeu le va nimici pe amândouă la sfârșitul vieții, iar **trupul este creat pentru un scop specific, „pentru Domnul”**, cu un scop etern.

Trupul a fost creat având o relație specială care este tot atât de apropiată de Domnul, cât de apropiată este relația dintre stomac și mâncare.

Ceea ce Dumnezeu a creat trebuie folosit în scopul dat de Dumnezeu, mai precis trupul nu a fost creat pentru imoralitate sexuală. Preocuparea lui Pavel este ca relația între trup și imoralitatea sexuală să nu fie înțeleasă ca fiind similară celei dintre stomac și mâncare. Relația sexuală nu este doar o nevoie fiziologică care implică doar trupul nostru, este mai mult de atât, aceasta implică trup, suflet, duh.

APLICĂ

Care a fost rațiunea corintenilor pentru libertatea sexuală? Compară cu atitudinile moderne față de sexualitate.

MIERCURI

1 Corinteni 6:15-17

CURVIA ESTE INCOMPATIBILĂ CU UNIREA CU HRISTOS

OBSERVĂ

Citește 1 Corinteni 5:12-20 și subliniază expresia „Nu știți că...”. Ce ar fi trebuit ei să știe?

Care sunt argumente temeinice pe care Pavel le dă pentru puritatea trupului?

MEDITEAZĂ

Azi ne vom uita la două dintre argumentele lui Pavel împotriva tolerării de către creștini a imoralității sexuale.

Trupul nostru este mădular al trupului lui Hristos (Biserica) (v.15) - vom vedea dezvoltat acest adevăr în 1 Cor. 12:12-27, când vorbește despre faptul că noi suntem mădular în trupul lui Hristos (Biserica). Iar acestea nu pot fi unite cu trupul unei prostituate. Unirea trupului cu o prostituată implică identificare cu ea; unirea unui trup cu Hristos înseamnă identificarea cu Hristos. Pavel este îngrijorat de inabilitatea corintenilor de a recunoaște că trupurile lor aparțin lui Hristos și pot fi folosite doar în slujba Lui. Pavel accentuează noțiunea de mai sus, citând din Geneza 2:24, cu scopul de a accentua această idee. De vreme ce Dumnezeu este Creatorul și Cel care a unit soții și soțiile, precum

și oamenii cu Domnul, problema apelării la o prostituată înseamnă mai mult decât infidelitate față de partenerul de căsătorie, ci este și infidelitate față de Dumnezeu.

Duhul nostru este un singur Duh cu Hristos (v.17) - Acest adevăr ne dezvăluie o unitate spirituală extraordinară care se poate realiza prin credința în Iisus Hristos. Când ne unim cu Hristos prin credință, Duhul Sfânt intră în noi și ne unește cu Dumnezeu într-o relație spirituală intimă. Suntem literalmente parte din trupul lui Hristos. Prin această uniune, avem acces la viața divină a lui Dumnezeu și experimentăm puterea, dragostea și sfințenia Lui, în mod personal. Dorința de a trăi o viață sfântă este o consecință naturală a acestei uniuni. Dorim să Îl glorificăm pe Dumnezeu în tot ceea ce facem, iar El ne dă și o nouă identitate, devenind copii ai lui Dumnezeu.

APLICĂ

Cum poate înțelegerea acestui pasaj să influențeze deciziile tale legate de viața sexuală. atât înainte. cât și după căsătorie?

Cum poate acest concept de sfințenie să se extindă dincolo de viața sexuală, influențând toate aspectele vieții tale (de exemplu relațiile interpersonale, munca, divertismentul)?

Cum poți să rămâi fidel acestei înțelegeri a sfințeniei într-o cultură care adesea promovează standarde morale diferite?

Care sunt cele mai mari obstacole pe care le întâmpini în încercarea de a trăi în conformitate cu aceste învățături?

JOI

1 Corinteni 6:18

FUGIȚI DE CURVIE!

OBSERVĂ

Citește Gen 1:18, Gen 2:24, 1 Cor 7:1-7, Proverbe 5:18-19. Care sunt scopurile lăsate de Dumnezeu pentru relația sexuală?

Citește Matei 15:16-20. Ce diferență face Domnul Iisus între păcate și care este sursa lor?

MEDITEAZĂ

În mijlocul argumentației lui Pavel vine o poruncă „Fugiți de curvie!”. Este singurul păcat de care Cuvântul lui Dumnezeu spune să fugi (2 Tim 2:22), amintind de fuga lui Iosif de nevasta lui Potifar (Gen 39:12), lăsându-și hainele în mâinile ei, Iosif „a fugit afară din casă”. Domnul Iisus spune în Evanghelia după Matei 15:16-20 care este sursa acestui păcat: inima noastră.

Cuvântul grecesc "**porneia**" (**curvie**) este un termen complex, cu o semnificație nuanțată, care a fost mult discutat și interpretat de-a lungul timpului în contextul teologic și cultural. În sensul său cel mai direct, porneia se referă la orice formă de imoralitate sexuală, incluzând relații sexuale în afara căsătoriei, prostituție, homosexualitate și alte acte sexuale considerate păcătoase. Termenul poate fi extins pentru a include și alte forme de comportament sexual considerat deviant sau imoral, cum ar fi incestul sau pedofilia, zoofilia. În Vechiului Testament, "porneia" poate fi asociată cu idolatria, considerată o formă de "adulter spiritual" sau o încălcare a legământului dintre Dumnezeu și poporul Său.

De ce Pavel face o diferență între păcatul sexual și toate celelalte păcate? Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să vedem care este scopul pe care l-a intenționat Dumnezeu cu relația sexuală. Încă din Genesa 2:24 vedem că Dumnezeu a intenționat relația sexuală doar în cadrul unui legământ, ca o imagine a relației noastre cu El. Relația intimă dintre soț și soție este o celebrare a unității creată de Dumnezeu prin legământ. Un al doilea scop relația intimă a fost lăsată pentru procreare, nașterea de copii (Genesa1:18). Al treilea scop îl vom vedea în capitolul următor 1 Cor. 7:1-7, protecția împotriva Satanei și al patrulea scop este plăcerea (Proverbe 5:18-19).

Trupul în activitatea lui sexuală are un scop care nu poate fi distrus. Acest scop este acela de a reflecta chipul lui Dumnezeu. A fi implicat în relații sexuale în afara căsniciei are semnificația specifică de a păcătuți împotriva trupului, în sensul că este un păcat împotriva scopului intenționat pentru funcția sexuală a trupului. Este un act împotriva unirii Domnului cu poporul Său și a felului în care Domnul a folosit însuși trupul fizic pentru a întări această unire și a o explica.

APLICĂ

De ce păcatul curviei este mai deosebit decât celelalte păcate?

Cum pot să-mi protejiez mintea de influențele negative ale culturii?

În ce măsură cultura în care trăim influențează percepția noastră asupra sexualității și a păcatului? Cum putem discerne între valorile culturale și principiile biblice?

VINERI

1 Corinteni 6:19-20

TRUPUL NOSTRU ESTE TEMPLUL DUHULUI SFÂNT

OBSERVĂ

Citiți (Romani 8:9, 11; 1 Tesaloniceni 5:23) și scrieți ce descoperiți despre Templul Duhului Sfânt.

MEDITEAZĂ

Azi ne vom uita la doua dintre argumentele pentru care ar trebui să fugim de curvie.

Trupul nostru este templul Duhului Sfânt (v.19) - trupul unui credincios este sfânt prin prezența Duhului Sfânt în viața lui. În Romani 8:11, leagă această locuire a Duhului Sfânt de participarea Duhului la învierea lui Hristos. Acesta este Duhul care locuiește în noi, spune Pavel, care „va da viață și trupurilor voastre muritoare”. Așadar, trupurile noastre sunt locuite de Duhul și Dumnezeu ne va învia și pe noi prin puterea Sa (v.14). Pentru un credincios, a fi „unit” cu altcineva (exceptand relația cu partenerul de căsătorie) înseamnă a ignora însăși prezența lui Dumnezeu în viața lui. Este așa de minunat să știm că noi suntem templul Duhului Sfânt. El locuiește în noi și ne dă puterea să umblăm în sfințenie.

Noi nu mai suntem ai noștri? (v.19-20) - Moartea lui Hristos a fost prețul răscumpărării (5:7), Hristos - Mielul nostru de Paște a fost jertfit. Hristos cel răstignit este însuși miezul Evangheliei (1:2,23). Prin moartea Sa sacrificială, Dumnezeu L-a făcut pe Hristos răscumpărarea noastră. Noi am fost transferați în sfera domniei lui Hristos, tot ce avem aparține acum Domnului, inclusiv trupul nostru. Trupul nostru nu este doar un înveliș biologic, ci un templu al Duhului Sfânt. Când ne angajăm în activități sexuale în afara căsătoriei, profanăm acest templu, lezând relația noastră cu Dumnezeu și cu noi înșine.

Pavel a adus cinci argumente împotriva tolerării de către creștini a imoralității sexuale și a făcut acest lucru arătând semnificația și scopul trupului:

- trupul este pentru Domnul,
- trupurile noastre sunt mădulari ale lui Hristos,
- noi suntem un duh cu El,
- trupurile noastre sunt Temple ale Duhului Sfânt
- și am fost răscumpărați cu un preț.

A-L slăvi pe Dumnezeu înseamnă a atrage atenția asupra lui Dumnezeu pentru ca onoarea ce i se aduce să se înmulțească.

Folosirea trupului pentru scopuri morale slujește unui singur domn, în timp ce creștinii ar trebui să-și folosească trupurile în slujirea Celui care i-a răscumparat cu un preț. Dacă ar fi stabilit ca obiectiv slăvirea lui Dumnezeu prin orice activitate a trupului, biserica nu ar fi ajuns să tolereze vreo formă de imoralitate, indiferent dacă este vorba de incest, homosexualitate, prostituție sau oricare altă formă. A fost important pentru corinteni să li se amintească locul trupului în cadrul planului răscumpărător al lui Dumnezeu. Dumnezeu Își va învia trupește poporul, prin puterea Sa, deoarece trupul aparține lui Hristos, iar până atunci este locuit de Duhul Sfânt.

APLICĂ

În ce măsură simți prezența Duhului Sfânt în viața ta? Cum te-a influențat această prezență în deciziile tale legate de relațiile intime?

Cum interpretezi conceptul de "templu al Duhului Sfânt" în contextul propriului corp? În ce măsură te simți responsabil pentru îngrijirea și sfințirea acestui templu?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Care dintre argumentele aduse de Pavel au fost un wow pentru tine? De ce?
2. În ce măsură cultura în care trăim influențează percepția noastră asupra sexualității și a păcatului? Cum putem discerne între valorile culturale și principiile biblice?
3. Cine ne dă putere să fugim de poftele firii, să putem să rămânem curați într-o lume murdară? (Cel ce este în noi este mai mare decât cel ce este în lume!)
4. Ce pași concreți poți face pentru a te apropia mai mult de Dumnezeu și pentru a-L sluji mai bine cu trupul tău?
5. Cum putem să abordăm cu empatie și înțelegere persoanele care se luptă cu probleme legate de sexualitate sau care au făcut greșeli în acest domeniu?
6. Care este rolul bisericii în a oferi vindecare și restaurare celor care au fost răniți sau au luat decizii greșite în trecut?

SĂPTĂMÂNA 8

CĂSĂTORIA CREȘTINĂ

Secțiunea cuprinsă în capitolele 7-11 adresează probleme practice, din interiorul bisericii. Astfel, îndemnul de la finalul capitolului 6: „*Proslăviți-L dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu!*” constituie o cheie de interpretare și un fir roșu ce leagă întreaga secțiune.

LUNI

1 Corinteni 7:1-6

RELAȚIA INTIMĂ ÎN CĂSĂTORIE

OBSERVĂ

Care este soluția biblică pentru ispita curviei (v. 2)?

Cum este numită relația intimă în versetele 3 și 5?

În ce condiții se poate face o excepție de la regula relațiilor intime? (v. 5)

MEDITEAZĂ

Versetul 1 indică faptul că ceea ce urmează este răspunsul lui Pavel la anumite întrebări specifice din partea corintenilor. Astfel, afirmația „este bine ca omul să nu se atingă de femeie” (un eufemism ce se referă la relațiile intime), poate fi înțeleasă: fie ca un citat din corespondența Corintenilor, fie ca un principiu ce se aplică celibatului. Aceasta pentru că restul pasajului argumentează exact opusul și anume importanța practicării relațiilor intime în căsnicie.

Așa cum va argumenta Pavel mai târziu, chiar dacă celibatul este onorabil și valoros, regula de bază pentru cei mai mulți dintre oameni este căsătoria, care constituie și soluția lui Dumnezeu pentru problema curviei (Genesa 2:18). În vremurile noastre trebuie subliniată exactitatea cu care este descrisă aceasta (v.2). Căsătoria creștină este doar între un bărbat și o femeie, deci exclude atât poligamia, cât și homosexualitatea.

Trebuie remarcat felul în care este numită relația intimă dintre soți - datorie. Unii pot fi deranjați de această formulare, dar ea nu ar trebui să ne surprindă din moment ce căsătoria este un legământ, iar un legământ presupune drepturi și responsabilități. În mod specific legământul căsătoriei a presupus de la bun început dreptul și responsabilitatea relației intime (Genesa 2:24). Astfel, în același registru, Pavel punctează și dreptul fiecărui partener la trupul celuilalt (în context sexual).

Este foarte important să nu uităm că spiritul în care trebuie exercitate aceste drepturi și responsabilități este acela al dragostei și al slujirii reciproce. Folosirea acestui pasaj ca pretext pentru egoism sau abuz înseamnă scoaterea lui din contextul larg al dragostei creștine.

Nu trebuie trecut cu vederea nici principiul reciprocității care este subliniat de Pavel în fiecare verset (2-5). Aceasta cu atât mai mult cu cât într-o societate patriarhală afirmarea drepturilor egale ale femeii în context sexual era un lucru revoluționar.

Abstinența în căsătorie, pe lângă faptul că nu este o normalitate sau virtute, reprezintă și un risc pentru parteneri, creând premisele ispitirii și pierderii autocontrolului. Astfel, Pavel enumeră câteva condiții în care se poate practica în mod excepțional abstinența în căsătorie (vezi v.5), iar în v. 6 specifică că abstinența în astfel de situații nu este o poruncă, ci o îngăduință.

Așa cum spunea Warren W. Wiersbe: „*Dragostea sexuală este o unealtă minunată pentru a construi, nu o armă cu care să lupți.*”. (Wiersbe 1983)

Facă Dumnezeu ca fiecare cuplu credincios să folosească cu înțelepciune și dragoste relația intimă pentru construirea și aprofundarea propriei căsnicii, și astfel spre gloriificarea lui Dumnezeu!

APLICĂ

Trăim într-o cultură care „se închină Afroditei”, în care plăcerea sexuală este adesea idolatrizată, în timp ce abstinența înainte de căsătorie este disprețuită și chiar asociată cu probleme de sănătate.

Dacă ești necăsătorit și te confrunți cu ispite sexuale, cere lui Dumnezeu putere pentru a trăi în abstinență și curăție.

Dacă dorești să te căsătorești, roagă-te pentru un soț/soție după voia lui Dumnezeu.

Dacă ești căsătorit:

Cum crezi că folosești în propria-ți căsnicie relațiile intime, ca pe o unealtă sau ca pe o armă?

Ce crezi despre felul în care îți exerciți drepturile de soț/soție. Este acesta caracterizat mai mult de dragoste sau de egoism? Ce părere ar avea partenerul tău? Discută cu partenerul tău aceste lucruri.

Întreabă-ți partenerul dacă este ceva ce trebuie îmbunătățit.

MARȚI

1 Corinteni 7:7-9

CĂSĂTORIE SAU CELIBAT

OBSERVĂ

Cum sunt descrise căsătoria și celibatul în v. 7?

În funcție de ce lucru trebuie să decidă cineva dacă să rămână necăsătorit sau să se căsătorească? (v. 7)

Ce indiciu că cineva trebuie să se căsătorească găsești în v. 9?

MEDITEAZĂ

Pavel pleacă de la dorința sa ca toți să fie asemenea lui (necăsătoriți). Această dorință trebuie înțeleasă în contextul specific în care scrie el, nu ca o alternativă la regula generală afirmată anterior și anume ca fiecare bărbat să-și aibă propria nevastă și fiecare nevastă să-și aibă propriul bărbat. Astfel, tema celibatului va fi reluată, dezvoltată și argumentată de Pavel mai târziu. Aici accentul cade pe faptul că ambele moduri de viață, atât căsătoria, cât și celibatul sunt daruri de la Dumnezeu. Așadar, acestea nu sunt doar opțiuni personale, ci daruri specifice primite de la Dumnezeu. Darul celibatului presupune lipsa nevoilor sexuale, dar și o capacitate de dedicare mai mare pentru lucrarea lui Dumnezeu, dat fiind faptul că celibatarul nu are responsabilitățile unui soț sau ale unei soții.

Pe de altă parte, prezența acută a nevoii sexuale indică spre darul căsătoriei. Trebuie remarcat că celibatul nu este nici mai spiritual și nici mai puțin spiritual decât căsătoria, este doar un dar diferit. Astfel, în biserică cei necăsătoriți nu au un statut inferior sau superior, ci doar au alte daruri și resurse pentru Împărăție, așa cum a rânduit Dumnezeu fiecăruia.

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru darul pe care-l ai.
Cum slujești împărăția cu darul pe care-l ai în acest context?

MIERCURI

1 Corinteni 7:10-16

DESPRE DIVORȚ⁴

OBSERVĂ

Ce principiu fundamental amintește Pavel în v. 10-11?

Ce principiu formulează Pavel în v. 12-14? Cum îl argumentează?

Ce principiu descoperi în v. 15-16. Cum este argumentat?

⁴ Subiectul divorțului și recăsătoririi este mult mai amplu și mai complex decât permite spațiul alocat în acest studiu pentru a fi explorat. Și nici Pavel nu-și propune să ofere o expunere completă a acestui subiect, ci se limitează la a răspunde întrebărilor și provocărilor specifice corintenilor. Chiar dacă principiile enunțate aici sunt fundamentale, suntem conștienți de faptul că realitatea cazurilor concrete poate reprezenta situații mult mai complexe și care implică și alte principii conexe nemenționate aici.

MEDITEAZĂ

Adresând problema divorțului, Pavel pleacă de la porunca lui Hristos care enunță principiul fundamental conform căruia cei credincioși nu trebuie să divorțeze. Conflictelor celor credincioși trebuie soluționate prin reconciliere și reabilitare (Efeseni 4:32). Divorțul nu este o soluție adecvată copiilor lui Dumnezeu. Chiar și atunci când Scriptura îngăduie divorțul (Matei 5:32; 19:9), acesta nu este de dorit, ci reprezintă o ultimă soluție pentru a evita un rău mai mare.

În continuare de la v. 12-16, Pavel va adresa problema divorțului în cuplurile în care unul din parteneri este necredincios. Ca în cazurile căsătoriilor dintre credincioși, căsătoria cu un partener necredincios este sfântă și prețioasă înaintea lui Dumnezeu. Din proprie inițiativă, credinciosul nu trebuie să inițieze divorțul, dacă cel necredincios dorește păstrarea căsniciei. Argumentele aduse în acest sens, pe lângă sanctitatea căsătoriei, sunt sfințirea partenerului și a copiilor (v. 14) și posibilitatea mântuirii celuilalt (v. 16).

Sfințirea din v. 14 nu trebuie înțeleasă în sens mântuitor, ci mai degrabă ca o influență binecuvântată a harului lui Dumnezeu datorată celui credincios (Genesa 30:27; 39:5; Romani 11:16)

Însă în cazul în care cel necredincios ar dori să divorțeze, credinciosul este liber să divorțeze, în acest caz fratele sau sora nu sunt legați. Argumentele aduse de Pavel sunt acela că Dumnezeu ne-a chemat să trăim în pace, dar și acela al incertitudinii posibilității mântuirii celuilalt. A refuza divorțul celui necredincios poate însemna o tulburare și o suferință și mai mare fără sorți de izbândă, în timp ce Dumnezeu nu ne garantează mântuirea partenerului.

Familiiile de astăzi, chiar și cele creștine se confruntă adesea cu ispita divorțului. De multe ori, acesta se aduce relativ ușor în discuție fiind folosit inițial ca amenințare și apoi ca armă împotriva celuilalt. Chiar dacă societatea tratează divorțul ca pe ceva normal, (cum era de fapt și în vremea lui Pavel, mai ales în

societățile păgâne) între credincioși divorțul nu ar trebui să fie o opțiune⁵.

Acesta este o tragedie ce trebuie evitată cu tot efortul posibil. Căsătoria nu este doar un act juridic, un contract social, ci este un legământ sfânt al cărui martor este Însuși Dumnezeu (Maleahi 2:14).

APLICĂ

Ce faci pentru păstrarea și consolidarea căsniciei tale? Este aceasta o prioritate sfântă pentru tine? Ce ai putea îmbunătăți?

Dacă ești căsătorit cu un partener necredincios, ce poți face pentru a-L arăta mai mult pe Hristos? (1 Petru 3.1-6)

⁵ Desigur Scriptura îngăduie (fără a-l recomanda) divorțul în anumite situații cum ar fi infidelitatea (Matei 5:32), comportamentul violent abuziv (Maleahi 2:16) și refuzul nejustificat al relațiilor intime (Exod 21:9-11).

Dacă chiar acum te confrunți cu dificultăți în căsnicia ta și poate divorțul este deja un termen gândit sau vehiculat, apelează la ajutor. Vorbește cu liderul tău de grup sau cu unul din păstorii bisericii.

JOI

1 Corinteni 7:17-24

RĂMÂI CU DUMNEZEU

OBSERVĂ

Care este principiul reafirmat în v. 17, 20 și 24?

Ce principiu poți extrage din v. 21-23?

MEDITEAZĂ

Așa cum relațiile de căsătorie nu trebuie anulate în urma convertirii, tot așa și alte tipuri de relații sociale nu trebuie alterate, dacă nu contravin clar Scripturii. Unii erau tăiați împrejur și aparțineau comunităților evreiești, aceștia

nu trebuiau să le părăsească. Alții erau dintre neamuri, aceștia nu trebuiau să se facă evrei. Unii erau liberi, alții erau sclavi. Statutul fiecăruia era privit ca fiind dat (așezat) de Dumnezeu (v. 17). Principiul din spatele acestei învățături este încrederea în suveranitatea lui Dumnezeu, care a rânduit pentru fiecare anumite circumstanțe conform planului Său. Una din implicațiile majore ale rămânerii în starea în care creștinul s-a întors la Domnul este aceea că orice statut cultural/social este valoros și respectabil înaintea lui Dumnezeu. Mai mult, acesta poate fi o resursă pentru ducerea Evangheliei către acel segment sau categorie socială reprezentată. De aceea credinciosul nu trebuie să se neliniștească în această privință. Totuși, atunci când se pot opera schimbări care ar putea îmbunătăți situația, acestea trebuie îndeplinite (v. 21). În exemplul dat de Pavel, sclavia putea fi un loc din care un credincios să-L onoreze pe Dumnezeu cu bucurie, dar dacă exista ocazia eliberării, aceasta trebuia folosită. Slujirea lui Dumnezeu din poziție de libertate era de preferat sclaviei. Astfel v. 23 formulează un avertisment care să întărească ideea că libertatea e de preferat și trebuie păstrată pentru slujirea lui Hristos. Așadar, textul nu îndeamnă la lipsa progresului, ci mai degrabă la acceptarea cu pace și bucurie a realității pe care o îngăduie Dumnezeu în viața noastră, folosind în același timp orice oportunitate de progres.

Versetul 24 reiterează principiul rămânerii, dar într-un mod ușor diferit, adăugând un element cheie: „fiecare, fraților, să rămână cu Dumnezeu”. Indiferent unde trebuie să rămâi, tu nu rămâi singur, ci cu Dumnezeu. Oriunde te-a pus Dumnezeu, fie că poți sau nu îmbunătăți starea ta, nu uita că ești cu El. Onorează așadar pe Dumnezeu din acea poziție.

APLICĂ

Unde crezi că te cheamă Dumnezeu să rămâi? Privești acel loc ca pe un rezultat

Sunt lucruri pe care le poți îmbunătăți în ce privește statutul tău? Sunt libertăți sau drepturi pe care le-ai putea dobândi de ex. prin educație, profesionalism... și pe care să le folosești spre slava lui Dumnezeu? Ce ai putea face în acest sens? Roagă-te și acționează.

VINERI

1 Corinteni 7:25-40

SCOPUL ȘI AVANTAJELE CELIBATULUI

OBSERVĂ

Cum se leagă sfatul din v. 26 cu pasajul de ieri?

Cum descrie Pavel contextul în care oferă acest sfat? (v. 26)

Sumarizează în cuvintele tale îndemnul lui Pavel din textul de azi.

Care este motivația și scopul sfatului lui Pavel? (v. 28, 32, 35)

MEDITEAZĂ

Adresând chestiunea celibatului, Pavel subliniază trei avantaje ale acestuia. Primul ținea de contextul specific, acela al prigoanei creștinilor (v. 26, 28). Astfel, într-un context de prigoană, viața celibatului ar fi fost mai simplă în comparație cu a celor căsătoriți. Al doilea avantaj al celibatului este o detașare mai ușoară de lucrurile lumii în așteptarea lui Hristos (29-31). Și al treilea avantaj amintit ține de capacitatea mai mare de dedicare în slujire a celibatului, fiind liber de responsabilitățile familiei, ceea ce-i conferă o disponibilitate mai mare pentru alte slujiri (32-34).

Trebuie observat că aceste avantaje enumerate au sens în contextul unei inimi dornice să-L slujească pe Hristos, care evident dispune și de darul celibatului. Astfel, afirmând clar regula și valoarea căsătoriei, Pavel validează și enumeră și avantajele celibatului. În Împărăția lui Dumnezeu ambele poziții sunt valoroase și apreciate și trebuie alese în funcție de darul și contextul fiecăruia.

Versetele 39-40 adresează pe scurt chestiunea recăsătoririi văduvelor pe care a mai amintit-o și în v. 7-8. Astfel, o văduvă este liberă să se recăsătorească cu oricine dorește, cu o singură condiție - în Domnul. Căsătoria credinciosului trebuie să fie totdeauna cu un alt credincios. Încălcarea acestui principiu produce multă durere în rândurile celor ce aleg să-l ignore. Recomandarea din

v. 40 trebuie înțeleasă și ea tot în contextul avantajelor celibatului, amintite mai sus.

Exprimările folosite de Pavel în v. 25 și 40 nu trebuie înțelese ca fiind de o autoritate inferioară sau ca niște păreri personale, ci mai degrabă ca fiind revelație dată apostolilor prin Duhul Sfânt, în contextul în care Domnul Însuși nu a vorbit pe această chestiune.

APLICĂ

Cum este inima ta în ce privește dedicarea față de Domnul? Este slujirea lui Hristos preocuparea principală a vieții tale? Scrie o rugăciune de dedicare.

Dacă ești necăsătorit și curtezi sau ești curtat de cineva, asigură-te că relația pe care o construiești este în Domnul. Dacă ești în așteptarea partenerului potrivit, roagă-te pentru un partener credincios.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Cum înțelegeți ideea trăirii pentru Domnul? Discutați cum se reflectă aceasta din poziția voastră de persoane căsătorite/necăsătorite.
2. Ce avantaje și provocări oferă viața de căsătorit? Dar cea de celibatar?
3. Cum puteți fi o binecuvântare pentru cuplurile cu copii mici sau pentru celibatari?

SĂPTĂMÂNA 9

LIBERTATEA CREȘTINĂ

Capitolele 8-14 adresează teme ce țin de libertatea creștinului trăită în diferite contexte. În cap. 8 Pavel răspunde la întrebările corintenilor cu privire la consumarea cărnii rămase de la jertfele păgâne. De obicei grecii și romanii, în cadrul sacrificiilor idolești, ardeau părțile mai puțin dorite ale animalelor, iar părțile mai adecvate pentru consum erau mâncate în cadrul meselor ritualice sau vândute la piață. Astfel, în cap. 8, Pavel adresează următoarele 3 întrebări:

1. Dacă este acceptabil sau nu să se cumpere și să se consume această carne de către cei credincioși.
2. Dacă este acceptabil să se consume această carne atunci când cineva este musafir în casa altcuiva.
3. Dacă este acceptabilă participarea creștinilor la mesele ritualice închinare idolilor și să consume această carne.

LUNI

1 Corinteni 8:1-3

DRAGOSTEA ȘI CUNOȘTIINȚA

OBSERVĂ

Subliniază orice referire la cunoaștere/cunoaștință.

Subliniază orice referire la dragoste/iubire.

Scrive în două coloane ce ai aflat despre cunoaștere/cunoaștință și despre dragoste/iubire.

MEDITEAZĂ

În adresarea subiectului consumului cărnii rămase de la jertfe, Pavel începe prin a statua principiul fundamental în această chestiune, și anume nevoia de a acționa în dragoste. Cunoștința este importantă, dar nu suficientă. El afirmă că toți posedăm cunoștință (cel mai probabil un citat al corintenilor), dar aceasta este limitată (13:12), iar separată de dragoste devine chiar periculoasă, pentru că poate conduce la mândrie. Cunoștința în sine, cu toată utilitatea ei, nu constituie o dovadă a autenticității creștinului, în timp ce dragostea pentru Dumnezeu indică faptul că am fost cunoscuți de Dumnezeu (faptul că suntem născuți din Dumnezeu). Iar cei ce iubesc pe Dumnezeu, iubesc și pe copiii lui Dumnezeu (1 Ioan 4:20-21).

Așadar, principiul de bază după care un credincios aplică cunoștințele, oricum limitate, pe care le are cu privire la Dumnezeu este principiul dragostei pentru Dumnezeu și pentru aproapele său. Acest principiu trebuia aplicat și în chestiunile ridicate de corinteni.

APLICĂ

Ce urmărești și ce apreciezi cel mai mult, dragostea sau cunoștința? Cum crezi că ar trebui îmbinate acestea două?

Cum se vede dragostea ta pentru Dumnezeu?

Cum se reflectă aceasta în relația cu ceilalți?

MARȚI

1 Corinteni 8:4-6

UN SINGUR DUMNEZEU

OBSERVĂ

Notează tot ce afli despre idoli.

Notează tot ce afli despre Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos din acest pasaj.

MEDITEAZĂ

Paragraful de astăzi enunță o doctrină de bază, cu care atât Pavel, cât și corintenii erau de acord, și anume că există un singur Dumnezeu Tatăl și un singur Domn Iisus Hristos. În consecință, un idol era un simbol fără substanță - un nimic.

Adevărul fundamental este că singurul Dumnezeu real și care este creator și susținător al tuturor lucrurilor este Dumnezeul trinitar. Idolii fiind rodul imaginației umane nu aveau niciun fel de autoritate sau putere reală, de aceea și jertfele aduse lor nu aveau niciun fel de însemnătate. Astfel, din această perspectivă, adevărul era că a consuma din ele era la fel cum ar fi mâncat orice altă carne.

Trebuie să observăm atenția cu care Pavel alege să-L descrie pe Dumnezeu Tatăl și pe Domnul Iisus Hristos. În contrast cu idolii neputincioși, Dumnezeu adevărat este creator și dăătorul tuturor lucrurilor. Chiar ceea ce păgânii foloseau pentru jertfe erau animale create de Dumnezeu. Dumnezeu este Cel vrednic pentru care creștinul trăiește (referire la dedicarea pe care corintenii trebuiau să o aibă în vedere chiar în această situație). Iisus Hristos este numit singurul Domn și susținătorul creației, adică a noastră și inclusiv al acelor lucruri aduse ca jertfe.

Pavel amintește acest adevăr fundamental pentru a-și construi argumentul pentru comportamentul practic, argument ce va fi analizat în zilele următoare.

APLICĂ

Cum privești lumea știind că totul e creat și susținut de El?

Laudă și mulțumește lui Dumnezeu pentru cine este El (Creator, Susținător, Răscumpărător).

MIERCURI

1 Corinteni 8:7-9

LIBERTATE FĂRĂ DRAGOSTE (1)

OBSERVĂ

La ce cunoștință se referă Pavel? (v. 4)

Cum este descris credinciosul căruia îi lipsește cunoștința din v. 4? (v. 7)

Care este avertismentul cu privire la exercitarea libertății conform v. 9?

MEDITEAZĂ

Cunoștința, pe lângă faptul că nu este completă, nu este nici universală. Unele adevăruri despre viața cu Dumnezeu sunt mai limpezi unora și mai puțin clare altora. Astfel, istoricul idolatru al unora, dublat de o conștiință slabă, îi predispunea spre o mai mare sensibilitate a conștiinței față de orice lucru asociat cu închinarea la idoli. Conștiință slabă în acest context înseamnă o conștiință insuficient informată, nu o conștiință insensibilă. Evident aceștia aveau nevoie să învețe din cele de mai sus să trateze cu libertate astfel de chestiuni, dar până atunci ceilalți credincioși, care aveau o libertate mai mare ca urmare a cunoștinței corecte despre idoli, trebuiau să-i protejeze pe cei mai slabi. Astfel îndemnul lui Pavel din acest text este pentru cei ce au cunoștință și libertate să o folosească corect, adică în dragoste (13:5).

*Deci fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu. Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu. **1 Corinteni 10:31-32***

A fi o piatră de poticnire pentru cei slabi, nu înseamnă să produci un mic disconfort, legat de preferințe sau comodități personale, ci a cauza slăbirea și căderea spirituală a celor mai slabi. Astfel se întâmpla în cazul celor ce prin libertatea greșit exprimată a unora, ajungeau să comită fapte care le răneau conștiința (10-12).

Oricât de valoros și puternic ar fi un dar, validarea și utilitatea lui în cadrul trupului lui Hristos este dată de măsura în care îi zidește pe alții. Iar zidirea este totdeauna guvernată de dragoste (12:13-13:3). Astfel, chiar cunoștința/libertatea fără dragoste devine o pacoste.

APLICĂ

Ce sensibilități legate de credință cunoști la credincioșii din preajma ta?

Ce ar însemna să-ți trăiești libertatea credinței în dragoste în raport cu aceste sensibilități?

JOI

1 Corinteni 8:10-12

LIBERTATE FĂRĂ DRAGOSTE (2)

OBSERVĂ

Care sunt efectele comportamentului motivat de cunoștință fără dragoste?

Împotriva cui este îndreptat în ultimă instanță păcatul acestui comportament?

MEDITEAZĂ

Pavel apelează la un exemplu concret în care unul din aceia ce practică cunoștința fără dragoste stă în mod demonstrativ la masă într-un templu de idoli. Acest lucru ar fi constituit o ispită pentru cel slab, de a participa și el, poate dintr-un soi de presiune de grup. Acest lucru ar fi însemnat să-și calce conștiința, instrument lăsat de Dumnezeu pentru deosebirea binelui și răului, ceea ce ar fi dus la degradarea vieții lui spirituale.

Felul în care Pavel menționează pe cel slab subliniază valoarea pe care o are fiecare credincios înaintea lui Hristos, indiferent de nivelul de cunoștințe posedat. Expresia „fratele pentru care a murit Hristos” amintește de valoarea inestimabilă a fiecărui copil al lui Dumnezeu, cumpărat cu sânge sfânt (Marcu 9:42). Astfel, rănirea credinței acestora nu este doar un act de insensibilitate față de ei, ci un păcat împotriva lui Hristos, Răscumpărătorul lor.

APLICĂ

Cum îi vezi pe frații tăi în credință?

Cum se vede prețuirea ta față de cei răscumparați de Hristos?

VINERI

1 Corinteni 8:13

LIBERTATE ÎN DRAGOSTE

OBSERVĂ

Ce valori și priorități observi în acest verset?

Ce spune Pavel că este gata să facă cu libertatea sa?

MEDITEAZĂ

Pavel vorbește la persoana întâi, dând exemplul său de lepădare de sine pentru protejarea și zidirea altora (9:20-22). Libertățile noastre nu pot fi mai valoroase decât credința altuia. Libertățile, cunoștința și darurile ne sunt date pentru slujirea trupului lui Hristos, pentru gloria lui Dumnezeu. A le utiliza altfel înseamnă a le utiliza spre distrugere și nu spre zidire.

Trebuie precizat faptul că acest pasaj nu înseamnă că cel ce are cunoștință trebuie să renunțe complet în orice context la cunoștința lui, după cum nu încurajează nici rămânerea celui slab în statutul de „slab”, ci doar protejarea credinței lui pentru creștere. De asemenea, nu înseamnă nici că cei slabi ar trebui să încerce să schimbe convingerile celor tari. Pasajul transmite imaginea unui creștin la începutul credinței sale, care nu trebuie forțat să practice lucruri împotriva conștiinței sale, dar care e de așteptat să crească în cunoștință.

APLICĂ

Cum îți folosești libertățile și drepturile pentru zidirea trupului lui Hristos?

Scrive o rugăciune de predare în care să pui la dispoziția lui Dumnezeu drepturile și libertățile tale pentru zidirea trupului lui Hristos.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚIILE ÎN GRUP

1. Ce ați învățat despre relația dragoste - cunoștință?
2. Ce ați învățat despre relația dragoste - libertate?
3. Discutați câteva exemple de aplicare a acestor principii în societate, în familie, în biserică.

SĂPTĂMÂNA NR. 10

SLUJIREA CREȘTINĂ

LUNI

1 Corinteni 9:1-10

EXEMPLUL LUI PAVEL (1)

OBSERVĂ:

Care sunt drepturile, privilegiile pe care le enumeră Pavel cu privire la sine?

Cu ce scop enumeră Pavel această listă de drepturi și privilegii? (3)

MEDITEAZĂ

Adresând contestația apostoliei sale de către unii corinteni, Pavel continuă tema drepturilor și libertăților, prezentând un exemplu personal de înaltă dăruire. Pavel decisese să nu-și folosească privilegiile apostolice și a refuzat sprijinul financiar din partea Corintenilor, lucru pe care, aparent unii îl interpretau ca un semn al lipsei calității de apostol. Astfel, Pavel enumeră câteva din condițiile necesare apostolatului, cum ar fi faptul că L-a văzut pe Domnul, dar mai ales corinteni înșiși reprezentau dovada apostoliei lui.

Începând cu v. 4, Pavel enumeră drepturile de care nu a făcut uz, chiar dacă ar fi putut. El apelează la precedentul celorlalți apostoli, la argumentul natural al ostașului, al viticultorului și al ciobanului (7). Toți aceștia era de așteptat să trăiască din munca lor. Dar argumentul suprem folosit este cel scriptural al Vechiului Testament (9-10)

Concluzia din v. 10 exprimă concluzia logică, că cel ce muncește trebuie să aibă parte de răsplata muncii sale.

Pavel va continua argumentația sa și în versetele ulterioare.

Acest principiu al normalității răsplătirii, clar poruncit în Scripturi, adesea a fost ignorat de unele biserici evanghelice. Astfel, în mod eronat unii au considerat că slujitorii nu trebuie susținuți financiar. Sau au făcut-o foarte precar. Poate unii au crezut că aceasta ar însemna pentru slujitor să trăiască prin credință, sau că astfel se evită ispita mercenariatului spiritual. Indiferent care a fost motivația, efectul adesea a fost acela al slăbirii bisericilor, deoarece slujitorii nu s-au putut dedica deplin lucrării spirituale, fiind nevoiți să-și câștige pâinea pe alte căi.

APLICĂ

Ți s-a întâmplat să confunzi modestia, sacrificiul, bunătatea sau generozitatea cuiva cu slăbiciunea sau cu ceva cuvenit? Ce înveți din pasajul de azi?

Mulțumește lui Dumnezeu pentru credințioșia Sa în purtarea de grijă.

MARȚI

1 Corinteni 9:11-14

EXEMPLUL LUI PAVEL (2)

OBSERVĂ:

Ce principiu enunță acest paragraf?

Cum descrie Pavel acest principiu în v. 12?

Ce rânduială a instituit Domnul conform v. 14?

MEDITEAZĂ

Continuând argumentația despre principiul remunerării slujitorilor, Pavel le spune corintenilor că remunerarea materială pentru cel ce a slujit spiritual nu este prea mult. Alții (posibil Petru) se bucurau de acest drept, deci cu atât mai mult Pavel, care era părintele lor spiritual, s-ar fi convenit să se bucure. Motivul pentru care Pavel a refuzat să se folosească de acest drept a fost evitarea oricărui posibil impediment în calea Evangheliei. Corintul fiind un oraș foarte bogat, atrăgea învățători ambulanți adesea care își diseminau învățăturile în scop pecuniar. Pentru a nu fi confundat cu aceștia, Pavel și echipa sa au decis

să renunțe la acest drept pentru a nu lăsa nicio îndoială cu privire la curăția motivațiilor lor.

Așadar, avem un alt exemplu în care apostolul își folosește libertatea și drepturile, fiind ghidat de dragoste. De această dată dragostea stă în dorința de a le vesti Evanghelia, fără să pună vreo piedică acesteia.

Versetul 13 aduce un alt argument scriptural, de data aceasta din tradiția slujitorilor de la Templu, iar în v. 14 găsim argumentul suprem în care apostolul afirmă că Domnul Însuși a instituit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evanghelie.

APLICĂ

Ce înveți din prioritățile lui Pavel? Cât de importantă este pentru tine vestirea Evangheliei? Ai fi gata să pierzi material de dragul vestirii Evangheliei?

MIERCURI

1 Corinteni 9:15-18

RĂSPALATA LUI PAVEL

OBSERVĂ:

Recitește v. 4-7. Care sunt drepturile la care face referire Pavel?

Cum numește Pavel faptul că nu s-a folosit de aceste drepturi? (15)

Cum numește Pavel predicarea Evangheliei în v. 17?

MEDITEAZĂ

Chiar dacă Pavel le spune că nu s-a folosit de acest drept, el insistă nici să nu o facă. Răspлата lui este această pricină de laudă, și anume faptul că le vestește Evanghelia fără plată. Acest comportament vizavi de drepturile sale constituia un atu față de învățătorii mincinoși care ar fi încercat să profite de corinteni. Răspлата lui Pavel era faptul că nu putea fi acuzat de interese pecuniare în predicarea Evangheliei (2 Cor. 11:10-12).

Dincolo de tema abținerii de la exercitarea drepturilor și libertăților, Pavel vorbește despre o obligație pe care o are. Responsabilitatea predicării Evangheliei, despre care spune că este vai de el dacă nu o face. Totuși o responsabilitate poate fi îndeplinită în două moduri: de bunăvoie sau de silă. Răspлата este pentru cel ce o face de bunăvoie, așa cum slujea și Pavel, care o făcea cu dăruire de sine.

APLICĂ

Cum este atitudinea ta față de slujirea creștină. Acționezi din constrângerea conștiinței și a altor factori sau acționezi de bunăvoie, din dragoste și recunoștință?

Cum se vede spiritul de sacrificiu în ceea ce faci?

Ești gata să mergi „o milă în plus” atunci când situația o cere? Ai fi gata să renunți la unele drepturi de dragul Evangheliei?

JOI

1 Corinteni 9:19-23

TOTUL PENTRU EVANGHELIE

OBSERVĂ:

Ce drept menționează Pavel în v. 19?

Subliniază cuvântul câștig peste tot unde apare în pasaj. Ce câștig urmărește Pavel?

Scrive în cuvintele tale care a fost strategia de câștig folosită de Pavel.

MEDITEAZĂ

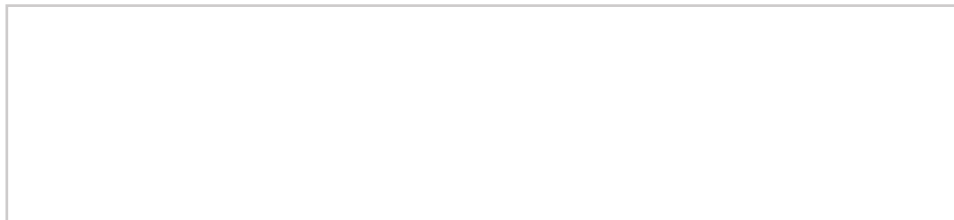
Continuând subiectul exercitării drepturilor și libertăților, Pavel mai aduce un exemplu care ține de strategia sa de evanghelizare. Întâi de toate el amintește cititorilor săi că el este un om liber față de toți, deci ceea ce a făcut nu a făcut din obligație, ci din dragoste și dorința de a-i câștiga pentru Evanghelie. Astfel, purtarea sa a presupus o atitudine de slujire asemănătoare unui rob care se preocupă de nevoile stăpânului său.

Dezvoltând ideea, Pavel amintește atât despre iudei, care practică scrupulele legii mozaice, cât și despre neamuri care nu se supun acestor scrupule. Strategia de evanghelizare a lui Pavel a fost să se adapteze specificului și libertăților fiecărei categorii, renunțând sau înglobând elemente noi pentru a putea duce Evanghelia fiecăruia. Pentru a face aceasta, Pavel a trebuit să se pună pe sine pe plan secundar prioritizând nevoile celorlalți. Câștigul urmărit cu această strategie a fost sufletele celor ce aveau să creadă.

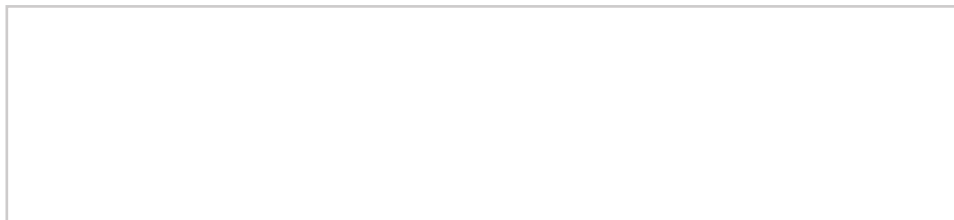
Trebuie precizat că toate acestea erau făcute fără a dilua sau a compromite mesajul Evangheliei. Cu privire la acesta, Pavel niciodată nu a lăsat loc de negociere.

APLICĂ

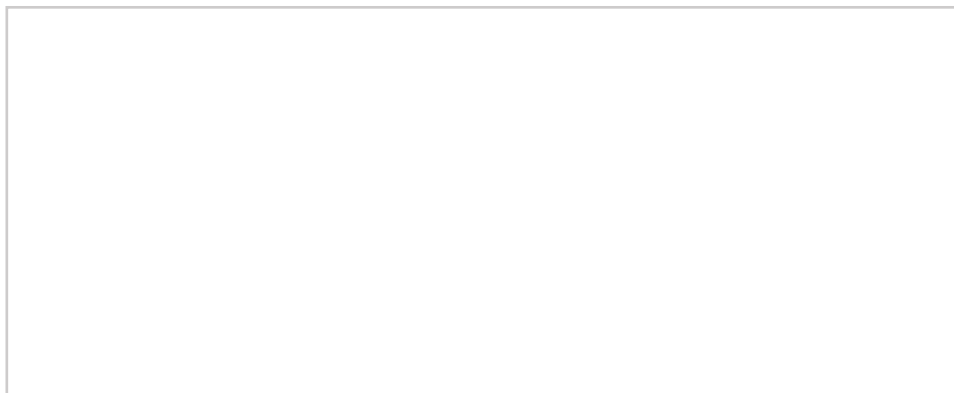
Enumeră câteva din elementele nenegociabile din credința ta, lucruri ce țin de miezul Evangheliei.

Care sunt elementele negociabile, chestiuni de forme, practici, cultură creștină, lucruri în care poți fi flexibil atunci când vestești evanghelia unor categorii culturale diferite?

Roagă-te să faci distincția între cele două categorii. Cere înțelepciune de la Duhul Sfânt pentru a practica strategia exemplificată de Pavel.

VINERI

1 Corinteni 9:24-27

PREȚUL SLUJIRII

OBSERVĂ:

De ce contează felul în care cineva aleargă, conform metaforei lui Pavel? (24)

Ce face Pavel pentru a primi cununa care nu se poate veșteji? (25) Descrie strategia lui (26-27).

MEDITEAZĂ

Construind în continuare pe ideile anterioare, Pavel ilustrează felul său de slujire apelând la metafora competițiilor sportive care se desfășurau bianual, lângă Corint. Pentru a primi cununa (trecătoare), sportivii trebuiau să alerge conform regulamentului, nu oricum. Ei trebuiau să respecte niște reguli care presupuneau restrângeri ale drepturilor și ale dorințelor lor, de dragul cununii. În mod similar, dar pentru o cunună eternă, Pavel îi îndeamnă pe destinatari să se înfrâneze de la lucrurile care pot periclită obținerea acesteia.

Dar care este cununa la care se referă Pavel? Ea nu poate fi mântuirea, pentru că aceasta nu este rezultatul înfrânărilor noastre, ci este darul lui Dumnezeu primit prin credință (Romani 6:23). Contextul în care apare acest pasaj este acela al slujirii. Astfel, cununa care nu se poate veșteji este roada lucrării

creștinului, și mai ales, pentru Pavel, cei câștigați pentru Hristos (1 Tes. 2:19), despre care a vorbit și în pasajul de ieri (19-23).

Așadar, Pavel nu aleargă și nu luptă fără un țel precis. El face ca fiecare lovitură să-și atingă țelul. Iar pentru aceasta își stăpânește cu rigurozitate trupul. Cu alte cuvinte, Pavel își gestionează cu multă atenție drepturile și privilegiile, fiind conștient că pentru atingerea scopurilor Evangheliei, pentru câștigarea altora este nevoie și de sacrificiu personal.

Un sportiv care nu respectă regulile riscă să fie descalificat (lepădat). Tot așa un slujitor incapabil să se disciplineze sau să-și înfrâneze libertățile poate sluji în zadar, fără să primească răsplată sau mai rău, poate fi chiar descalificat din slujire. (1 Cor. 3:10-15; Galateni 2:2; 2 Ioan 1:8)

APLICĂ

Ești conștient de pericolul alergării în zadar? Ce faci pentru a evita acest pericol?

Cum arată disciplina din viața ta? Care sunt înfrânările pe care le practici pentru a fi roditor pentru Dumnezeu în lucrarea în care ești chemat?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Ce putem învăța despre slujire de la apostolul Pavel?
2. De ce este importantă slujirea lui Hristos? Care sunt motivațiile tale pentru slujire?
3. Cu ce piedici te confrunți în calea slujirii lui Hristos?
4. Ce poți face pentru a te pune mai mult în slujba lui Hristos?

SĂPTĂMÂNA NR. 11

SFINȚENIE ȘI DRAGOSTE

LUNI

1 Corinteni 10:1-5

PERICOLUL UNEI VIEȚI NEDISCIPLINATE

OBSERVĂ:

Notează binecuvântările poporului Israel enumerate de Pavel.

Subliniază în text apariția cuvintelor „toți” și „cei mai mulți”. Ce crezi că vrea să spună Pavel?

MEDITEAZĂ:

Capitolul 10 trebuie interpretat în contextul capitolului precedent, și anume acela al trăirii și al slujirii adecvate. Nu orice fel de trăire și slujire sunt plăcute lui Dumnezeu. Mai mult, există pericole reale în trăirea unei vieți nedisciplinate în care păcatul este tolerat. Astfel, Pavel aduce exemplul Israelului vechitestamentar care, în ciuda faptului că s-a bucurat de o multitudine de experiențe spirituale extraordinare (Pavel menționează 5 dintre ele), majoritatea au pierit în pustie, nefiind plăcuți Domnului.

Versetul 4 dă o interpretare ce leagă experiența israeliților de cea a bisericii, afirmând că stânca din care au băut israeliții Îl simboliza pe Hristos, cel din care se adapă și Biserica (implicit corintenii). Lecția pe care o dezvoltă Pavel este că experiențele miraculoase nu înlocuiesc o viață de sfințenie și nici nu garantează evitarea disciplinării (descalificării) din partea lui Dumnezeu (Numeri 14:29; Numeri 20:12).

Unii comentatori sugerează că cele 5 minuni amintite de Pavel pot fi o aluzie la botez și Cina Domnului, practici denaturate în biserica din Corint. Astfel, Pavel le-ar fi atras atenția că practicarea acestora nu înlocuiește ascultarea și trăirea în sfințenie înaintea Domnului. Nicio experiență, oricât de minunată ar fi, nu poate înlocui ascultarea de Domnul și trăirea în sfințenie. Ideea conform căreia o anumită experiență ne garantează un fel de statut superior, care ne-ar exonera de o viață de sfințenie, este profund păgână și nu are nicio legătură cu creștinismul biblic.

APLICĂ:

Te-ai gândit vreodată că anumite experiențe religioase te pun într-o poziție de siguranță din care nu mai contează cum trăiești? Scrie ce înveți din pasajul de azi.

Roagă-te pentru o atitudine veghetoare și o viață disciplinată.

MARȚI*1 Corinteni 10:6-11*

EXEMPLE PENTRU NOI

OBSERVĂ:

Care este scopul pentru care Dumnezeu a îngăduit și a înregistrat aceste păcate ale poporului Israel? (6, 11)

--

Notează lista păcatelor asupra cărora suntem atenționați în acest pasaj. De asemenea, notează în dreptul lor și consecința menționată.

<i>Păcatul</i>	<i>Consecința</i>

MEDITEAZĂ:

În contrapunere cu cele cinci binecuvântări supranaturale experimentate de Israelii (menționate în textul de ieri), Pavel amintește cinci păcate extrem de costisitoare care au atras judecata lui Dumnezeu peste poporul Israel. Păcatele enumerate de Pavel aveau corespondente și în biserica corintenilor, motiv pentru care sunt amintite aici (1Cor. 8:13, 10:14, 6:18).

Mesajul este foarte clar, indiferent cât de binecuvântați au fost Israelii, în momentul în care s-au datat păcatului au suferit judecata lui Dumnezeu. Iar experiența lor reprezintă un exemplu pentru noi, Biserica.

Aceste texte nu ar trebui să știrbească siguranța, pacea sau încrederea noastră în harul și bunătatea lui Dumnezeu. Dimpotrivă, ele o pot consolida, înțelegând că dragostea lui Dumnezeu nu ne abandonează, nici chiar când păcătuim atât de grav. Totuși ele ar trebui să ne ferească de o viață neglijentă în ce privește păcatul. Mântuirea prin har nu înseamnă mântuire pentru libertinism. Iar dragostea lui Dumnezeu are în ea și componenta disciplinării pentru salvarea credinciosului neveghețor. (1 Cor. 5:4-5; 11:28-32). Chiar dacă acesta nu-și pierde mântuirea, el își pierde răsplata și va suferi judecata curățătoare a lui Dumnezeu, aici pe pământ.

APLICĂ:

Cercetează-ți viața! Trăiești în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu? Sunt păcate amintite aici care se regăsesc și în viața ta?

Vino cu pocăință și îndreptare înaintea Domnului, dacă e cazul.

Mulțumește lui Dumnezeu pentru dragostea lui tandră și fermă.

MIERCURI

1 Corinteni 10:12-13

CREDINCIOȘIA LUI DUMNEZEU ÎN ISPITE

OBSERVĂ:

Ce resurse pentru biruirea ispitei găsești în v. 13?

MEDITEAZĂ:

Versetul 12 lansează un îndemn la prudență în trăirea creștină. Pentru că nu ne putem juca cu păcatul, pentru că avem un Dumnezeu sfânt și gelos și pentru că există consecințe dure ale nevegheții, trebuie să luăm seama fiecare la ispitele păcatului. Trebuie observat limbajul ironic folosit de Pavel: „cine crede că stă în picioare”, limbaj ce implică o anumită aroganță, mândrie din partea celor ce se încred în sine, în lupta cu păcatul.

E important de știut că viața creștină nu este niciodată o viață pe cont propriu. De la nașterea din nou până la învierea sfinților, viața creștină este lucrarea harului lui Dumnezeu. Astfel, Pavel ne asigură de credincioșia lui Dumnezeu în ce privește susținerea noastră în fața ispitelor. Credincioșia Sa nu va permite să fim ispitiți peste puterile noastre. Dumnezeu va îngădui doar ceea ce este compatibil cu resursele pe care ni le dă El. Mai mult, El Însuși va pregăti și mijlocul ca să o putem depăși. Credinciosul trebuie să rămână ancorat în credința și ascultarea sa de Domnul. Evident, aceasta implică folosirea resurselor harului, pe care le pune Dumnezeu la dispoziție prin Cuvânt, rugăciune și părtășie frățască.

O mare minciună cu care Diavolul ne poate amăgi este să credem că Dumnezeu îngăduie în viața noastră ispite mai mari decât putem noi duce. Aceasta implică punerea la îndoială a credințioșiei lui Dumnezeu. Minciuna poate părea credibilă, pentru că uneori nu simțim că putem rezista ispitei. Dar textul vorbește nu doar despre puterea noastră, ci și despre mijlocul pregătit de Dumnezeu ca să o putem răbda, iar aceasta poate presupune pregătire prealabilă sau ascultare de Cuvânt, care produce maturitatea necesară depășirii ispitei.

APLICĂ:

Ce ar însemna concret pentru tine să ai grijă să nu cazi? Sunt zone în care te expui prea mult ispitei, manifesti imprudență? Care crezi că sunt acestea?

Dacă te lupți cu păcatul, ce mijloace lăsate de Dumnezeu nu le-ai folosit încă?

Mulțumește lui Dumnezeu pentru credințioșia Sa în ispite.

JOI*1 Corinteni 10:14-22***FUGIȚI DE IDOLATRIE****OBSERVĂ:**

Notează cuvântul împărtășire. Scrie ce ai aflat din notarea lui.

Care sunt implicațiile idolatriei? (v. 20)

Care este efectul idolatriei? (v. 22)

MEDITEAZĂ:

Mesajul central al acestui paragraf este evident. Credincioșii trebuie să fugă de închinarea la idoli. Corintul era un oraș foarte idolatru. Închinarea la idoli era parte importantă a culturii lor și parte importantă a trecutului multora dintre ei. Spre deosebire de capitolul 8, unde Pavel adresează problema consumului cărnii rămase de la jertfe, aici problema adresată este participarea directă la ritualul de închinare idolatră. Argumentele aduse de Pavel apelează la rațiunea lor (15). Plecând de la practica Cinei Domnului, Pavel subliniază uniunea creștinilor cu trupul și sângele lui Hristos. Iar aceasta presupune unirea noastră cu Hristos.

De asemenea, în Vechiul Testament participarea la sacrificiile legii mozaice producea unitate între evrei și altarul pentru jertfe. În mod similar, participarea la jertfele ritualice din templele păgâne producea unitate între închinători și idoli. Pavel explică imediat concepția sa despre idoli, care în ciuda faptului că nu sunt nimic în sine, reprezintă totuși forme de exprimare demonică. De aceea, lucrurile închinare idolilor sunt în ultimă instanță închinare demonilor. Concluzia pasajului este în v. 20-21 și exprimă imposibilitatea de a fi în părtășie/unitate cu demonii și cu Dumnezeu. Efectul unei astfel de dihotomii spirituale este gelozia lui Dumnezeu a cărei provocare este foarte periculoasă, deoarece aceasta va atrage disciplinarea, așa cum am văzut și în pasajele anterioare. Creștinul este chemat la o viață de sfințenie și credincioșie față de singurul Dumnezeu adevărat.

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru unirea în care ne-a adus prin jertfa lui Hristos.

Există în viața ta comportamente care ar putea provoca gelozia lui Dumnezeu?

Ce practici de astăzi s-ar încadra la închinare idolatră, masa demonilor, etc.?

VINERI

1 Corinteni 10:23 - 11:1

FACEȚI TOTUL SPRE SLAVA LUI DUMNEZEU

OBSERVĂ:

Notează principiile amintite de Pavel în acest pasaj (v. 23, 24, 25-26, 31, 32).

MEDITEAZĂ:

După ce a adresat consumul cărnii jertfite idolilor în contextul ritualic de la templele păgâne (14-22), Pavel adresează problema consumului cărnii provenite de la jertfele idolești, cumpărată din piețe (25-26), dar și consumul acestora în contextul caselor, când cineva era invitat ca musafir (27-30).

Pavel începe prin afirmarea unui principiu general privitor la drepturi, libertăți și dragoste (23). Posedarea unui drept nu implică și utilitatea lui în zidirea altora. Comportamentul credinciosului nu e reglat doar de drepturi, ci de ceva mai înalt - de dragoste. Iar dragostea e preocupată de folosul și de zidirea celui alt. (Filipeni 2:3-8)

Astfel, în condiții normale, credincioșii puteau să consume tot ce era pe piață (inclusiv carnea rămasă de la jertfe), fără să-și facă procese de conștiință, bazându-se pe principiul că totul este al Domnului și, deci, e bun pentru hrană.

De asemenea, în cazul unei musafirii, se aplica în general același principiu, să se mănânce tot ce oferea gazda, fără să se cerceteze mâncarea din cauza cugetului. Situația se schimba dacă însă cineva din cei prezenți atrăgea atenția

că alimentele proveneau din sacrificiile idolatre. Aceasta nu făcea mâncarea lor un act de închinare la idoli și nici nu însemna că ar fi cumva contaminate. Totuși, credinciosul trebuia să se abțină de la consumul acestora cu scopul protejării conștiinței celui ce a semnalizat situația. Așadar, din dragoste pentru cel cu conștiința sensibilă, credinciosul cunoscător trebuia să-și limiteze drepturile.

V. 30 sugerează chiar că un act de bucurie și mulțumire (foarte bun în sine) cum ar fi mâncarea cu recunoștință, trebuie să fie guvernat de dragoste față de aproapele. Pavel va duce la apogeu această temă în cap. 13, unde va afirma că fără dragoste toate sacrificiile și exercitarea oricărui dar spiritual sunt zadarnice, pentru că le lipsește ingredientul esențial: iubirea aproapelui.

V. 31 pune problema într-un cadru mai mare, acela al slavei lui Dumnezeu. Fără dragoste actele noastre nu-i aduc slavă lui Dumnezeu. Practicate în dragoste însă, chiar și mâncarea și băutura și orice alt lucru îl onorează pe Dumnezeu. Concluzia finală este în v. 32, unde comportamentul opus celui prescris este numit „pricină de păcătuire”. Iar credincioșii trebuie să manifeste sensibilitate și dragoste față de categoriile diferite din biserică și din afară.

În final, Pavel invită la urmarea exemplului său, care la rândul-i este după modelul lui Hristos. (Romani 15:1-3).

APLICĂ:

Cum poți să urmărești slava lui Dumnezeu în toate detaliile vieții tale? Scrie câteva exemple.

Sunt comportamente în viața ta care rănesc pe frații tăi? Ce trebuie să schimbi ca să le arăți dragoste?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Ce ai învățat despre ispită? Dar despre sfințenia și credincioșia lui Dumnezeu?
2. Ce resurse în lupta cu ispitele ai găsit în textul din această săptămână?
3. Ce schimbări concrete ai dori să faci în viața ta, ca urmare a studiului din săptămâna aceasta?

SĂPTĂMÂNA NR. 12

CÂTEVA ASPECTE ALE ÎNCHINĂRII CORECTE

LUNI

1 Corinteni 11:2-16

PRINCIPIUL AUTORITĂȚII

OBSERVĂ:

Citește cu atenție versetul 2 și observă cum își începe apostolul Pavel discursul. Ce spune despre corinteni?

Ce substantiv se repetă de trei ori în versetul 3? Încearcă să găsești sinonime pentru el.

Citește Galateni 3:26-28. Ce spune acest text despre bărbați și femei?

MEDITEAZĂ:

Într-o lume extrem de polarizată din punct de vedere social, ca aceea antică, în care fiecare era forțat să își știe și respecte bine locul (bărbat - femeie, om

liber - rob), creștinismul propovăduia egalitatea între toți oamenii, ridicându-i în rang pe cei săraci, considerându-i pe robi egali cu stăpânii lor, redând demnitatea femeii. Un astfel de mesaj putea, cu ușurință, să fie răstălmăcit și dus la extrem. Se pare că așa ceva s-a întâmplat în Corint, unde femeii cu capul descoperit se rugau și prooroceau public în biserică, comportament care, în contextul lor cultural, sugera sfidarea autorității din viața lor.

Apostolul Pavel scrie acest pasaj pentru a corecta această atitudine în închinarea publică. El abordează cu tact situația, lăudându-i pe corinteni pentru deschiderea lor față de învățătura lui (v. 2), apoi anunță principiul după care ar trebui să își trăiască din punct de vedere social viața cei credincioși (v. 3).

Libertatea în Hristos nu este anarhie.

Bărbatul trebuie să i se supună lui Hristos, în ascultare. Totodată el trebuie să își asume responsabilitatea de cap față de soție, fiindu-i ghid, protector și suport în dragoste, iar soția trebuie să își respecte soțul, onorându-l și apreciindu-l. Exemplu le este relația dintre Tatăl și Hristos, care sunt deopotrivă una, dar Fiul Îl ascultă pe Tatăl, dându-l cinste. Afirmția lui Pavel din versetul 3 așează lucrurile, punând ordine în biserică și stabilind astfel o structură de autoritate, fără de care biserica s-ar năruși în anarhie.

APLICĂ:

Dacă ești căsătorit/ă, gândește-te la relația dintre tine și soția sau soțul tău. În ce fel reflectă aceasta versetul 3? Îți iubești soția așa cum te-a iubit și te iubește Hristos? Îți respecti și prețuiești soțul, onorându-l atât acasă, cât și în public?

Meditează la ceea ce ți-a făcut Hristos, eliberându-te de păcat și redându-ți demnitatea de Om, creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și mulțumește-l în rugăciune!

MARȚI

1 Corinteni 11:2-16

ÎNCHINAREA RELEVANTĂ PENTRU OAMENI ȘI
ONORANTĂ PENTRU DUMNEZEU

OBSERVĂ:

Observă atenționările pe care le face Pavel în versetele 4-6. Ce problemă apare în închinarea celor din Corint?

Ce spune Pavel despre bărbat în versetul 7, în relație cu Dumnezeu? Dar ce spune despre femeie?

Ce afirmă apostolul în versetele 8-9 și 11-12 despre relația dintre bărbat și femeie și despre statutul lor social?

Ce acțiuni condamnă Pavel în versetul 16?

MEDITEAZĂ:

Pornind de la obiceiurile vremii în ceea ce privește ținuta în public a femeilor și a bărbaților, apostolul Pavel încearcă să așeze închinarea din biserică pe principii solide, care să fie relevante și să Îl onoreze pe Dumnezeu.

Sunt multe interpretări referitoare la ce a vrut Pavel să spună în acest pasaj în legătură cu acoperirea capului de către femei în rugăciune și prorocie publică. Cei mai mulți cercetători interpretează textul spunând că Pavel nu ar cere o schimbare a obiceiurilor locale, ci ar cere tocmai respectarea lor de către femeile care, abuzând de libertatea în Hristos, prorocesc sau se roagă cu capul descoperit în adunare, împotriva obiceiurilor vremii.

Astfel, în acest pasaj, Pavel evidențiază diferențele dintre sexe, spunând că, deși bărbatul și femeia sunt egali (v. 11-12), cei doi sunt total diferiți și unici

în ceea ce privește rolul pe care îl au în creație și în biserică și acest lucru ar trebui să fie evident și în înfățișare. Bărbatul a fost creat de Dumnezeu să reflecte chipul lui Dumnezeu și să Îl glorifice, iar femeia a fost creată de Dumnezeu din coasta bărbatului, să îi fie ajutor potrivit și să îl respecte (vezi Geneza capitolul 2). Apare astfel o diferență în funcție (rol). Pentru a ilustra acest aspect referitor la roluri, un autor făcea o comparație: căpitanul unei nave are rolul de conducător, deși cei de pe barca lui pot avea studii sau averi mai mari, iar ei trebuie să aibă încredere în el și să îl respecte, știind că îi va duce în siguranță la destinație. Într-o lume în care se încearcă uniformizarea sexelor și nivelarea funcțiilor lor, desemnate de Dumnezeu prin creație, acest pasaj reiașază lucrurile și arată nevoia de a păstra ordinea dată de Dumnezeu, mai ales în biserică (*“Nu vă învață chiar și firea...”*)!

Să notăm câteva lucruri:

- În biserica din Corint erau evrei în a căror cultură o femeie se acoperea cu un șal lung pe cap și corp atunci când ieșea din casă, cu scopul de a-și arăta buna moralitate, iar bărbații se acopereau pe cap cu un șal lung cu ciucuri, când citeau din Scripturi sau se rugau.
- În Corint, veneau la închinare în biserică romani, în cultura cărora femeile se acopereau pe cap când se inchinau în temple, dar bărbații nu se acopereau și aveau, de obicei, o tunsoare scurtă.
- În același timp, la greci, bărbații și femeile nu se acopereau niciodată, iar femeile căsătorite își lăsau părul lung. În același timp, femeile care se prostituau în templele zeilor se tundeau scurt sau se rădeau pe cap.

Așadar, apostolul Pavel încearcă să facă ordine în închinare, susținând câteva idei:

- Trebuie să fie o evidență clară în îmbrăcăminte și înfățișare a calității morale a celor care slujesc: femeile trebuie să arate și prin înfățișare că își respectă soții, păstrând ordinea dată de Dumnezeu prin creație. În anumite culturi

pot arăta acest lucru prin acoperirea capului când slujesc public, în altele părul lung fiind considerat o acoperitoare (v.15).

- Închinarea publică trebuie să fie relevantă pentru cei care nu sunt creștini și să păstreze, în același timp, principiile sfințeniei și al respectului față de Dumnezeu. Acoperirea capului de către femei când se rugau public sau proceau, în contextul din Corint, îndeplinea acest rol (v.6).

Ținta îndemnurilor apostolului Pavel în acest pasaj este notată în versetul 16: evitarea certurilor în biserici, prin păstrarea ordinii autorității date de Dumnezeu, în versetul 3. Sau cum îi va spune mai târziu lui Timotei, în epistola care îi este destinată (1 Timotei 1:5): „Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută.”

APLICĂ:

Gândește-te la rolul pe care ți l-a dat Dumnezeu în familie. Ți-l îndeplinești cum cere El, în dragoste?

Într-o lume în depravare, în care imoralitatea este tot mai evidentă, dar ignorată în mod vădit, în ce fel ținuta mea în biserică slujește închinarea și încurajează pe cei din jurul meu să se închine cu o minte clară lui Dumnezeu?

Verifică-ți ținuta cu care mergi de obicei la biserică și adapteaz-o acestui rol! Când ajungi să te închini împreună cu oameni din altă cultură, fi flexibil, deschis și adaptează-ți ținuta și obiceiurile culturale pentru a fi relevant și a putea avea părtășie sinceră cu ei!

MIERCURI

1 Corinteni 11:17-22

PĂRTĂȘIE ÎN ÎNCHINARE PRIN SMERENIE ȘI DRAGOSTE

OBSERVĂ:

Subliniază cuvintele “adunați”, “adunare” în acest pasaj și observați ce se spune că se întâmplă cu cei credincioși.

Ce spune Pavel că se întâmplă cu cei credincioși când se întâlnesc la biserică (versetul 17)? De ce se întâmplă acest lucru (versetul 18)?

Ce efect pozitiv pot avea certurile dintre credincioși (versetul 19)?

Cum se desfășurau agapele (mesele de dragoste) care precedau Cina Domnului (v. 21)?

Observă tonul lui Pavel în versetul 22! Ce denotă acesta?

MEDITEAZĂ:

Apostolul Pavel pleacă în argumentația sa de la dezamăgirea profundă pe care a simțit-o când a auzit că în Corint credincioșii se întâlnesc și, în loc să devină mai buni, se fac mai răi și distrug părtășia și mărturia bisericii (v.17). Între ei se iscau certuri serioase și se formau clanuri (v.18).

Se pare că înainte de Cina Domnului, biserica din Corint se întâlnea pentru o agapă (masă de dragoste între credincioși), unde fiecare venea de acasă cu mâncare. Ar fi trebuit să pună mâncarea în comun și să se bucure de ea și cei săraci și cei bogați, fără deosebire. Aceasta era o tradiție care a pornit în biserica din Ierusalim, după Sărbătoarea Coborârii Duhului Sfânt, când ucenicii și cei ce au crezut în Domnul Iisus își puneau bunurile în comun și mâncau împreună, astfel că separarea dintre cei bogați și cei săraci dispărea și toți aveau de toate, din belșug.

În Corint însă, aceasta tradiție a degenerat și, deși biserica se întâlnea pentru a mânca împreună, mâncarea nu se mai punea la dispoziția tuturor. Apostolul Pavel afirmă că aude de la alții că în Corint cei bogați și cei săraci se adună în grupuri distincte și mănâncă fiecare ce și-a adus de acasă. La sfârșit, înainte de Cina Domnului „unul este flămând, iar altul este beat” (versetul 21). Acest

lucru denotă o atitudine de egoism extrem, lipsă de empatie a credincioșilor și dispreț față de biserica lui Dumnezeu! (v. 22)

Era aceasta adunarea care Îl onorează pe Dumnezeu? Meritau cei credincioși din Corint să fie lăudați? Cu siguranță, nu, este răspunsul lui Pavel (v. 22). Iar felul în care decurg aceste întâlniri duce la decăderea spirituală a corintenilor, lucru afirmat în trista observație cu care își începe ideea apostolul Pavel: „vă adunați laolaltă nu ca să vă faceți mai buni, ci ca să vă faceți mai răi.” (v. 17) De aici apare și nevoia scrierii acestei părți a epistolei: „vă dau aceste învățături”.

APLICĂ:

Gândește-te la modul în care te raportezi la credincioșii din alte clase sociale în biserică. Arăți egoism sau dragoste? Ești o persoană a păcii, a unității, legi legături cu ceilalți sau te separi cu grupul tău și îi ignori pe cei care nu fac parte din clasa ta socială?

Roagă-te să ai o inimă plină de dragoste, empatică și doritoare de unitate, să fii un „făcător de pace”, cum spune Domnul Iisus!

JOI*1 Corinteni 11:23-26***CINA DOMNULUI – ÎNCHINARE ÎN RECUNOȘTINȚĂ ȘI DEDICARE****OBSERVĂ:**

De unde a primit apostolul Pavel învățătura pe care le-o dă corintenilor? (v. 23)

Ce simbolizează pâinea (v. 24)? Ce a făcut Domnul înainte să o dea ucenicilor?

Ce simbolizează paharul (cu rodul viței, cum spun Evangheliile)? (v. 25)

Subliniază expresia „spre pomenirea Mea”.

MEDITEAZĂ:

Pentru a corecta comportamentul greșit al celor din Corint descris mai sus, apostolul Pavel începe prin a le aminti cine a instituit Cina și ce înseamnă ea.

În versetul 23, el afirmă că învățătura despre Cina Domnului i-a fost transmisă personal de Domnul Iisus, iar el i-a învățat deja pe corinteni. Așadar, ei trebuie să ia în serios cuvintele lui și să le aplice întocmai, pentru a fi pe placul Domnului. Fiecare element al Cinei este important și are o semnificație. În primul rând, este important momentul în care a fost instituită Cina Domnului: în noaptea în care Domnul Iisus urma să fie prins pentru a fi omorât. Este așadar obiceiul lăsat „cu limbă de moarte”, testamentul său, ultima dorință pe care ucenicii ar trebui să i-o îndeplinească atent: „să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea”, repetiție în versetele 24 și 25.

Apoi, e important să observăm elementele Cinei: pâine și paharul cu „rodul viței”. Adică alimente de bază, alimentele pe care se presupune că le aveau și săracii și bogații pe masă, dar care făceau parte din minimul necesar pentru supraviețuire.

Trebuie observat și elementul „timp”! „Trupul Meu, care se frânge pentru voi”, „sângele Meu”, „moartea Domnului” sunt momente din TRECUT. Aceste lucruri s-au întâmplat deja și sunt baza mântuirii și a părtășiei cu Domnul și cu frații. Cuvintele citate mai sus exprimă și subliniază suferința Domnului Iisus, precum și dedicarea Sa pentru câștigarea iertării pentru păcătoși! Toate acestea ne îndeamnă la mulțumire! Domnul Iisus Însuși ne învață în primul rând să mulțumim, iar mulțumirea ar trebui să schimbe atitudinea cu care venim în prezența Domnului și relațiile dintre noi!

PREZENTUL este marcat de expresia „Legământul cel nou”. Acum credincioșii sunt într-o relație specială cu Domnul, relație despre care a prorocit Ieremia:

Ieremia 31:31-34: « „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. Nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ, pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.” „Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul:

Voi pune Legea Mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: „Cunoaște pe Domnul!” Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.” »

Acest Legământ în care se află în PREZENT credincioșii cu Domnul presupune o inimă nouă, schimbată prin acțiunea Duhului Sfânt. Înnoirea inimii ar trebui să ducă la un fel de viață marcată de sfințenie și dedicare față de Dumnezeu.

VIITORUL este subliniat prin cuvintele: „până va veni El”, cuvinte ce exprimă așteptarea credincioșilor, revenirea Domnului Iisus în slavă. „Să faceți acest lucru” este misiunea pe care o au ucenicii, și anume să vestească moartea Domnului până va veni El. Și e important ca această celebrare a Cinei să se repete!

În concluzie, sărbătorind Cina Domnului, cei credincioși își amintesc TRECUTUL, adică moartea, suferința Domnului, dar știind că a înviat și este viu, privesc spre VIITOR, cu speranța că El va veni și ei Îl vor întâlni și vor fi pentru totdeauna cu El! Ce speranță glorioasă! Această speranță ar trebui să schimbe PREZENTUL, felul în care credincioșii iau parte la Cina Domnului! Ei ar trebui să participe cu bucurie, cu sentimentul prezenței reale a Domnului în adunare!

Conștientizând toate acestea, credincioșii ar trebui să fie atenți la relațiile dintre ei la Cină, căci Domnul îi vede și îi aude.

APLICĂ:

Meditează la ceea ce a făcut Domnul Iisus pentru tine, dându-Și viața pentru a te mântui de păcate. Astfel, ești într-un nou Legământ cu Tatăl și poți intra în Împărăția Sa, la venirea Sa! Multumește-I Domnului în rugăciune și dedică-ți viața Lui, drept mulțumire pentru ceea ce a făcut pentru tine. Roagă-te:

- să poți trăi în pace cu cei din jurul tău, răspândind dragostea Sa.
- să vestești ce ți-a făcut Domnul până va veni El, când Îl vei vedea și te vei bucura de răsplătirile Sale!

VINERI

1 Corinteni 11:27-34

CERCETAREA DE SINE ȘI POCĂINȚA – AUTENTICITATE ÎN ÎNCHINARE

OBSERVĂ:

Citește v. 28-29 și notează ce ar trebui să facă orice credincios care vrea să participe la Cina Domnului.

Cu ce atitudine ar trebui să venim la Masa Domnului, conform versetului 31?

Ce îi îndeamnă Pavel pe credincioși în versetul 33? Ce atitudine față de frați presupune acest lucru?

MEDITEAZĂ:

Participarea cu nepăsare, cu indiferență sau cu o atitudine rea la Cina Domnului înseamnă a te expune judecății Domnului, care nu va lăsa nepedepsit pe cel care va necinsti pe Fiul Său și jerfa Sa nemăsurată pentru mântuirea lumii (v. 29-31)! Versetul 30 anunță pedepsele Domnului (neputință, boli și chiar moarte) pentru cei care iau parte la Cina Domnului fără să „deosebească trupul Domnului”.

Atenție: pasajul nu tratează problema suferințelor și a morții celor credincioși! Nu orice boală, neputință sau moarte sunt cauzate de participarea greșită la Cina Domnului! Nu putem emite judecăți asupra bolilor sau a morții care apar în viața credincioșilor (vezi situația lui Iov și situația orbului din naștere)! Dar avem astfel de atenționări în Scriptură, precum cea din pasajul de astăzi (1 Corinteni 11:29-30), pentru a fi atenți la felul în care trăim și pentru a înțelege că „Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește” (Evrei 12:5-11).

Scopul întâlnirii la Cina Domnului este părtășia cu Domnul și cu frații, nu adunarea „spre osândă”! De aceea, corintenii ar trebui să facă tot ce pot (de exemplu: să mănânce acasă, v. 34) pentru a veni cum se cuvine la Cina

Domnului. Astfel, vor putea avea o atitudine corectă, de dragoste față de frați și de dedicare față de Dumnezeu, la Sărbătoarea Cinei. Iar aceasta ar face ca Sărbătoarea lor să fie într-adevăr o masă de dragoste, la care să fie onorat Dumnezeu!

APLICĂ:

Gândește-te la ce poți face pentru ca prezența ta la biserică, la întâlnirea cu frații să fie benefică și pentru tine, și pentru ei.

Roagă-te pentru o inimă sensibilă la Cuvântul Domnului, gata să se pocăiască, pentru o inimă plină de dragoste și empatie pentru cei din jur!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Cum înțelegi versetul 3: „*Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii, și că Dumnezeu este capul lui Hristos*”?
2. Ce principiu este exprimat în versetul 16: „*Dacă iubește cineva cearta de vorbe, noi n-avem un astfel de obicei și nici Bisericile lui Dumnezeu*”?
3. Discutați despre jerfa Domnului Iisus și implicațiile sale în viața noastră, așa cum reiese din Cina Domnului.
4. Discutați despre importanța participării la Cina Domnului.
5. Cum pot crește empatia și dragostea mea pentru ceilalți? Cum putem cultiva părtășia în așa fel încât nimeni să nu se simtă marginalizat sau exclus?

SĂPTĂMÂNA NR. 13

DARURILE DUHULUI ȘI CREDINCIOȘII ÎMPĂRĂȚIEI

LUNI

1 Corinteni 12:1-3

DOMNIA LUI HRISTOS

OBSERVĂ:

Citiți 1 Corinteni 2:13-16. Care este acolo semnificația cuvântului duhovnicesc?
Care este semnificația aici?

Care este contrastul pe care îl face Pavel în versetele 2 și 3?

Notați verbele care accentuează “cunoașterea” din fiecare verset.

Care este criteriul de cunoaștere a oamenilor duhovnicești?

MEDITEAZĂ

Să nu uităm contextul și scopul întregii scrisori, și anume unitatea în trupul lui Hristos. În biserica din Corint, așa cum am văzut și până acum, era un grup elitist care credea că are o superioritate spirituală pentru că avea un anumit limbaj și pentru că făcea uz de un discurs sofisticat. Iată că, începând cu acest capitol, Pavel atinge un alt motiv pentru care acest grup se credea superior, și anume darurile spirituale. Ei credeau că tocmai pentru că aveau anumite daruri spirituale, pentru că aveau anumite manifestări miraculoase și ieșite din comun, acestea trebuiau să fie “markerul” maturității spirituale. Pavel deschide capitolul 12 cu o formulare ironică „nu voiesc să fiți în necunoștință” sau în ignoranță. Le spune tocmai lor, celor care credeau că au cunoștință și superioritate intelectuală și spirituală. Le atrage atenția că, înainte de a fi creștini, erau atrași de idoli muți, iar acum dacă cineva vorbește prin Duhul va declara Domnia lui Hristos. Înainte erați atrași de o multitudine de idoli care nu pot vorbi, pentru că erau morți. Dar acum sunteți călăuziți de Duhul Sfânt, care vorbește prin voi adevărul Lui. Altfel spus, omul duhovnicesc se recunoaște printr-o declarație a domniei lui Hristos. Nu mai este o competiție, ci o nivelare. Niciun grup nu este condus mai mult prin Duhul decât oricare altă parte a comunității creștine, deoarece dovada supremă a statutului spiritual este declarația de dedicare totală față de Hristos.

Nu există persoană în trupul lui Hristos care să nu aibă o manifestare a Duhului, iar acest aspect va fi dezvoltat în celelalte versete ale capitolului. Dar nu există vreun grup care să fie superior. Criteriul maturității spirituale este dependența de adevărul că Hristos este Domn.

Există și astăzi persoane sau grupări în biserică ce sunt ispite să creadă că doar pentru că au un dar spiritual, o abilitate intelectuală, o manifestare miraculoasă sunt superioare altor persoane sau grupuri. Pavel face clar că maturitatea spirituală se calculează în funcție de ascultarea și supunerea față de Hristos.

APLICĂ

Cum îți evaluezi tu propria maturitate spirituală?

Cum ar trebui să te raportezi la frații din biserică care se cred superiori? Dar față de cei care cred că nu au o însemnătate?

Ce înseamnă pentru tine, în mod practic, că Hristos este Domn?

MARȚI

1 Corinteni 12:4-11

DARURILE HARULUI DUPĂ CUM LE DĂ DUHUL**OBSERVĂ:**

Citiți versetele 4-6 și identificați structura trinitariană a acestor versete. Care credeți că este argumentul pentru care “aceiași Domn” se referă la Hristos?

Conform versetelor 4-6 ce este specific Duhului, lui Hristos și Dumnezeului Tatăl?

Faceți o listă cu toate darurile pe care le menționează Pavel de la 8 la 11.

Care este scopul darurilor duhovnicești? (v.7)

MEDITEAZĂ

Pavel continuă să argumenteze împotriva elitiștilor care își fundamentau superioritatea spirituală pe baza unor daruri miraculoase pe care le aveau. Dar Pavel le distruge argumentația afirmând cu putere că Cel care oferă darurile este Dumnezeu Triunic. Nu este ceva ce au produs ei, sau nu este ceva ce au primit ei în mod singular. Aspectul trinitarian este important: “Pavel vorbește despre darurile spirituale din trei unghiuri diferite: ele sunt dăruite cu generozitate prin harurile Duhului (v. 4), cu intenția de a fi folosite cu o mentalitate de slujitor cum a fost a lui Hristos (v. 5), fiind rezultate ale lucrării puterii lui Dumnezeu în viața unui om (v. 6).” Acesta este motivul pentru care Pavel folosește cuvântul cheie “felurite”. Adică Dumnezeu împarte tot felul de “daruri”, “slujbe”, “lucrări”. Duhul Sfânt împarte daruri spirituale prin Har. Hristos este modelul de slujire, iar Dumnezeu Tatăl face ca lucrarea să se întâmple în fiecare credincios. Astfel tot trupul lui Hristos este echipat pentru gloria lui Dumnezeu și spre folosul celorlalți.

Darurile oferite de Duhul în biserică nu fac pe nimeni mai special, pentru că Duhul este cel care dă după cum vrea, dar este pentru folosul altora, nu pentru vreun exhibiționism spiritual.

Cuvânt de înțelepciune sau cunoștință se referă la darul de a vorbi altora cu sens despre adâncimile Evangheliei. Darurile spirituale și miraculoase sunt date pentru autentificarea lucrării divine a lui Hristos. Dar este important de remarcat că Pavel a spus că nu a venit să le vorbească prin înțelepciunea lumii și nici nu și-a bazat proclamarea Evangheliei pe cunoașterea omenească. Iar atunci când a făcut minuni, nu și-a legat inima de ele, ci mereu a indicat spre Hristos.

Dacă credința noastră, darurile noastre, slujba noastră, slujirea noastră nu îl au pe Hristos ca obiect de adorare și dacă nu au ca scop întărirea trupului, darurile nu ne sunt de niciun folos.

APLICĂ

Cum îți folosești tu darul, slujba sau lucrarea pe care Dumnezeu ți le-a încredințat?

Cum te raportezi la cei din biserică care nu au daruri sau slujbe “importante”?

MIERCURI

1 Corinteni 12:12-21

UNITATEA TRUPULUI

OBSERVĂ

Care este metafora folosită de Pavel și care este scopul ei?

Observați, din nou, structura trinitariană a textului citit. Care este rolul fiecărui Membru din Trinitate?

Ce spune metafora trupului despre relația în biserică? Care este mesajul central promovat de apostol?

MEDITEAZĂ

Ideea trupului nu este una originală la Pavel. Ea se regăsește în multe scrieri antice, dar modul în care Pavel o aplică este diferit. Statul, spre exemplu, era văzut ca un trup unde aristocrația era capul, iar stomacul sau membrele inferioare erau reprezentate de plebe. Pavel își adâncește argumentația unității apelând la această imagine a trupului tocmai pentru a arăta din alte unghiuri că nimeni nu este lipsit de importanță în Trupului lui Hristos. Trupul, Biserica, este al lui Hristos, membrele trupului, credincioșii, au devenit parte din trup prin

botezul în Duhul, iar Cel care a poziționat în Trup, pe fiecare după Voia Sa, este Dumnezeu Tatăl. Argumentul este din nou simplu: orice statut în biserică nu se poate atribui valorii intrinsece a unui om, sau prin “datul din coate”, ci este doar providența lui Dumnezeu. Așa că nimeni nu se poate lăuda cu darul sau poziția lui. Teza lui Pavel este că niciun membru nu poate exista separat de trup și că trupul își pierde funcționalitatea când membrii se separă de el. Există o diversitate în unitate, în trupul lui Hristos: Nu există un singur mădular, ci mai multe. Dar există un Singur Trup. Credincioșii trebuie să ajungă să se iubească, să se accepte în lumina sfințeniei lui Dumnezeu. Nu există progres în Împărăția lui Hristos fără urmărirea păcii. Nu există avans spiritual, atunci când cineva încearcă să-și creeze propria împărăție. Toți avem nevoie unii de alții.

APLICĂ

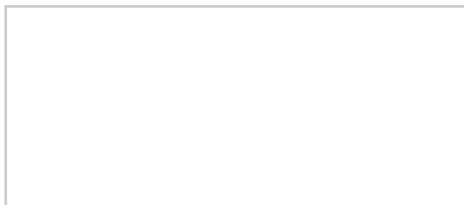
Cu mulți ani în urmă, meditănd la frumusețea Trupului lui Hristos, Costache Ioanid a scris următoarea cântare:

1. *Icoanele mele cu salbe de crini,
Icoanele dragostei noi,
Icoanele mele scăldate-n rubini,
Voi frați și surori sunteți, voi!
Făclii care ard, dăruind tuturor
Lumină din veacul de-apoi,
Lumini din Lumină, izvor din Izvor,
Voi frați și surori sunteți, voi!*

2. *Cădelniță sfântă, cu foc din altar,
Cu care smerit mă-nconvoi,
Cădelnița mea de mireasmă și har
Voi frați și surori sunteți, voi!
Agheasmă sfințită din munții de sus
Țâșnind într-un veșnic șuvoi,
Agheasmă din Stânca eternă:
Iisus, voi frați și surori sunteți, voi!*

3. *Mătăanii de rugă, din aur de-Ofir,
Săpate c-un tainic priboi,
Mătăanii legate pe-al dragostei fir,
Voi frați și surori sunteți, voi!
Icoane de aur în Templul divin,
Din voi, frații mei, mi-am făcut,
Icoane la care eu nu mă închin,
Dar, ca pe Hristos, le sărut...*

Îți vezi tu pe frații și surorile tale în acest fel?

Ce schimbări poți face să-ți vezi frații de credință astfel?

JOI

1 Corinteni 12:22-26

TOȚI TREBUIE SĂ SE ÎNGRIJEASCĂ UNII DE ALȚII

OBSERVĂ

Cum prezintă Pavel mădularele mai puțin frumoase și pe cele mai frumoase? Observați modul în care le descrie Pavel.

Cum a întocmit Dumnezeu trupul? (v.24) Și cu ce scop l-a întocmit în felul ăsta? (v.25)

De ce credeți că spune Pavel că mădularele trupului care par mai slabe sunt de neapărată trebuință? Care credeți că este mesajul pe care Pavel vrea să-l transmită aici?

MEDITEAZĂ

Pavel se apropie acum cu precizia unui chirurg de inima problemei din viața bisericii din Corint. Metafora trupului i-a oferit prilejul să creeze tabloul bisericii unite care Îl are pe capul Hristos în centrul existenței ei. Acum extinde această metaforă cu scopul de a arăta absurditatea superiorității din trup. Unii se laudă că sunt mână sau sunt ochi și se uită cu dispreț la acele mădulare care pot părea rușinoase sau insignifiante. Dar, spune Pavel, ele sunt organe vitale pentru existența trupului. Iar Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, a plasat anumite membre vitale în zone ale slujirii care nu strălucesc, scopul fiind unitatea bisericii. Așa că cei care au o strălucire naturală, trebuie să înțeleagă că nu ar putea face nimic fără frații care par mai puțini importanți.

Unitatea din trupul lui Hristos nu este doar un concept filozofic, sau un deziderat frumos; este de fapt mecanica prin care se mișcă Trupul. Această construcție divină, care este biserica, nu poate funcționa decât pe principiul constant al smereniei. Dacă este cineva care experimentează vizibilitate și faimă în Trupul lui Hristos, acest lucru trebuie să fie o bucurie a întregului Trup, pentru că înțelege că acest lucru se datorează tuturor mădulelor. Dacă cineva experimentează durere sau suferință, tot trupul sare în ajutorul Său pentru că înțelege că fiecare membru al trupului este esențial pentru viața Trupului.

Ce tragedie când comunitățile locale se transformă în mici insule. Cât de defectuoase devin bisericile care uită de principiul unității. Ce frumoase sunt comunitățile care primesc răniții, vindecă bolnavii (spirituali, emoționali, trupești), ridică membrele căzute și oboșite, susțin membrele care au vizibilitate, dar le ajută să nu se smintească. Ce har să ajutăm la lărgirea Împărăției lui Hristos, modelând atitudinea smereniei, păcii și a dragostei frățești.

APLICĂ

Cum îi vezi pe frații sau surorile din biserică ce nu au un statut social, intelectual sau financiar bun? Ai relații cu astfel de frați sau surori?

Ce poți face tu chiar acum să crească unitatea în grupul tău, în familia ta, în biserica ta?

VINERI

1 Corinteni 12:27-31

UCENICII TREBUIE SĂ-ȘI CUNOASCĂ LOCUL ÎN TRUPUL LUI HRISTOS

OBSERVĂ

Faceți o comparație între darurile listate în versetele 8-10 și cele din versetul 28. Ce observați?

Care credeți că este scopul întrebărilor retorice din versetele 29, 30?

Care este calea mai bună despre care vorbește Pavel în versetul 31?

MEDITEAZĂ

Acest paragraf duce la bun sfârșit argumentul întregului capitol și anume caracteristicile omului duhovnicesc și leagă cele două părți ale argumentului: v. 4-11- darurile duhovnicesci și 12-26 - metafora trupului. Astfel că paragraful începe (v.27) cu o aplicare a imaginii trupului, în mod specific bisericii din Corint, din nou cu accent pe cei mulți care o compun. Iar în ceea ce urmează (v.28-30) Pavel revine încă o dată la preocuparea sa principală (v.4-11) - nevoia de diversitate, nu de uniformitate, în daruri și slujbe. Diversitatea în cadrul unității este preocuparea lui Pavel; iar diversitatea include darurile spirituale, întâi cele legate de autoritate și învățătură, apoi cele miraculoase, inclusiv vorbirea în alte limbi, dar nu va permite ca darurile miraculoase (vorbirea în alte limbi) să fie markerul după care cineva să își măsoare nivelul de maturitate spirituală.

Argumentul lui Pavel vizează unitatea bisericii, listând din nou o listă cu daruri, deși acum focalizarea este pe purtătorii de daruri, nu pe darurile în sine. Și ce spune aici este paroxismul argumentului său, subliniind că nu darurile spirituale sunt cea mai înaltă cale spre maturitate, nu cele miraculoase, ci cele care securizează unitatea în biserică. Astfel introduce capitolul de aur al acestei epistole, capitolul dragostei.

Aceasta este calea mai bună la care se referă Pavel aici.

APLICĂ

Care este darul tău în comunitatea locală în care te-a pus Domnul?

Cum luști zilnic împotriva unui duh de judecată, de bârfă și de dezbinare?
Ce faci practic ca să fii un promotor al păcii și unității în biserică?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Care este tema centrală a acestui capitol?
2. Cum putem defini maturitatea spirituală?
3. Care este lista de daruri duhovnicești oferită de Pavel în acest capitol?
Care este intenția lui în a ne oferi aceste liste de daruri?
4. Ce ne învață metafora trupului pentru biserică astăzi?
5. Care este rolul smereniei în păstrarea unității bisericii? Cum se obține această smerenie?
6. Care este calea mai bună despre care vorbește Pavel în ultimul verset din acest capitol?

SĂPTĂMÂNA NR. 14

DRAGOSTEA - CALEA MAI BUNĂ

LUNI

1 Corinteni 13

DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU

OBSERVĂ

Citiți capitolele 12 și 13 împreună. Care credeți că este tema centrală a celor două capitole?

Citiți capitolul 13 și faceți o listă cu toate descrierile dragostei.

MEDITEAZĂ

Acest minunat imn al dragostei nu trebuie văzut ca fiind separat de capitolul doisprezece, unde Pavel îi ajută pe Corinteni să vadă cum arată un om duhovnicesc. Răspunsul final este în acest capitol. Omul matur, duhovnicesc este omul care este pătruns de dragoste. Pavel scrie acest poem al dragostei ca o admonestare pentru corinteni care aveau o comunitate funcțională, implicată, dar căreia îi lipsea un lucru pe care Pavel îl vede esențial: dragostea. Dragostea izvorăște din Hristos. Pavel nu face altceva decât să le pună o oglindă în față prin acest poem și să le demonteze orice justificare pentru elitism și

dezbinare. Când spune ca dragostea este îndelung răbdătoare, le spune că ei nu aveau suficientă răbdare cu cei pe care îi socoteau slabi. Când spune că dragostea este plină de bunătate; spune că ei erau lipsiți de acte de bunătate unii față de alții. Pavel îi presează acum cu cel mai usturător standard: iubirea lui Dumnezeu. Iubirea despre care a vorbit Hristos în predica de pe munte. O astfel de iubire nu se laudă, nu bârfește, nu se umflă de mândrie. Ținta poruncii este dragostea!

Asta este cea mai grea lecție de învățat. Că tot ce facem, ce spunem, cum spunem, când spunem și cu ce motivații spunem ar trebui să țintească dragostea și să fie învăluit în dragoste.

Un copil al lui Dumnezeu este recunoscut după modul în care iubește. Chiar și atunci când dă la iveală învățăturile false, va fi plin de dorința să-l vadă pe cel rătăcit întors la Domnul.

Dragostea noastră ar trebui să ne modeleze viața de slujire. Dacă tot ce facem este doar să vedem ce e rău în alții, înseamnă că nu suntem conduși de dragoste. Dragostea nu este în contradicție cu învățătura sănătoasă (v. 6). Cel care iubește nu va face rabat de la doctrina curată doar ca să nu supere în stânga și dreapta. Dar va fi sensibil, atent, grabnic la a se pocăi și va vedea pe cel rănit. Fără dragoste, tot timpul vom cădea în legalism. Fără învățăturile Scripturii, tot timpul vom cădea în antinomianism (respingerea legii sfinte a lui Dumnezeu). Din acest motiv, soluția este tot timpul să urmărim dragostea care vine dintr-un cuget afundat mereu în adevărurile Scripturii.

APLICĂ

Citește acest capitol ca o rugăciune personală. Roagă-L pe Dumnezeu să modeleze în tine o astfel de dragoste.

Roagă-te pentru cineva care ți-a greșit în ultimul timp și cere binecuvântarea lui Dumnezeu peste el.

MARȚI

1 Corinteni 13:1-3

NECESITATEA DRAGOSTEI

OBSERVĂ

Notați cele trei “dacă” din aceste trei versete. Ce mesaj urmărește să transmită Pavel prin ele?

Cu ce dar duhovnicesc începe Pavel? Care crezi că e motivul pentru care îl alege pe acesta?

Observați și notați contrastele din cele trei versete. Ce spun aceste contraste despre importanța iubirii?

MEDITEAZĂ

Pavel folosește de data asta o tehnică care în logică se numește “reductio”. Haide să ne închipuim, pare să spună Pavel, că am vorbi în limbi omenești și îngeresti. Ele ar semăna cu gong care sună a gol sau cu un instrument care scoate sunete sâcâitoare. Pavel face referire la vorbirea în limbi, dar mai exact la faptul că o parte din corinteni credeau că îngerii au o gramatică și o limbă specifică a lor, iar ei au ajuns să dețină această limbă. Că ei nu mai au nevoie nici măcar de cunoaștere, pentru că ei au acces la o cunoaștere specială prin intermediul acestei limbi. Pavel le răspunde inteligent, aducându-ne aminte că dacă acest dar nu este spre zidirea comunității și dacă nu este zidit în dragoste este ca un chimval zângănit. Aici face referire la practicile păgâne care foloseau astfel de instrumente și vorbirea extatică. Le spune, ca în 12:2, că fără dragoste ei nu arată diferit de păgâni.

Dar apoi trece la darurile care țin de cunoaștere și de predicare, și apoi la credința care mută munții (făcând referire la Luca 17:6) și folosește aceeași “reductio”. Chiar dacă aș avea darul proorociei și dacă aș avea toate tainele, fără dragoste nu sunt nimic. Priviți aici contrastul extrem pe care îl face. Să ne imaginăm că aș ști totul, că nicio taină nu mi-ar fi ascunsă, altfel spus că aș fi perfect, fără dragoste aș fi egal cu zero. Șocul pentru corinteni trebuie să fi fost imens. Ceea ce face Pavel este să dărâme absolut tot ce nu a fost construit pe dragoste. Nu pare să le ofere nicio altă ieșire decât o pocăință totală.

Dar apoi dă lovitura de grație. Dacă unii dintre ei și-ar fi justificat acțiunile de superioritate prin acte de caritate; dacă alții, citind aceste cuvinte ale lui Pavel și-ar fi astâmpărat focul conștiinței prin acte de sacrificiu, Pavel le spune că toate acestea nu folosesc la nimic dacă nu sunt bazate pe dragoste. Că toată munca lor, ba chiar martiriul lor este unul inutil și absurd, dacă la bază nu este iubirea și căutarea păcii în biserică. Dragostea nu este doar dezirabilă, este atmosfera, este aerul pe care creștinii îl respiră. Fără dragoste nu există creștinism.

APLICĂ

Este dragostea la baza slujirii tale? Roagă-L pe Dumnezeu să-ți dea puterea să te pocăiești acolo unde lipsește dragostea.

Scrie acum două decizii pe care le iei ca dragostea pentru frații și surorile tale să fie mai vizibile.

MIERCURI

1 Corinteni 13:4-7

NATURA DRAGOSTEI**OBSERVĂ**

Faceți o listă cu toate descrierile dragostei din aceste versete. Observați, de asemenea, formele pozitive și negative ale descrierilor.

Care este contrastul din aceste versete? De ce recurge Pavel la el?

Notați cele patru verbe din versetul 7. Ce semnifică “totul”?

MEDITEAZĂ

În primele trei versete Pavel ne-a demonstrat fără să avem vreo ieșire necesitatea dragostei. Acum o descrie. Și nu descrie dragostea ca un concept, ci acțiunea dragostei în viața credinciosului. Pentru Pavel dragostea nu este un construct teologic sau filozofic, ea are sens doar în măsura în care este întruchipată de credincios și revărsată către cei din comunitate. Astfel că Pavel enumeră cincisprezece verbe care definesc dragostea, iar această enumerare este practic în trei părți: Începe cu două expresii pozitive ale iubirii (îngăduința și bunătatea); acestea sunt urmate de opt verbe care exprimă ceea ce iubirea nu este sau nu face, dintre care ultimul verb este pus în contrast cu unul pozitiv (v. 6); în a treia parte, oferă într-un ritm sacadat patru verbe, fiecare având ca obiect „totul”: acoperă, crede, nădăjduiește, suferă totul.

Mesajul dat corintenilor este că dragostea este o acțiune. Ea trebuie să aibă un efect clar în viața credincioșilor. Nu poate să fie doar declarativă. Dar efectul final trebuie să fi fost copleșitor. Până la urmă cine poate iubi așa? Efectul pe care Pavel trebuie să-l fi urmărit este același pe care Hristos l-a urmărit când a predicat faimoasa predică de pe munte. Nimeni nu este capabil de o astfel de dragoste. Omul firesc, omul carnal nu poate produce așa ceva. Este

nevoie de intervenția miraculoasă a Duhului Sfânt care să rodească o astfel de iubire în credincioși. Elitiștii trebuie să-și fi dat seama de fățărnicia lor. În dragostea autentică nu există invidie, bârfă, răutate, mânie, dragostea nu se gândește la rău, nu se umflă de mândrie. Dragostea care vine din Dumnezeu este credincioasă, sacrificială și plină de speranță. Adevărata rememorare a dragostei trebuie să ne facă să ne simțim neputincioși și dependenți de Duhul Sfânt.

APLICĂ

Ce sentimente ai când citești descrierea dragostei cu care trebuie să iubim? Care este acțiunea pe care o iei ca să iubești așa?

Scrie o rugăciune inspirată din aceste versete:

JOI

1 Corinteni 13:8-13

STATORNICIA DRAGOSTEI

OBSERVĂ

Care este contrastul pe care îl face Pavel în versetul 8? Care este scopul

acestui contrast?

Care sunt darurile spirituale puse în contrast cu dragostea?

De câte ori apare cuvântul dragoste în aceste versete? Care credeți că este tema centrală a acestor versete?

Care este rolul analogiei din versetul 11? La ce servește ea?

MEDITEAZĂ

Capitolul dragostei a debutat cu o serie de contraste între dragoste și darurile spirituale. Darurile spirituale sunt benefice pentru zidirea spirituală a bisericii doar dacă sunt însoțite de iubire (Agape). Pavel ajunge la finalul argumentului său și contrastează din nou dragostea cu darurile spirituale, doar că acum contrastul are în vedere longevitatea și permanența dragostei față de cea a darurilor spirituale. Elitiștii și unii dintre liderii corintenilor considerau că vorbirea în limbi este eternă, tocmai pentru că este vorbirea îngerilor, așa că Pavel duce

discuția în planul eschatologic și le spune că din perspectiva eternității doar credința, nădejdea și dragostea sunt eterne, iar dintre ele dragostea este cea mai mare. Când va veni vremea desăvârșirii, atunci când Dumnezeu va face toate lucrurile noi, nu vom mai avea nevoie nici de proorocii, nici de vorbiri, nici de cunoștințe speciale, pentru că atunci vom cunoaște pe deplin. Argumentul lui Pavel se îndreaptă către cei care își fundamentau superioritatea pe darurile spirituale și le spune că singura cale sigură, singura cale permanentă, darul care trebuie căutat cu prioritate este dragostea (Agape).

Este foarte important de notat că Pavel, atunci când oferă analogia copilăriei (v.11) nu vorbește aici împotriva darurilor spirituale și nici nu consideră darurile spirituale ca fiind copilărești. Ele sunt date de Dumnezeu pentru zidirea bisericii acum, când încă suntem în realitatea nedesăvârșită. Nici nu cred că există suficiente argumente în acest text să credem că aceste daruri au luat sfârșit în timpul de dinaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. Mesajul lui Pavel aici este că dragostea este calea superioară pe care creștinii trebuie să o urmeze. Dragostea este fundamentul pe care toate celelalte daruri efemere se clădesc.

Tot ceea ce clădim în viața spirituală fără dragostea lui Dumnezeu este în final sortit eșecului și inutilității. Singura care va rămâne pentru eternitate este dragostea care vine din Dumnezeu. Dragoste care este în acord perfect cu sfințenia Lui.

Corintenii trebuiau să înțeleagă că natura credinciosului matur nu se fundamentează pe daruri, ci pe unitatea ținută prin dragoste. Modul în care se “validează” creștinul este experimentarea și dăruirea dragostei agape.

APLICĂ

Ce perspectivă puternică este cea în care înțeleg că dragostea lui Dumnezeu pentru copiii săi este eternă! Mulțumește-i lui Dumnezeu pentru dragostea

Lui chiar acum:

Luther spunea: „*Păcatul care stă la baza tuturor păcatelor noastre este să ne încredem în minciuna șarpelui că nu putem avea încredere în dragostea și harul lui Hristos și că trebuie să luăm problema în propriile mâini*”. Mulțumește-i lui Dumnezeu pentru dragostea Sa eternă:

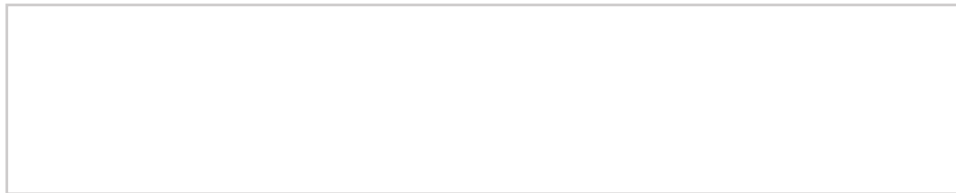
VINERI

DRAGOSTEA ACOPERĂ TOTUL

OBSERVĂ

Citește Geneza 9:20-26. Care este modalitatea prin care este manifestată dragostea în aceste versete?

Ce înseamnă mai exact că dragostea acoperă totul? Ce nu poate acoperi dragostea?

MEDITEAZĂ

Haideți să medităm astăzi la un aspect practic al dragostei. Dragostea acoperă totul. Ce înseamnă mai exact acest lucru? Termenul folosit de Pavel aici este "stege", care, așa cum îl mai folosește Pavel în alte texte din Noul Testament, înseamnă suferă sau îndură totul.

În 1 Tesaloniceni 3:1, Pavel va spune: *"De aceea, fiindcă nu mai puteam răbda, am socotit mai bine să fim lăsați singuri în Atena"*.

"Stege" este tradus de către Cornilescu cu înțelesul pe care majoritatea comentatorilor consideră că a vrut Pavel să îl dea - "acoperit". Asta este și înțelesul primar al cuvântului și așa este el folosit în literatura din perioada lui Pavel. Și exact asta înseamnă că dragostea acoperă totul. Înseamnă să acoperi ce este rușinos, ce este neplăcut. Să nu pui într-o lumină proastă pe celălalt. Să îți confidențial ceea ce ți s-a spus. Să nu faci paradă cu ceea ce știi despre altcineva.

Imaginea pe care este foarte posibil ca Pavel să o fi avut în minte este cea din Geneza 9, când Sem și Iafet, fiii lui Noe, iau o manta și îi acoperă goliciunea tatălui. Asta face dragostea. Acoperă rușinea. Acoperă greșelile altora. Nu se bucură de căderile celor din jur. Ham văzuse și el goliciunea, dar el nu a acoperit-o.

De multe ori avem tendința ca atunci când vorbim despre cineva care a căzut într-un păcat să adăugăm mai degrabă un amănunt spumos despre persoana respectivă, ceva ce o pune într-o lumină mai degrabă neplăcută. Există o

satisfacție să vorbim despre păcatul altora. Doar că Dragostea protejează, pune un lacăt la gură, dragostea se controlează și nu va cădea tentației de a bârfi. Și cu toate astea, dragostea adevărată nu va acoperi niciodată un păcat, nu va crea spațiu ca cineva să poată păcătui în voie. Nu așa funcționează Agape. Dragostea iese din confortul propriu și confruntă, spune adevărul cu riscul de a pierde prietenii, dar nu va face paradă din căderile altora. Caută să recupereze integritatea persoanei căzute.

Cea mai mare motivație pe care o avem pentru a ne iubi în felul ăsta nu este doar că Hristos ne învață să facem asta, cea mai mare motivație este că Dumnezeu a făcut un legământ cu noi, care exact asta înseamnă, că păcatele noastre sunt acoperite. Să ne aducem aminte de poporul Israel în Egipt când îngerul morții trece printre egipteni. Oriunde era sânge pe ușorii ușii, era salvare. Dumnezeu se uită la noi care meritam moartea, condamnarea și acolo unde sângele lui Hristos este ca un acoperiș, ca un vâl, ca un scut peste viețile noastre, acolo este și salvare. Hristos este învelitoarea, este vâlul, este Cel care îi acoperă pe credincioși. La umbra crucii, credincioșii pot exclama cu încredere că dragostea lui Dumnezeu acoperă totul.

De aceea și eu sunt chemat să iubesc în felul ăsta. Dragostea acoperă totul. Nu-l leagă pe cel greșit de trecutul lui.

APLICĂ

Cum mă raportez eu, acum, la cei care mi-au greșit? Ce pot face concret ca să le acopăr greșelile față de mine?

Ce sentimente nasc în mine realitatea că Hristos acoperă toată vina mea?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Purtați o discuție despre importanța darurilor spirituale în contrast cu dragostea.
2. De ce nu sunt darurile spirituale eterne?
3. Discutați fiecare caracteristică a dragostei din acest capitol. Faceți o listă cu zonele în care cei din grup se luptă cel mai mult.
4. Vorbiți în mod practic despre cum poate crește dragostea fiecăruia.
5. Vorbiți despre modul în care Hristos își arată dragostea la cruce pentru oameni.

SĂPTĂMÂNA NR. 15

ÎNCHINAREA PUBLICĂ ESTE DESPRE ZIDIREA TRUPULUI

LUNI

1 Corinteni 14

DARURILE SPIRITUALE ÎN ÎNCHINAREA PUBLICĂ

OBSERVĂ

Citiți întreg capitolul și subliniați toate cuvintele care accentuează unitatea bisericii. Ex: “laolaltă”, “zidește” etc.

Care sunt darurile spirituale pe care le are în vedere Pavel în acest capitol? Consultați și 1 Cor. 13:1,2. De ce credeți că le selectează Pavel pe cele două?

Care sunt principiile care ar trebui să guverneze închinarea publică conform acestui capitol?

MEDITEAZĂ

De prea multe ori capitolul paisprezece este neglijat, mai ales în contextul bisericilor baptiste, pentru că ar părea să vorbească despre experiențe pe care credincioșii din bisericile noastre nu le experimentează. Această ocolire a acestui capitol este tristă, pentru că tema centrală a capitolului paisprezece nu este vorbirea în limbi și proorocia, ci modul în care arată închinarea publică. Acest capitol nu poate fi înțeles separat de contextul larg al cărții, care este unitatea bisericii și de coerența întregului argument care începe în capitolul doisprezece și care are ca subiect caracteristica omului duhovnicesc. Astfel, că, în capitolul doisprezece, Pavel va vorbi despre utilizarea corectă a darurilor, arătând că scopul lor este zidirea bisericii. În capitolul treisprezece arată care este cea mai bună cale pe care un credincios matur ar trebui să o caute, și anume dragostea. Iar în acest capitol pune dragostea în contrast cu modul de practicare a câtorva daruri pe care “elitiștii” din biserică din Corint le căutau. În capitolul paisprezece Pavel reduce lista la două dintre ele și anume vorbirea în limbi și proorocia și argumentează că trebuie căutate acele daruri care aduc unitate la întâlnirile comune. Scopul lui Pavel nu este să descrie vorbirea în limbi sau proorocia, deși ne oferă mai multe detalii despre ele, ci să întărească dragostea dintre credincioși și să-i facă conștienți despre necesitatea unității.

Trăim perioade tulburi în lume. Pare că unitatea bisericii este pusă la încercare de preferințele noastre. Creștinii se lasă angrenați de războaiele care se duc în cultură. Peste tot în lume se duc lupte cu privire la rasă, la identitate, la politică, iar aceste lupte afectează și bisericile locale. Peste tot în lume creștinii se luptă pe teme politice, ideologice, se luptă între ei, nu se pot ierta; sunt creștini care par ca au vieți separate. Vin la biserică, dar nu au nicio relație cu cei din biserică. Iisus pare să spună înainte de moartea sa ucenicilor: ce îmi doresc între voi este să ardeți unii pentru alții. Să fiți ca frații, să vă iubiți unii pe alții, să fiți ca o familie. Și, dragi frați și surori, la această unitate suntem chemați cu toții să medităm.

APLICĂ

Fă o analiză personală sinceră și spune ce dar tinzi să prețuiești mai mult decât dragostea? Roagă-te Domnului să te schimbe în acest domeniu.

MARȚI

1 Corinteni 14:1-5

DRAGOSTEA ȘI DARURILE SPIRITUALE

OBSERVĂ

Comparați 1 Cor. 12:1, 1 Cor. 13:1 și 1 Cor. 14:1. Ce observații puteți face?

Faceți o listă cu tot ce se spune în aceste versete despre vorbirea în limbi. Apoi una cu tot ce se spune despre proorocie?

De ce spune Pavel că proorocia este mai importantă decât vorbirea în limbi?

MEDITEAZĂ

Accentul - și preocuparea - lui Pavel sunt inconfundabile: edificarea (întărirea, zidirea) poporului lui Dumnezeu. Una dintre activități, vorbirea în limbi, îl edifică doar pe vorbitor, nu și biserica, deoarece este adresată lui Dumnezeu și „nimeni nu înțelege” ceea ce se spune. Cealaltă activitate, profeția, edifică comunitatea de credință, deoarece este adresată oamenilor și le vorbește, adică îi edifică, încurajează și îi mângâie. Vorbirea în limbi este poate cel mai controversat aspect din acest capitol, tocmai pentru că sunt confesiuni care-

și fundamentează doctrina importanței vorbirii în alte limbi din acest capitol. Astfel că este important ca în această meditație să înțelegem mai exact la ce se referă Pavel când amintește acest dar spiritual. Vorbirea în limbi poate include trei subcategorii: (1) O limbă cunoscută (Fapte 2); (2) O limbă necunoscută; și (3) O exprimare asemănătoare unei limbi - o exprimare ce constă din sunete asemănătoare unei limbi, dar care nu aparține nici unei limbi umane reale - limbi îngerești. Categoria trei (extatică) apare astăzi în cercurile carismatice și pentecostale. Având în vedere că biserica din Corint era permisivă, se poate deduce că este posibil ca situația din categoria (3) să fi avut loc la Corint.

Așa cum remarcă F. F. Bruce în acest capitol Pavel vorbește despre o vorbire în limbi care înseamnă vorbire cu Dumnezeu, extatică, comunică cu Dumnezeu prin Duhul Sfânt. Deși este destul de comun în grupurile pentecostale să se facă referire la un „mesaj în limbi” adresat fraților din biserică, nu pare să existe nicio dovadă la Pavel pentru o astfel de terminologie. În acest pasaj, singurul de acest gen din corpusul paulin, vorbitorul în limbi nu este niciodată perceput ca adresându-se fraților credincioși, ci lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă, prin urmare, că Pavel înțelege fenomenul ca fiind în esență rugăciune și laudă. Cu toate acestea Pavel nu vorbește în acest capitol împotriva darului spiritual al vorbirii în alte limbi (indiferent cum arăta el în perioada bisericii primare), ci dorește ca atunci când este utilizat în închinare să fie tradus.

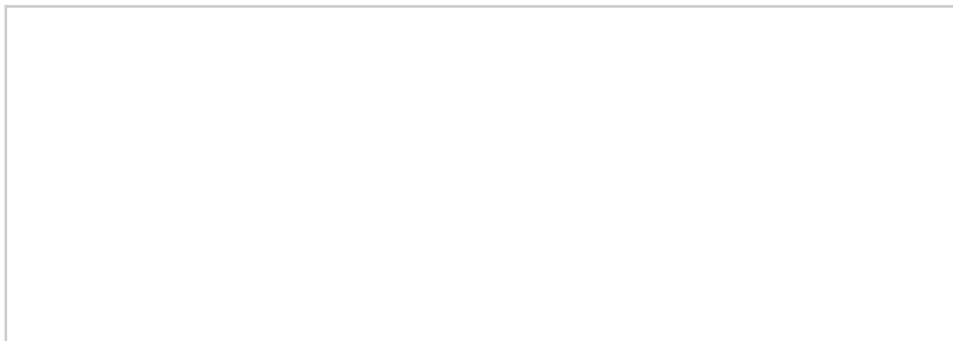
Proorocia se referă la predicare, la cel care se roagă sau cântă, într-o limbă înțeleasă de oamenii de rând. Cel care proorocește vorbește oamenilor spre zidire; spre zidirea lor în Hristos și pe credința lor cea sfântă, astfel încât să crească ca un templu sfânt pentru Domnul.

Cel care proorocește, de asemenea aduce mângâiere. Mângâiere în încercare, în îndoieli, în descurajare. Pentru toate aceste scopuri au fost scrise Scripturile, ca oamenii să fie zidiți sufletește, să crească în maturitate, în dragoste unii față de alții și să-L glorifice pe Dumnezeu.

APLICĂ

Observați motivul pentru care Pavel spune că proorocia este mai importantă decât darul vorbirii în alte limbi? Pentru că ultimul este pentru zidire personală, în timp ce primul este spre zidirea Trupului.

Ce urmărești în închinarea publică? Cauți tu cu orice chip zidirea personală sau zidirea comunității de credință în care te-a pus Domnul?

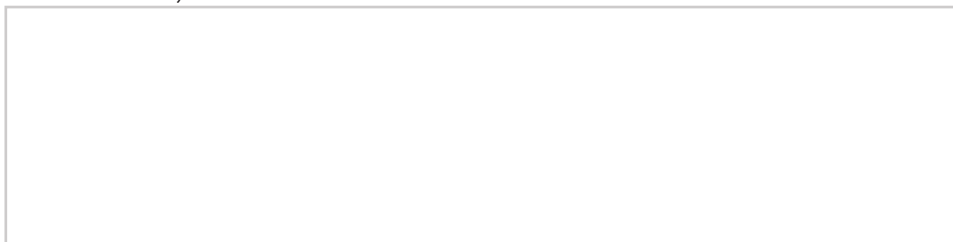
MIERCURI

1 Corinteni 14:6-12

VORBIREA ÎN LIMBI ÎN CADRUL ÎNCHINĂRII PUBLICE

OBSERVĂ

Care este ilustrația pe care o oferă Pavel în aceste versete? Care este scopul acestei ilustrații?

Cum este realizată zidirea bisericii, conform versetului 6?

De ce credeți că Pavel se dă chiar pe sine exemplu când spune “de ce folos v-aș fi eu, dacă aș veni la voi vorbind în alte limbi”? (v.6)

MEDITEAZĂ

Nici măcar un apostol nu putea edifica comunitatea dacă nu vorbea astfel încât să fie înțeles de ascultătorii săi. A rosti cuvinte care nu au niciun sens pentru cei care le aud nu înseamnă decât a vorbi în aer. Aceasta nu poate îndeplini scopul vorbirii. În acest caz, vorbitorul și ascultătorii sunt barbari unul pentru celălalt. Toate serviciile religioase ar trebui să se desfășoare în adunări creștine, astfel încât toți să se poată alătura și să beneficieze de ele. Limbajul simplu și ușor de înțeles este cel mai potrivit pentru închinarea publică și alte exerciții religioase. Orice ucenic adevărat al lui Hristos va dori mai degrabă să facă bine altora decât să obțină un renume pentru învățătură sau vorbire rafinată. Există un cost al unității pe care îl plătește fiecare credincios. Costul este propriul confort, iar rezultatul este dragostea și smerenia.

APLICĂ

Citește poezia fratelui Taloș ca o meditație cu privire la comunitatea locală.:

1. Aici nu sunt garduri
să-nstrăineze
nici bariere
să limiteze
nici paravane
să camufleze
nu mai sunt țarcuri
să izoleze
nu sunt hotare
să exileze
nu mai sunt ziduri
să-ndepărteze.

2. Sunt inimi deschise
spre semenii lor
sunt punți peste frică
sunt aripi de dor
sunt miei vulnerabili
trimiși între lupi
albini ce adună
nectarul în stupi
sunt oi ce-alăptează
și-nduhovnesc
pe cei ce Cuvântul
ca lapte-l doresc.

3. Aici numai Domnul
e totul în toți
El singur trăiește
în vie și în morți
Aici doar Mesia
în inimi sfințit
se-nalță prin Duhul
ca Domn proslăvit
Aici prin iubire
se leagă cu dor
o singură turmă
un singur Pastor.

4. Aici bunătatea
rodește smerit
în solul iertării
cu lacrimi stropit
Aici adevărul
în dragoste spus
îndreaptă privirea
mereu spre Iisus.
Aici în ogorul
cu har semănat
dreptatea și pacea
s-au îmbrățișat.

5. Aici taina slavei
Hristosul în noi
descoperă harul
nădejzii de-apoi
și-aduce în suflet
mireasma de sus
prividu-L în semeni
pe Domnul Iisus,
icoana de slavă
în frați și surori
a Celui ce ESTE
și vine pe nori.

JOI*1 Corinteni 14:13-19***ÎNCHINAREA TREBUIE SĂ FIE INTELIGIBILĂ****OBSERVĂ**

Care este darul spiritual pe care se focalizează Pavel în acest paragraf?

Care este argumentul pentru care rugăciunea sau cântarea ar trebui să fie inteligibile? (v.16)

Care este elementul autobiografic pe care îl introduce Pavel în acest text? De ce credeți că vorbește despre sine aici?

MEDITEAZĂ

Continuând argumentul de față, Pavel aplică acum punctul analogiilor precedente la comunitate, indicând efectul specific pe care vorbirea

neinteligibilă îl are asupra închinătorilor adunați. După ce l-a îndemnat pe cel care vorbește în limbi să se roage pentru darul interpretării (v. 13), Pavel își reia argumentul în același mod prin intermediul persoanei întâi „eu”. Astfel, el argumentează mai întâi (vv. 14-15), pe baza propriei sale experiențe, că, întrucât a se ruga în Duhul înseamnă să nu înțelegă ce spune, el le va face pe amândouă - se va ruga în Duhul și cu mintea - adăugând că va face același lucru și în laudă (în acest caz, cântând). Scopul este ca cei prezenți să poată să spună „Amin” corporativ la ceea ce aud. Pavel încheie apoi (vv. 18-19) cu o altă notă personală și probabil apologetică (cf. v. 6), punând totul în perspectivă: Numai ceea ce este inteligibil să poată fi adus în biserică; așadar, nicio vorbire în limbi în adunare fără interpretare, de dragul întregului trup.

Întreaga secțiune se ocupă de vorbirea în limbi; profeția nu este menționată. „Limbile” devin inteligibile prin interpretare, după cum s-a sugerat deja mai devreme (v. 5). Biserica este, așa cum vom vedea în textul de mâine, un spațiu al zidirii, al inteligibilității, al cunoașterii și al creșterii în apropiere de Dumnezeu prin studierea Scripturii. Asta nu înseamnă că tot ce este tainic este înghițit de rațiune. Pavel își dorește ca biserica să fie plină de daruri spirituale, fie ele și cele miraculoase, dar primatul darurilor este cunoașterea lui Dumnezeu și edificarea Trupului.

APLICĂ

Mă simt eu parte din comunitate? Trăiesc eu cu conștientizarea că sunt parte din Trupul lui Hristos?

Roagă-te chiar acum pentru comunitatea din care faci parte. (Biserică locală, grup de casă.)

VINERI

1 Corinteni 14:20-40

APLICAȚII PRACTICE CU PRIVIRE LA VORBIREA ÎN LIMBI ȘI PROROCIE

OBSERVĂ

Dacă vorbirea în limbi este pentru uz personal, cum spune Pavel că este un semn pentru cei necredincioși?

Care este ordinea pe care Pavel o instituie în biserica din Corint? Care este argumentul pe care îşi fundamentează Pavel această ordine?

Citește 1 Corinteni 14:26-35. Cine trebuie să tacă și cine poate vorbi în biserică?

Care credeți că este motivul pentru care Pavel le spune că Duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor?

MEDITEAZĂ

Problema de bază pe care Pavel o are cu zelul corintenilor pentru darul limbilor a fost acum abordată (vv. 1-25). Deoarece darul fără interpretare este neinteligibil, el nu îi edifică pe sfinți și nici nu îi convertește pe păcătoși. El este totuși un semn pentru credincioși pentru a le atrage atenția și, dacă erau folosite corect, pentru a le trezi convingerile în timp ce profeția este în cel mai înalt sens utilă pentru credincioși. Dar acum, în acest text spune de fapt care este motivația practică pentru mustrea pe care le-a adus-o. Se pare că în biserica din Corint era un grad de dezordine prin exprimarea limbilor. Deși dovezile nu sunt concludente, modul în care Pavel argumentează în această secțiune sugerează că mai mulți dintre ei erau obișnuiți să vorbească în același timp. Tocmai din acest motiv, în versetul 32 le spune că duhul prorocilor le este supus prorocilor. Răspunde practic unei presupuse obiecții venite din partea elitistilor care ar fi putut spune că Duhul grăbit al lui Dumnezeu i-a copleșit, i-a zguduit, astfel încât nu s-au putut controla.

Soluția lui Pavel este să ofere direcții clare care să ducă la ordine, coerență, autocontrol și, mai ales, preocupare pentru alții. Astfel, ce spune Pavel este că fiecare are ceva cu care să contribuie și totul trebuie făcut pentru a edifica. (v.26) Aceasta este urmată de îndrumări, mai întâi pentru vorbirea în limbi și interpretarea ei (vv. 27-28) și apoi pentru profeție și discernământ (vv. 29-31). Cuvântul de încheiere cu privire la profeții (vv. 32-33) funcționează probabil ca un cuvânt de încheiere pentru întreaga secțiune. Experiența creștină nu este scăpată de sub control, pentru că singurul și unicul Dumnezeu care se află în spatele tuturor nu este un Dumnezeu al neorânduiei, iar acest aspect este valabil pentru toate congregațiile poporului Domnului.

În final, Pavel atinge problema profundă a corintenilor, cea cu privire la autoritatea lui Pavel de a le da învățătură. Pavel este insuflat de Domnul și ceea ce le spune este o poruncă a Domnului. Astfel, în chestiunea darurilor spirituale, concluzia este că totul trebuie făcut cu autocontrol, cu motivația de a zidi pe frați, iar asta este în final caracteristica omului spiritual.

Nu putem să nu remarcăm blândețea lui Pavel și preocuparea lui pentru un echilibru pe care îl creează în biserica din Corint. Nu îi văduvește de tânjirea după darurile duhovnicești, ci le pune pe fiecare la locul lor. La baza tuturor este dragostea care vine din Dumnezeu, apoi învățătura care zidește întreaga adunare și apoi darurile care zidesc credinciosul.

APLICĂ

Ce poți învăța tu, în mod personal, de la modul în care Pavel se raportează la Corinteni? Ce poți învăța de la fermitatea și blândețea lui combinate?

Ce apreciezi tu la comunitatea Bunavestire? Ce consideri că ar trebui schimbat? Cum te poți implica pentru a face această schimbare?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Purtați o discuție despre darul vorbirii în limbi și prorocie. Care este înțelesul pe care le dă Pavel acestor daruri?
2. Care este ordinea pe care Pavel o instituie în biserică. Care este principiul ce ar trebui să guverneze această ordine?
3. Vorbiți despre rolul emoțiilor și al rațiunii în închinarea publică (v. 15).
4. Ce înseamnă că Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei? Aduceți și alte texte din Biblie în favoarea acestui adevăr.
5. Care este acțiunea pe care Pavel o cere corintenilor la finalul acestui capitol? Cum poate ea fi pusă în practică azi?

SĂPTĂMÂNA NR. 16

ÎNVIERIA DOMNULUI ȘI A NOASTRĂ

LUNI

1 Corinteni 15:1-11

EVANGHELIA

OBSERV

Ce verb se regăsește în versetele 1 și 11? Observați schimbarea de la persoana întâia la a treia între cele două versete

Ce fac apostolii și ce fac corintenii în legătură cu Evanghelia?

Care sunt aspectele esențiale ale Evangheliei punctate de Pavel?

Ce dovezi sunt aduse în sprijinul celor afirmate?

MEDITEAZĂ

Pavel atrage atenția că credința creștină are la bază un set de afirmații nenegociabile și în care trebuie să rămânem. Atât el cât și ceilalți apostoli au un mesaj comun care privește lucrarea Domnului Iisus Hristos. Avem în versetele 3-5 un crez timpuriu care fixează elementele esențiale ale lucrării Domnului.

Harul pe care l-am primit și în care trebuie să rămânem, l-am primit în Hristos care:

- a murit pentru păcatele noastre. (El este ispășirea pentru păcatele noastre.)
- a fost îngropat. (A fost o moarte adevărată, un trup devenit cadavru.)
- a înviat. (Un trup nou, nu o resuscitare.)

Aceste realități sunt sprijinite de mărturia Scripturii și a martorilor.

Apoi Pavel arată cum harul lui Dumnezeu nu a rămas ineficace în viața lui. El, după întâlnirea cu Hristos, a devenit la rândul său un martor și un apostol.

APLICĂ

Dacă te întreabă cineva care este esența credinței creștine, cum te ajută acest pasaj?

Ce urmări are în viața ta harul, lucrarea de mântuire a Domnului Iisus?
Sunt păcatele tale iertate? De ce?

MARȚI

1 Corinteni 15:12-19

ÎNVIEREA MORȚILOR - ARGUMENTE TEOLOGICE

OBSERVĂ

Notează apariția cuvintelor: “dacă”, “zadarnică”, “înviere”.

Care este ideea pe care o combate Pavel în acest paragraf? (vezi versetele 12, 16, 19)

Faceți o listă cu tot ce se spune în aceste versete despre vorbirea în limbi. Apoi una cu tot ce se spune despre proorocie?

De ce spune Pavel că proorocia este mai importantă decât vorbirea în limbi?

MEDITEAZĂ

Principala influență culturală din lumea în care propovăduia Pavel era de origine grecească și grecii nu credeau în învierea trupului (vezi și reacția la predica lui Pavel din Atena, din Fapte 17).

Chiar dacă conținutul Evangheliei le era cunoscut și poate îl afirmau sau îl și cântau, unii nu credeau în învierea morților. Probabil învierea lui Hristos era pentru ei un fel de dogmă care se referea strict la ceea ce s-a întâmplat cu El, fără o legătură cu destinul nostru.

Argumentul lui Pavel este însă foarte puternic și logic (am putea spune că folosește metoda reducerii la absurd):

- 1) dacă morții nu pot învia rezultă că nici Hristos nu a înviat de fapt (v.13, 16)
 - a) rezultă că, mărturia apostolică și credința sunt zadarnice (v.14)
 - i) rezultă că, mărturia apostolică este de fapt o minciună
 - b) rezultă că, credința este zadarnică
 - i) rezultă că, problemă păcatului nostru nu a fost rezolvată
 - (1) rezultă că, cei care au murit în Hristos sunt pierduți pentru totdeauna

Concluzie: dacă credința și speranța noastră în Hristos au ca scop să ne meargă mai bine în viața asta și nu depășesc orizontul mormântului, atunci suntem *“cei mai nenorociți dintre toți oamenii”*.

APLICĂ

Cercetează-te dacă nu sunt și în viața ta adevăruri care rămân doar la nivel de afirmații dogmatice.

Începe-ți timpul de părtășie cu Dumnezeu rugându-te ca Duhul Sfânt să întărească în tine această realitate a învierii.

MIERCURI

1 Corinteni 15:20-28

REAFIRMAREA DOCTRINEI ÎNVIERII

OBSERVĂ

Citește pasajul de la versetul 12 la 34. Ce observație generală putem face legat de pasajul de astăzi?

Care este caracterul pasajului de astăzi, argumentativ, asertiv?

MEDITEAZĂ

Textul de astăzi este un fel de paranteză în cadrul pasajului mai larg, argumentativ, care va fi reluat de la versetul 29. Pavel se oprește din argumentație și relatează doctrina învierii punând-o în perspectiva împlinirii planului de mântuire a lui Dumnezeu și a finalului istoriei.

Iată principalele afirmații:

1. Hristos a înviat!
2. El este primul rod. Cei adormiți, adică cei morți, sunt roadele care vor urma. (Coloseni 1:18 “Cel întâi născut dintre cei morți”)
3. Așa cum moartea a venit prin Adam, prin Hristos - al doilea Adam - a venit învierea (o nouă creație).
4. La venirea Lui (la finalul istoriei) va avea loc:
 - învierea morților (ultimul vrăjmaș nimicit va fi moartea)
 - manifestarea plenară a Împărăției Lui (nu va mai fi loc pentru nici o altă autoritate și putere)
 - se va fi împlinit planul de mântuire când totul va fi sub autoritatea lui Dumnezeu-Tatăl (**Atenție!** Să nu înțelegem că Trinitatea este o ierarhie din punct de vedere ontologic, aici accentul este pe unitate, totul va fi în El și pentru El, “pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți” v.28)

APLICĂ

Oprește-te și imaginează-ți ce va fi când planul de mântuire va ajunge la împlinire! La ce te motivează această așteptare? Cum vei trăi astăzi având această speranță?

JOI*1 Corinteni 15:29-34***ÎNVIEREA MORȚILOR - ARGUMENTE ETICE****OBSERVĂ**

Citește pasajul de la versetul 12 la 34 pentru a observa reluarea argumentelor privind învierea morților!

Câte și care sunt întrebările pe care le pune Pavel în pasajul de astăzi ?

Observați ultima parte a versetului 32 și versetele 33-34! Notați concluziile etice și îndemnurile!

MEDITEAZĂ

În pasajul nostru de astăzi se reiau argumentele pentru învierea morților, accentuându-se și aspectele morale. Argumentele sunt introduse prin întrebările ridicate de Pavel.

1. Altfel, ce ar face cei ce se botează pentru cei morți? (v.29)

- Legat de acest pasaj au fost inventariate mai mult de 25 de interpretări. Noi ne vom opri la una singură, foarte plauzibilă, în înțelegerea noastră. Se pare că motivația unora care se întorceau la Hristos și se botezau era să se întâlnească cu rudele credincioase care au murit. Pavel reia argumentul din pasajul de marți - cei morți în Hristos sunt pierduți dacă nu există înviere - arătând că dacă nu este înviere, speranța lor este zadarnică.

2. Și de ce suntem noi în primejdie, în orice clipă?

- Apostolii erau în permanentă primejdie (vedeți relatările din Fapte cât și 2 Corinteni 11:23-33) de ce ar merita să duci o astfel de viață dacă nu ai un mesaj cu adevărat revoluționar și o speranță care trece dincolo de mormânt?
- Pavel face referire directă la starea de tensiune în care lucra în Efes și știm cum a culminat. Fapte 19:21-41. "*Care este folosul meu?*" întreabă Pavel. El arată că nu este un dezechilibrat care se bucură de faima pe care i-o aduce activitatea sa, ci că și-a făcut calculele conștient. El știe că suferințele de acum nu pot fi comparate cu slava care va veni. (Romani 8:18)

Pasajul se încheie cu un argument final în care Pavel se folosește de două citate și cu un îndemn.

<<Dacă nu învie morții, atunci "să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri" (Isaia 22:13). Nu vă înșelați: "Tovărășiile rele strică obiceiurile bune" (Meneandru, piesa Thais).>>

"Veniți-vă în fire, cum se cuvine, și nu păcătuiți! Căci sunt între voi unii care nu cunosc pe Dumnezeu: spre rușinea voastră o spun."

Pavel știa că în Corint sunt atât evrei, cât și romani/greci și citează din ambele culturi arătând că dacă nu este înviere tot ce merită este maximizarea plăcerii, iar pocăința nu are niciun sens. Pe de altă parte, cei care trăiesc după această filosofie au un efect de contagiune asupra celorlalți - dacă el/ea se bucură de viață, eu de ce să nu o fac? - avertizează apostolul. El îi cheamă pe corinteni și pe noi la pocăință asemenea fiului risipitor care și-a venit în fire.

APLICĂ

Cât de atras sunt de filosofia care îmi spune să-mi trăiesc viața și clipa?

Ce decizii din viața mea am tendința să iau pe această bază?

Ce decizii din viața mea sunt modelate însă de realitatea învierii și a întâlnirii cu Domnul?

VINERI

1 Corinteni 15:35-58

CUM VOR ÎNVIA MORȚII? SAU NATURA TRUPULUI ÎNVIAT

OBSERVĂ

Observați tema acestui pasaj în versetul 35!

Observați încheierea acestui capitol magnific al epistolei în pasajul 55-58!
Cu ce formă de literatură biblică se aseamănă versetele 55-57?

MEDITEAZĂ

În pasajul de astăzi va trebui să zăbovim mai mult pentru că este foarte bogat în învățătură. Avem, în față două întrebări, de fapt:

- (1) Cum este posibilă învierea?
- (2) Care este natura omului înviat?

Pentru a evidenția, puterea lui Dumnezeu manifestată chiar și acum în creație, Pavel face apel la o succesiune de imagini. El ne cere să privim la:

- plantele care răsar din sămânța care “moare”, (36-38)
- diversitatea creației din lumea animală, (39)
- la astre și la diversitatea lor. (40-41)

Vedem în creație că Dumnezeu dă naștere unor plante noi dintr-o fărâmă de informație care este în sămânță, vedem că El modelează din carne (sarx în gr.) o mulțime de ființe vii foarte diverse și vedem diversitate și măreție chiar în creația neînsuflețită. Vedem demnitatea și poziția în măreția creației a diverselor creaturi (cuvântul strălucire, în greacă, este doxa, adică glorie, slavă; ceea ce pentru ființele create are sensul de onoare, prețuire, reputație). Cu siguranță El este Cel care poate să învie și persoanele noastre. Nu să reanime un trup mort (cazul lui Lazăr, de exemplu), ci să creeze acel nou trup (persoana fizică, dar nu doar un corp) glorificat.

Pavel folosește foarte atent două cuvinte în greacă pentru a se face înțeles. În traducerea Cornilescu, pe care o folosim cei mai mulți, această distincție nu se face. De aceea am pus în anexă textul cu cuvintele din greacă în paranteză. Cuvântul **sarx** face referire la carne, la materia din care este alcătuit trupul, la “plastilina” pe care o modelează Dumnezeu. Cuvântul **soma** face referire în acest paragraf la persoană, care este mai mult decât trupul. În pasajul 42-44 se face sinteza învierii și trecerea spre tema naturii persoanei înviate. Vom observa antitezele (paralelismul antitetic), cât și introducerea noțiunii de persoană firească (soma psychikon) și persoană duhovnicească (soma pneumatikon).

Așa este și învierea morților:

- ... este semănat în putrezire și învie în neputrezire;
- este semănat în ocară și învie în slavă;
- este semănat în neputință și învie în putere.

Este semănat trup (soma) firească (psychikon) și învie trup (soma) duhovnicesc (pneumatikon).

Pavel ne arată că această nouă creație își are originea în Domnul Iisus, așa cum vechea umanitate își are originea în Adam, insistând că trupul duhovnicesc nu este ceva imaterial, ci este acea persoană cu un trup din noua creație, asemănător trupului lui Hristos după înviere, persoană în deplină părtășie cu Duhul Sfânt.

În versetul 50, Pavel sintetizează clarificând că noua natură ține de creația “necoruptă” (neputrezire) adică de Împărăția lui Dumnezeu.

În pasajul 51-54, Pavel adaugă detalii despre ce se va întâmpla la venirea Domnului. Accentul cade pe conceptul de transformare, schimbare (a celor morți și a celor vii) din natura afectată de cădere, în natura specifică noii creații.

În încheierea pasajului, autorul rostește un imn de biruință, asemena unui psalm. El trăiește anticipând victoria asupra morții și păcatului. Biserica este încolonată în spatele lui Hristos Domnul și Biruitorul, în acest marș triumfal de la moarte la viață.

Îndemnul final ne aduce aminte să integrăm această speranță în viața noastră ca să căpătăm stabilitate, tărie și să fim spornici în lucrarea Domnului.

APLICĂ

Asigură-te că ai înțeles doctrina învierii! Care sunt efectele acestei speranțe în viața ta duhovnicească?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Ce ați înțeles nou despre înviere?
2. Care credeți că sunt erorile cele mai frecvente legate de acest subiect?
3. Unde este nevoie de tărie în viața noastră spirituală?

SĂPTĂMÂNA NR. 17

ÎNDEMNURI FINALE

LUNI

1 Corinteni 16:1-4

STRÂNGEREA DE AJUTOARE

OBSERVĂ

Către cine sunt direcționate ajutoarele?

Pe cine dorește Pavel să trimită cu ajutoarele la Ierusalim?

MEDITEAZĂ

Strângerea de ajutoare descrisă în acest pasaj conține câteva principii. Întâi, ea este destinată fraților. Pavel scrie Galatenilor „*Așadar, cât avem prilej să facem bine la toți și mai ales fraților în credință.*” (Galateni 6:10). Primul receptor al milei este creștinul de lângă mine. Prioritatea ajutorării trebuie să fie întâi Biserica lui Hristos, unde putem găsi multe cazuri practice în care să ne implicăm pentru ajutorarea aproapelui nostru.

Al doilea principiu era ca fiecare să dea după câștigul lui. Chiar dacă venitul este redus sau nu, Hristos se bucură de inima cu care facem milostivirea. Exemplul văduvei care dă cei doi arginți este relevant. (Marcu 12:41-44)

În al treilea rând, responsabilii de strângerea darurilor sunt oameni vrednici de încredere, primiți de comunitatea locală. Nu oricine poate fi vrednic de această funcție. Iuda a căzut pradă iubirii de bani, fiind responsabil între ucenici cu păstrarea pungii. (Ioan 12:6)

APLICĂ

Caută moduri în care poți ajuta practic pe sfinții din Biserica locală în care te afli. Poate cineva are nevoie de un ajutor financiar, de o vizită, de o rugăciune.

MARȚI

1 Corinteni 16:5-12

COLABORATORII LUI PAVEL

OBSERVĂ

Ce colaboratori de-ai lui Pavel identifiți în text?

Ce porunci le dă Pavel cu privire la Timotei?

MEDITEAZĂ

Vedem dorința lui Pavel de a sta alături de corinteni. Deși pe parcursul epistolei el a fost destul de dur cu ei, îi iubea și dorea să stea în prezența lor ca să-i ajute să crească și să se sfințească. Ba chiar mai mult, este gata să îi ia cu el în lucrare. De asemenea, putem observa relația lui Pavel cu colaboratorii săi: câtă încredere avea în Timotei, cum îl validează înaintea comunității și subliniază ca nimeni să nu-l disprețuiască. Vedem și relația lui Pavel cu Apolo, cum îl numește frate și cum colaborau pentru ca să vestească Evanghelia. Pavel nu a fost izolat în lucrarea sa, ci mereu avea oameni care să îl sprijine în lucrare.

APLICĂ

Cu ce fel de oameni mă înconjur în slujire? Am un grup de oameni înaintea cărora dau socoteală, înaintea cărora pot fi tras la răspundere?

MIERCURI

1 Corinteni 16:13-18

VEGHEAȚI!

OBSERVĂ

Ce îndemnuri dă Pavel corintenilor? Ce transmit ele?

Al cui suflet a fost răcorit de vizita celor 3?

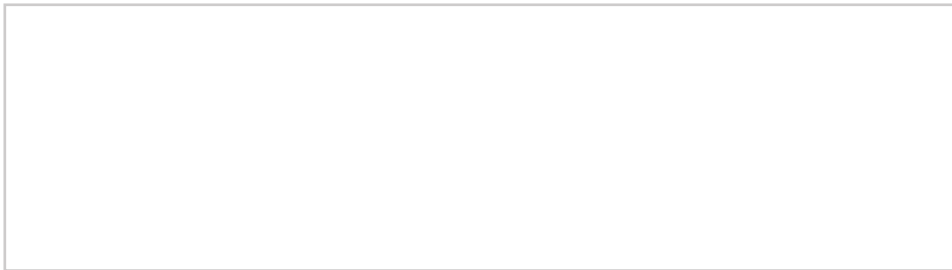
MEDITEAZĂ

Îndemnurile lui Pavel sunt spuse în contextul războiului spiritual, de aici și imperativele cu conotație militară: Vegheați! Fiți tari! Îmbărbățați-vă! (EDCR!) Întăriți-vă! Însă războiul spiritual nu trebuie să elimine dragostea din relațiile dintre noi ("*Tot ce faceți să fie făcut cu dragoste!*"). De ce evidențiază Pavel casa lui Stefana? Era un exemplu de credință în mijlocul Corintenilor, o

resursă pentru ca ei să rămână în ascultare de Dumnezeu. În mijlocul haosului din Corint, această familie a rămas credincioasă lui Dumnezeu. De aceea Pavel îi îndeamnă pe corinteni să fie supuși acestei familii. Ei i-au răcorit sufletul lui Pavel, dar și al corintenilor prin exemplul lor și prin vizita făcută în Efes acestuia.

APLICĂ

Mulțumește lui Dumnezeu pentru un exemplu de familie creștină care te-a întărit pe Cale.

JOI

1 Corinteni 16:19-21

BISERICĂ ÎN PUBLIC ȘI ÎN CASE

OBSERVĂ

Ce informații știm din Biblie despre Acuila și Priscila? (Citește F.Ap. 18:1-5; 23-28)

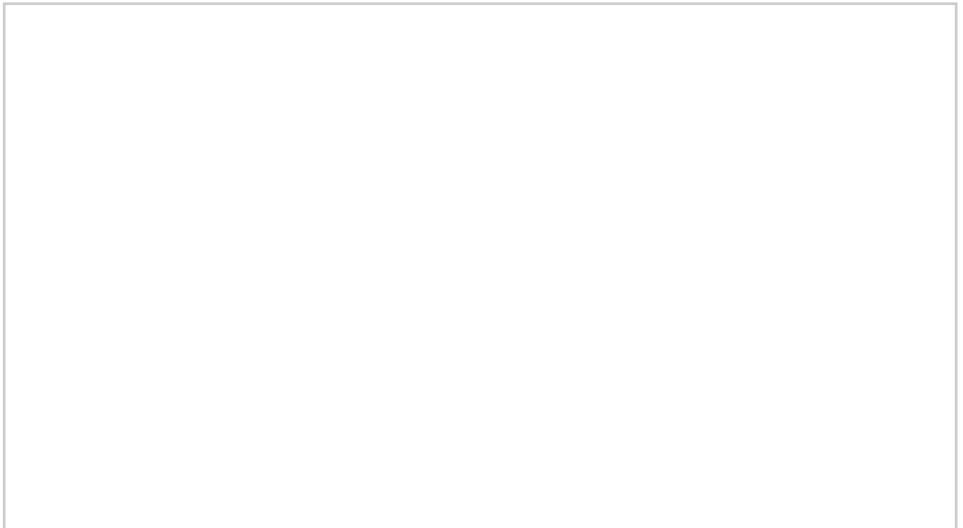

MEDITEAZĂ

Aceste versete ne deschid o fereastră asupra modului de organizare al Bisericii primului veac. Comunitățile locale erau organizate pe familii, fiecare dintre acestea fiind implicată direct în evanghelizarea cetății și în zidirea sufletească a Bisericii. Familia Aquilei și Priscilei a avut un rol important în sprijinirea lui Pavel în timpul cât a stat în Corint. Întâi l-au primit la ei și l-au ajutat să se întrețină împlind corturi. Apoi, îi vedem în Efes, ajutându-l pe Apolo să crească tot mai mult pe calea lui Dumnezeu și să cunoască mai în detaliu Calea lui Hristos. Casa lor a fost un context de ucenicie, de vestire a Evangheliei, coordonate absolut necesare în dezvoltarea Bisericii lui Hristos. Același lucru știm că se întâmpla și în Roma, unde Acuila și Priscila au continuat să slujească cu râvnă pentru Dumnezeu, deschizându-și casa pentru oricine dorea să-L cunoască mai mult pe Hristos (Romani 16:3-5).

APLICĂ

În ce mod familia mea poate să ajute la extinderea impactului Evangheliei atât în Biserică, cât și în societate?

VINERI

1 Corinteni 16:22-24

ANATEMA SAU MARANATA?

OBSERVĂ

Cui îi adresează Pavel anatema?

MEDITEAZĂ

„Ana thema” înseamnă dat lui Dumnezeu spre nimicire. Este o aluzie la judecata finală și la soarta celor care nu doresc să asculte de Harul lui Hristos. Judecata de Apoi este o realitate și trebuie propovăduită.

„Marána tha” este un termen aramaic care înseamnă „Vino Doamne!”, ce conține o puternică tângire a celui care rostește aceste cuvinte după venirea lui Dumnezeu.

Vedem astfel două reacții diferite care se conturează în fața Judecății lui Dumnezeu: Anatema și Maranatha! Unii care vor fi nimiciți de arătarea Slavei lui Dumnezeu, care va judeca orice om după fapte și alții pentru care revenirea lui Hristos este evenimentul istoric mult așteptat, după care au tângit toată viața lor. Două destine diferite care se conturează încă de pe acest pământ. În fața Crucii lui Hristos poți fie să îți bați joc de ea și să o cataloghezi ca o nebulie sau, te poți pleca înaintea lui Dumnezeu și să o recunoști ca Înțelepciunea lui Dumnezeu ținută ascunsă din vecii pentru slava și mântuirea noastră. Ce vei alege?

APLICĂ

Meditează la perspectiva întoarcerii lui Hristos. Ce sentimente îți trezește?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Ce decizii noi luăm cu privire la viața noastră în urma studierii cărții 1 Corinteni?
2. Cu ce idei principale am rămas din fiecare capitol al cărții?

ANEXA

1 CORINTENI 15: 35-58

35. Dar va zice cineva: „Cum învie morții? Și cu ce trup (soma) se vor întoarce?”

36. Nebun ce ești! Ce semeni tu nu învie, dacă nu moare mai întâi.

37. Și când semeni, semeni nu trupul (**soma**) care va fi, ci doar un grăunte, cum se întâmplă: fie de grau, fie de altă sămânță.

38. Apoi Dumnezeu îi da un trup (**soma**), după cum voieste; t fiecărei semințe îi dă un trup (**soma**) al ei.

39. Nu orice trup (**sarx**) este la fel; ci altul este trupul (**sarx**) oamenilor, altul este trupul (**sarx**) dobitoacelor, altul este trupul (**sarx**) păsărilor, altul al peștilor.

40. Tot așa, sunt trupuri (**soma**) cerești și trupuri (**soma**) pământești; dar alta este strălucirea (**doxa=gloria**) trupurilor cerești, și alta a trupurilor pământești.

41. Alta este strălucirea soarelui, alta strălucirea lunii, și alta este strălucirea stelelor; chiar o stea se deosebește în strălucire de altă stea.

42. Așa este și învierea moților.

Trupul este semănat în putrezire, și învie în neputrezire;

43. este semănat în ocară, și învie în slavă;

este semănat în neputința, și învie în putere.

44. Este semănat trup (**soma**) firesc, și învie trup (**soma**) duhovnicesc. (**pneumatikon**)

Dacă este un trup (**soma**) firesc (**psychikon**), este și un trup (**soma**) duhovnicesc. (**pneumatikon**)

45. De aceea este scris: „Omul dintai, Adam, a fost făcut un suflet(**psychen**) viu.” Al doilea Adam a fost făcut un duh (**pneuma**) dătător de viață.
46. Dar intai vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc vine pe urma.
47. Omul dintâi este din pamant, pamantesc; Omul al doilea este din cer.
48. Cum este cel pamantesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești.
49. Și, după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.
50. Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea (**sarx**) și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că putrezirea (**decay**) nu poate moșteni neputrezirea.(**non decay**)

51. Iată, vă spun o taină:

nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

52. într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

53. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, sa se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

54. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință.

55. *Unde îți este biruința, moarte?*

Unde îți este boldul, moarte?"

56. *Boldul morții este păcatul;*

și puterea păcatului este Legea.

57. *Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos!*

58. **De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiti, sporți totdeauna in lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastra în Domnul nu este zadarnică.**

BIBLIOGRAFIE

În scrierea acestui studiu au fost folosite următoarele materiale:

1. The Bible Knowledge Commentary, John F. Walvoord, Roy B. Zuck, Victor Books, 1989
2. Comentariul Exegetic al Noului Testament; Paul Gardner, Zondervan 2018
3. Be Wise, Warren W. Wiersbe, Victor Books, 1994
4. Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible, Matthew Henry, 1708-1714
5. Robinson's Morphological Analysis Codes, Maurice A. Robinson, 2005-2010,
6. Strong's Hebrew and Greek Dictionaries, Dr. James Strong's (1822 - 1894)
7. Thayer's Greek Definitions, Joseph Thayer, 1886-1889
8. The Wiersbe Bible Study Series: 1 Corinthians: Discern the Difference Between Man's Knowledge and God's Wisdom, Wiersbe, Warren W., David C Cook, 2012, Kindle Edition.
9. Faithlife Study Bible, John D. Barry et al., Copyright 2012, 2016 Lexham Press.
10. Word in Life Study Bible, electronic ed. (Nashville, TN: Thomas Nelson, 1996).
11. Word Studies in the New Testament, vol. 1, Marvin Richardson Vincent, (New York: Charles Scribner's Sons, 1887), iii.
12. PPOM - Pavel prin ochi mediteraneeni, Kenneth E. Bailey, Ed. Noua Speranță Timișoara, 2024
13. Word Studies in the New Testament, vol. 1, Marvin Richardson Vincent, (New York: Charles Scribner's Sons, 1887), iii.

BUNAVESTIRE
www.bunavestire.ro

